

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th Street
Philadelphia 41, Pa.

Грудень

11

December

1964

Драм. Гурток СУА у Клівленді виконав Свят-Вечірню сценку

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXI ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Осипа Грабовенська, Олена Лотоцька,
д-р Наталя Пазуник, Ірина Пеленська,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 ..... \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

О. Лубська: Передріздвяне
— Святий Вечір
Дитяче Різдво
Л. Б.: Наша обрядовість
О. Шпак: Глянь оком щирим...
А. В. Чума: Погребка Дому для Стар-
ших
О. Керч: Наше листування
Наша анкета у 1964 р.
С. Наумович: Паризька зустріч
С. Крупкова: Зустріч із молоддю
Куховарські назви
О. Цегельська: Гість із далекої країни
Н. Наркевич: Сніп пшениці
Є. Тріска: Мода шукає!
Є. Котис: Святочні ласощі
Укр. нар. стрій: На Лемківщині
А. Богачевська: Наші пляни
Виховна праця в наших округах
При громадській роботі
Зміст XXI річника
Our Traditions
Reports of Branches 58, 61, 72
M. Dushnyck: 72 Branch Musicale
M. Dushnyck: Mrs. Louis J. Robbins

На обгоргці:

На світліні Драм. Гурток 33-го Відділу
в Клівленді, що відіграв сценку Свят-
вечора для американської публіки.

П-ні Марта Шанковська, господиня, п.
Іван Палка, господар, пп. Марта Шан-
ковська, Галя і Маруся Клішук, Дарка
Задойна й Оксана Пукач — дочки, Во-
лодимир Данилевич — син, Зенко Го-
родиський, Тарас Стахур і Юрко Мель-
ник — хлопці зі звільною, Арета Галу-
цинська й Марта Воляник — коляд-
ниці, мала Маруся Мудрак — похрес-
ниця.

OUR LIFE

VOL. XXI. DECEMBER No. 11

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Austr-
alia 2 pound sterling per year. Sub-
scription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16 a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
с/о No. 7 887 93 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

On the Cover:

A group of Ukrainians in their folk
costumes performed a play of Uk-
rainian Christmas Eve in Cleveland.

На терені США

12. грудня — Веселий Вечір — 11 Від-
діл США в Трентоні.
17. січня 1965 — Щедрий Вечір — 20
Відділ США у Філадельфії.
24. січня — Окр. З'їзд — Окр. Рада
США в Нью Йорку.

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

ЧОРНЕ ПО БІЛОМУ — Never Put
It In Writing. — Грає Пет Бун. Коме-
дія змальовує поштову тяганину в Ан-
глії й Ірландії.

НІ, МОЯ ГОЛУБКО — No, My Dar-
ling Daughter. — Грає Джулієта Милс.
Англійська комедія, в якій виступає
старша сестра Гейлі.

ЛИШ ОДИН НЮ ЙОРК — Only
One New York. — Документальний
фільм, що прсвадить туриста по різ-
них його дільницях.

ПЕТСІ — Patsy. — Грає Джері Луїс.
Як звичайно, гуморист держить гляда-
чів у напруженні різними комічними
ситуаціями.

РІНОЦЕРОС — Rhino! — Грає Ро-
берт Калп. Боротьба за збереження
білої тварини на широких просторах
Африки.

РОБІНЗОН КРУЗО НА МАРСІ —
Robinson Crusoe on Mars. — Перели-
цьоване оповідання для молоді тут пе-
ренесене поза земну орбіту.

СІМ ОБЛИЧ ДОКТОРА ЛЕО —
Seven Faces of Dr. Lao. — Фанта-
стичний фільм, в якому прибуття цир-
ку змінює долю малого містечка.

ДОРОГЕ МОЄМУ СЕРЦЮ — So
Dear to My Hearth. — Фільм Дізнея
про старосвітську фарму в стейті Ін-
діана.

ПОЇЗД 349 — Stop Train 349. —
Пригодницький фільм з утікачем із
Східньої Німеччини, що заховався в
американському поїзді.

ДІТРОЙТ, МИШ.

У збірці замість квітів на могилу
бл. п. Зенона й Аді Климишинів зло-
жили членки 63 Відділу США, як слі-
дує:

По 3 дол. пп. Юстина Козак, Ольга
Макар; по 2 дол. пп. Марія Козак, Іван-
на Кордуба, Володимира Целюх, Оль-
га Захарій, Зеня Юрків, Марія Воло-
шук, Вася Гординська, Люна Бодна-
рук, Оріся Лончина, Олена Гевко; по
1 дол. пп. Надя Лаврин, Тетяна Горпи-
нюк, Оля Денисенко, НН. Разом 30
дол. Щире Спасибі!

Наше Життя

РІК ХХІ

ГРУДЕНЬ, 1964

Ч. 11.

Ольга Лубська

ПЕРЕДРІЗДВ'ЯНЕ

Спалахнув лебединими крилами день.
Самота. Приторк холоду. Тиша.
Білотінню печаль у заобрій іде,
Сіє цвіт піднебесних рай-вишень.

У високості ангели гірлянди плетуть,
Розсипають, просторами стелють.
Ой, кому ж це трояндами білими путь
У розорану горем пустелю?

Прийде Син, прийде Бог в синій вечора млі
Заповітом Господньої мови.
Прийде правда, чоло опромінить землі
Золотим ореолом любови.

Пливе в синь лебединою хмаркою день...
Простір ширшає, глибшає тиша.
Білотінню печаль у заобрій іде,
Сіє цвіт піднебесних рай-вишень.

СВЯТИЙ ВЕЧІР

Розірвалася нитка розлуки,
І роки розкотились намистою.
Хтось нечутно у шибку постукав,
Хтось узяв невидимий за руку, —
Веде в простір блакитно-імлістий.

Знаю, хтось на дорогах цих падав,
Спотикався об гостре каміння.
В небесах промениста лямпанда.
Аж до зір світляна колонада
Аж до зір материнське терпіння.

Знаю, хтось виглядатиме сина
На причілку похилої хати
А його, що — казали — загинув,
Я в діброві на чатах зустрів, —
Захистила Ісусова Мати.

Із збірки „Колосся шелестить“

Дитяче Різдво

Людину, що вирвалася поза залізну заслону на Захід питали, що є найбільш дошкульне в Союзі: Голод і нестаток? Страх і тюрма? Насильна розлука з рідними? Накидування комуністичного світогляду? Механізація життя?

Утікач, що мав за собою російську тюрму зі слідством НКВД, а світову війну перебув як боєць Червоної Армії — відповів несподівано: „Найбільше ненавиджу їх за те, що вони відобрали дітям Різдво“.

Ця, дивна на перший погляд відповідь, усвідомлює нам, що наші діти мають щастя пережити чар Різдвяних святкувань, їхні душі багатіють скарбами Різдвяної Містерії, ірраціональних ще, бо дитячих переживань, які однак лишують своє світло й тепло на ціле життя.

Чарівне, дитяче Різдво! Суміш піднесеної релігійності, віхи, очікування і мистецького вияву в різноманітних формах українських обрядів і звичаїв. Воно незабутнє. Слухаєте оповідання людей, читаєте спогади сотень авторів і завжди знаходите ті самі враження, ті самі картини: хвилювання в часі підготовки колядок і вертепу, ялинки і прикрас хати, виглядання першої зірки, урочистість Свят-Вечора, монументальність Богослужень та Різдвяних суспільних функцій.

Українське Різдво не знало подарунків. Незнані були йому грошові клопоти, складковій клоуби, зацікавлення виміром одяжі своїх і знайомих. Цим турбувався св. Миколай. А однак те Різдво було незабутнє. Глибоких дитячих вражень не нищило пізніше життя. Воно лиш поглиблювалося під тягарем часу, присипалося пилом забуття, але цей пил розвівався легко, коли була нагода вернутися думкою в минуле. Тоді ясним полум'ям розгорялось у споминах неповторне Різдво дитячих літ.

Щасливі діти, які мають змогу такого чистого духового, піднесеного свята і щасливі батьки, що можуть бути творцями цієї святочної родинної атмосфери. Бо ніщо не заступить дитині родинного свята — подорож, кіно, забава, дорогий подарунок, навіть обрядова українська імпреза, при всіх своїх можливостях поширювання традиційних форм. Зокрема щаслива молода українська мати, бо це вона в першу чергу має змогу провадити молоді душі до релігійних рідних чистих сфер, які в майбутньому стануть основою свідомого плекання українського побуту в нашому родинному й суспільному житті.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

У цей святочний час шлемо Різдвяні й Новорічні побажання Окружним Радам, Відділам і членам СУА.

Вітаємо в цей час нашу дорогу п-ню Олену Залізник, голову СФУЖО, та всі складові організації СФУЖО, розсіяні по всьому світі. Зокрема вітаємо наших посестер у Канаді, що десятки літ тому стали поруч нас до праці на народній ниві.

Гарячий привіт шлемо посестрам-українкам поза залізну заслону, що в щоденній впертій боротьбі відстоюють своє право на свободне життя. Зокрема згадуємо молитвами ті нові жертви релігійного переслідування, що недавно тому дали доказ своєї стійкості й віри.

Вітаємо з Різдвом Христовим і Новим Роком усе українське громадянство.

Головна Управа Союзу Українок Америки

Наша обрядовість

Входимо в відтинок року, коли в кожній українській людині відзивається увага до своїх обрядів. У декого це відбувається механічно, без думки, у другого з замилюванням, бо „так водиться“, а в третього виростає запит, чому воно так? І в цьому випадку обрядами часі хотілось би обговорити цю сферу нашого життя. Як і чому вона постала?

Проф. Леонід Білецький вважає, що обряди основані на комплексі вірувань та ідей, які впливають із побуту первісної людини. Коли наш побут ще був примітивний і люди жили в гурті однаковими інтересами, тоді всіх членів того колективу, роду чи села, охоплював однаковий настрій. Наприклад, радість з нагоди врожаю, смуток з приводу стихійного нещастя, страх перед спільним ворогом і т. д. Ці почування народ хотів виявити, а тому що не було ще великої розбіжності в способі думання, то й обряд творився один, з невеликими

відміними, на цілому просторі України.

Щоб зрозуміти основу обрядів, треба вдуматися в духовий світ первісної людини. Окружена силами природи, що їх діяння собі своєрідно пояснювала, вона в тих обрядах займала до них становище. Деякі сили природи їй вдалося опанувати — освоїти тварину, обробити поле, загатити річку. Але явища, що не підлягали їй впливам, як дощ, сонце, буря — це були ті стихійні сили, що їм треба було протиставитись такою ж таємною силою чарів і заклинання. Оця протидія стихійним силам вимагала великого духового напруження, всієї сили спротиву, що її може викликати в собі людина.

Та не можна добачувати кореня наших обрядів лиш у цій обороні від стихійного лиха. Людство не йшло би вперед, коли б воно не мало віри у краще і світле майбутнє. Колись у глибокій давнині, коли ще й поняття божества не

зарисувалось як слід, люди вже поклонялися сонцю і його життєдайній силі. Довкруги цього розбудувалось релігійне вірування, спершу поганське, а згодом християнське. З цих почувань теж вилонились обряди, як культ покійників, дарування писанки, посвячення овочів і зілля і т. д.

Основу всіх наших обрядів сьогодні важко встановити. Проф. С. Килимник пише, що „зчасом ці звичаї, фольклор та вірування нашаровувались, змінювались деякі поняття, малозрозумілі чи незрозумілі слова замінювались іншими — ось чому етнограф мусить бути чуйний і обережний із своїми думками щодо цього та висновками“.

Проф. Білецький добачує в обрядах поділ на дві великі категорії. Це є з одного боку заклинання сил природи і до них належать колядки, гагілки, обряд першої борозни й засіву і т. д. А з другого боку обряд очищення від лиха й нещастя, що могло загнізди-

тись у хаті, в людині, в родині. Прикладом такого очищення є білення й обкурювання хат, палення вогню чи скок через вогонь.

Коли розглянемо обряди, що збереглись дотепер та увійшли в наше життя, то побачимо, що більшість їх має елемент заклинання в собі. Чи то внесення снопа-дідуха в хату, чи то приміщення часнику на рогах стола, чи то залишення страви для померлих — все це служить на те, щоб задобрити, убагати надприродні сили. У давніх колядках було таких моментів дуже багато та їх виперли новіші, християнські. Зате моменти заклинання залишилися у народньому „віншуванні“, що супроводжають колядки. Там не тільки господареві бажають, щоб було в його „току буйно, у пасіці рійно, по дворі збройно, а в коморі повно“, але й господині подобно та їх дітям. Всі ці привітання, побажання, колядковий обхід, щедрування на Меланки, мають вплинути на сили природи, щоб вона була ласкава й подарувала в майбутньому році кращий врожай.

Обрядів, пов'язаних із очищенням від лихого, залишилось значно менше у сучасному побуті. Можливо тому, що це було пов'язане з чарами, і людина визбулась віри у їх дію. Особиста гігієна й так приписувала чищення

Моїм далеким і близьким Приятелям і Прихильникам передаю свої найщиріші побажання всього блага в цей святочний час Різдва Христового і Нового Року і сердечно дякую за привітання

Олена Ф. Д. Лотоцька

й викурювання хат по довгій зимі, а лікування при помочі зашіптування втратило довір'я.

Але треба вірити, що перша категорія обрядів була й краще розроблена. У записах чужоземних мандрівників українці представлені, як ширій і привітний народ. Українська гостинність була широко відома, гостей шанували й величали. Отже тому більш правдоподібно, що українській вдачі було питоме запобігати злу, ніж поборювати його.

Але не тільки це заклинання, в яке вірила українська людина, зберегло обрядом довгий вік. Великою їх прикметою стала ще їх літературна форма. У цю первісну дію заклинання сил природи людина вклала свої найкращі почування. Найперше віддавав їх рух, що ритмічно повторювався. Отже першою обрядовою дією був танок у супроводі музики й поодиноких вигуків. Згодом ці вигуки вплелися у слова, а потім і в речення. Щоб зберегти ритм, людина старалась відповідно дібрати слова й надати їм відповід-

ного змісту. Таким способом народилась обрядова пісня, що панувала над ритмом.

На початку вона була лиш додатком до ритму. Гармонізація тексту й музики проходила дуже поволі. Згодом пісня висувається на перше місце, а музика й рухи стають другорядним явищем. Тому тепер маємо багато обрядів зовсім непов'язаних із рухами.

Зате наша пісня щораз більше удосконалювалась, щораз краще розвивалась. Відоме є твердження Гердера, що причину такого бурного розвитку нашої усної словесности добає в природних чинниках української землі й народу, а саме — чудовому підсонні, життєрадісності її народу, музичному талантові, плодючій землі і т. д. Це було підложжям для розквіту тієї галузі нашої творчости. А виразом було — слово, получене з ритмом, що підносило людину й наближувало до мети. Пізніш обрядова пісня лягла в основу нашої народньої пісенної творчости.

Оце й зберегло її в ужитку народніх мас. Хоч уже затратилась первісна ціль заклинання й очищення, хоч уже неясні поодинокі обрядові дії, проте форма обряду рідна і близька українській людині. Спів колядок і гагілок, купальські ігри, обжинковий обряд — це милі відгуки хліборобського побуту нашого села. Своім пісенним ритмом, своєю віковичною символікою вони передають світовідчуження наших предків, що так живо відзвучує в нас.

Л. Б.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Окружна Рада СУА у Шикаго шле Різдвяний привіт та побажання усього добра у Новому Році, Голові Централі п-ні Олені Лотоцькій, Управі Централі СУА та всім Відділам СУА. Згадує Різдвяним привітом усе українське жіноцтво на Рідних Землях, вітає з Різдрвом Христовим та Новим Роком усе наше Громадянство.

Окружна Рада СУА у Шикаго
і Відділи СУА: 22, 29, 36, 51, 74 та 84

Глянь оком щирим...

(Уривок із оповідання, відзначеного на 2 Літературному Конкурсі СФУЖО)

Холодний гірський вечір добрався вже до Олегових костей. І хоч батько Миколки Гриць намовляв його переночувати в ванькирі, то Олег відмовився. Він втоптав свої ноги по коліна в сіно і сидить і дивиться на бабунину хату. Бо перед його очима, немов накручена фільмова лента, розвинулися і завертають його спогади взад сюди, до місця його дитинства. Кожного року, в часі вакацій він дружив із хлопцями цілого села. І от тепер востаннє він хоче надивитись на ті пам'ятні місця, ба навіть оком поблукати кругом, кудюю він з хлопцями мандрував. А надівсе хоч думкою, хоч зором іти по слідах бабуні, по її господарстві. Де вона тепер?

Знов і знов дивиться в сторону бабуниної хати і не може зрозуміти, що на світі існує така жорстока, підземна, чорна сила, що руйнує спокійні і щасливі родинні гнізда, нищить людей та їх дорібок, створений трудом цілого життя.

У думці перебирає переживання з останніх літ. Чому вони тиснуть усі нараз до його голови? Пригадав собі, як раз бабуня казала, що людина, як має покидати цей світ, то в останніх хвиликах пригадає собі ціле своє життя. Чи ж би й йому мав вневдовзі закінчитися життєвий шлях? Як уже так, то нехай потішить свою душу ще одним спогадом, що зв'язаний таки з цим оборогом сіна, на якому тепер сидить... О, нехай ідуть до нього, оці спогади, нехай у дорогу, в ліси несуть їх, немов дорогоцінну цяцьку... Оцей Свят-Вечір з-перед двох літ!

Він приїхав вже востаннє з батьками до бабуні на свята. І хоч то була гостра зима, то місяцеві зимно не було... Він так само як і тепер світив, ще може яркіше, а зірки моргали до нього. Кругом, де не глянь, білі пелени снігу. Сніг у даліні і сніг на верхах... А хатини білим пухом присипані.

Такі привітні гуцульські хатини, мов немовлята, що їх дбайлива рука матері в білі пеленки вповила...

Мати й бабуня поралися коло страв. Це ж бо не жарти! Дванадцять приготувати треба. А Олег з батьком ялинку приготувляв. Миколка приніс її сьогодні рано десь із лісу. Каже, що вибрав найкращу, найзапашнішу...

День уже хилився до вечора. Батько поставив у кут ідальні дідуха, мати розставляла великий стіл, притрушуючи його сіном. Аж тут несподівано з'явився Миколка. Обсніжений, червоний він подав Олегові знак. Чи можна йому вийти з Миколою на хвилину? Вагаючись, мама кивнула головою. Чи не краще, щоб Олег щось поміг при вечері?

На ходу Олег замотував на шиї шалик і застібував плащ. Під ногами заскрипів сніг.

— Та до мене все перше принесуть, — говорив Микола. — Як не можуть безпечно пройти селом, то вже знають де зложити. На верху, у моїй колибі. Там, неборе, такі схожки... У літі я тебе підведу і покажу, а тепер ходім кривульки... От, сюди, поїд сусідову клуню, а потім ще трохи і вже на місці.

Ідуть вони вгору і вниз, щоб слід замилити. А зоря вечірня вже на небі з'явилась. Вже навіть доносилися здалека дитяча коляда. І пригадав собі Олег, що батьки й бабуня вже десь виглядають його. А тут така незвична історія вийшла...

— Ну, де ж це вже буде, Миколко?

— Он, у тій хатині, де темні вікна.

Дійсно, де не гляне Олег, усюди ясність, усюди світло. А в тій хатині темно, якби там не існувало Різдво Христове...

— У сіні, в оборозі я заховав. Глибоко закопав у сіні, не бійся, нікто не знайде. Лиш того студента б якось привітати...

— Та ясно, що на Свят-Вечір

не лишимо його самого! То кажеш, що він аж із Чехословаччини прибув? Верхами чи як?

— Може так, а може йому хтось тут доставив, я про такі речі не розпитую. До мене все верхами переносять, та кожного разу якийсь інший.

Я не раз день і два перетримую це аж поки хтось не зголоситься. Але сьогодні через заметіль годі туди дістатись. То я літературу в сіно, а студента до порожньої хати... Я б його радо до себе, але знаєш — вдома стануть розпитувати...

У хаті вже було зовсім темно, але Олег відразу розпізнав обриси постаті, що піднялась їм назустріч. Це був Ромко, старший його товариш із гімназії. Але він і виду не подав, що його знає. Про це правило його ще повчили на перших сходинах Гуртка.

Микола познайомив їх, не називаючи прізвищ. Не чекаючи, що Ромко промовить, Олег запросив його до хати на Свят-Вечерю.

**

Бабуня засвітила свічки на столі, притемнила лампу і заклікала всіх до молитви. За нею півголосом промовляли всі. Мерехтіли прикраси на ялинці і парували борщ у тарілках.

Бабуня взяла в руки тарілку з поділеною просфорою з медом і з усіма поділилася. Дрижачим голосом бажала всім щастя, здоров'я, а найважливіше — щоб чергове Різдво стрічати вже на своїй, вільній від ворога землі. Потім сіла за стіл перша, а за нею всі.

Довго тягнулась Свята Вечеря. Бабуня сиділа по противній стороні порожнього місця і все на нього поглядала, немов би там бачила покійного дідуся... А Гриць сидів скромно, немов боявся нарушити той настрій, що панував у кімнаті. Зате Миколка був дуже радий, що так йому вдалося усе виконати! Роман усміхався стримано, відчувачи родинне тепло цієї чужої для нього хати. Трій-

ка їх сиділа разом, Микола посередіні. В одній хвилині він зловив у свої дужі рамена Романа й Олега і стиснув непомітно.

По вечері всі почали колядувати. Понеслася коляда, аж шибки задзвеніли... А Миколка якось незаметно висунувся в сні і вже стоїть із зіркою у руках. Крутить нею і співає, бо як же не радіти, коли Христос прийшов на світ? Звізда у нього гарна, зроблена з сита, що її обтягнув бібулкою, насиченою оливою. Через те зоря була прозора, немов зі скла.

Наклеїв на ній картини з народження Христового, а в середину на осі застромив засвічену свічку. Вісь поверталась, а свічка мерехтіла й Олегові здавалось, що це та зірка, яку він сьогодні виглядав із неба. Може це та ж сама, що колись з'явилась над убогим вертепом?

**Щоб спасти-и люд свій вве-е-єсь
І утішився...**

О, як приємно було при повторюванні рефрену відривати від складу букву-е і знижувати її до кінця! Як чудово зливалась коляда і доповнювалась усіми голосами. По коляді Миколка висунувся зі зіркою на середину кімнати і звертаючись до бабуні, став складати побажання „вінчувати“:

— Вінчую вам, їмосте, від широкого серця, від дедя й мене, щоб ви прожили у здоров'ю, у щастю до другого року, а від другого до сто літ, щоб вас слабість минала, а біда не знала... Жийте нам, їмосте, хоч сто літ!

**

Селом неслася коляда. Гриць і Миколка стали збиратися додому, але батько дав знак до нового співу й „Нова радість“ залучала в кімнати. А потім „У Вифлеємі нині новина“ і хлопці знов почали виявляти себе, впадаючи кожен новим рядком. Аж тут собачка почала несамовито гавкати, підбігаючи до вікон, а потім до дверей...

Коляда перервалася. Батько сказав, що це, мабуть, колядники з колядою, але бабуня дала знак пальцем, що це не спроста, бо

Джувльбас ніколи не гавкав на знайомих. Адже ж ціле село жило з нею, як одна родина. Бабуня сказала Романові залізти під стіл, де настелено багато сіна, а всім не рухатися з місця.

Хтось застукав у двері. Батько відчинив. У дверях показалися голови поліцистів.

— Свят-свят-свят! А це що за несподіванка на Свят-Вечір? Не-

вже ви прийшли до нас із колядою?

Поліцисти зміряли батька поглядом. Перший із них звернувся до бабуні (це вона тут господиня) зі словами, що мають наказ перешукати хату, бо дістали вістку, що в селі знаходиться „пачкар“ з-заграниці. Один із них стояв при дверях, а другий пішов із батьком по кімнатах.

— Пачкар? — відповіла бабуня. — А що я маю спільного з пачкарством?

Поліцист не відповів, тільки пильно спостерігав товариство. Тут Джувльбас, затривожений приходом чужих людей, нагавкавшись досить на поліцистів, звернув свою увагу в другий бік. Посунув свій чорненький, маленький но-

сик під стіл, до Романа. І давай гарчати...

Мати зблідла, а бабуня неспокійно ворухнулася на місці.

— Кітка... там киця! — скрикнув Миколка, збагнувши небезпеку, бо поліцист уже відступив від дверей, щоб заглянути під стіл.

— Вижени її, — сказала бабуня спокійно до Олега, що й собі поліз у сіно на підлозі. В тій хвилині повернувся батько з другим поліцистом. У кімнатах нічого не знайшли.

**

Грицькове обійстя було чисто випрятане, як годиться перед святами. Тому відразу в око впадала драбина, приперта до оборога. Гриць аж здеревів, коли від бабуні перейшов із поліцистами на подвір'я. Це ж Миколка не здогадався відставити драбину, коли переносив літературу до сховку. А ще й свіжі сліди залишив на снігу.

— Це я сіна корові ліз набирати, — пояснює поліцистам.

Але це не допомогло. Один із них пішов оглянути стайню, а другий уже станув на щабель. Ще хвилинка й підніметься вгору...

Тут прийшла Олегові спасенна думка. Він стояв на ганку в бабуні з Джувльбасом на руках, спостерігаючи сусідське подвір'я. Міцно потиснув собаку й тихо сказав:

— Джувльбас, бери!

Собачка перескочила перелаз мов вихор. Саме в хвилині, коли поліцист заносив другу ногу, вона вчпилася йому в штани. Не пускає... Поліцист спробував її стрясти з себе, але копаючи ногою, прибільшив своїм рухом вагу і щабель лиш затріщав. І дивись: лежить поліцист із драбиною на землі...

**

Справа з оборогом щасливо закінчилась для Гриця й Миколки. Лиш бабуня мало не позбулась собаки, бо коли на другий день прийшов наказ віддати його, як скаженого на знищення гицлеві, то Джувльбас на руках Олегової матері вже був на стації. А з ними Роман, перебраний за гуцулочку Анницю, з бесагами на пле-

На актуальні теми

ПОТРЕБА ДОМУ ДЛЯ СТАРШИХ

За час 15-ти років нашого перебування в ЗДА поволи наростала, а тепер вже стала цілком пекучою ще одна потреба нашої спільноти, а саме потреба Дому для Старших. Коли на початку нашого поселення всі рвалися до праці і про потребу такого дому ніхто не думав і не говорив, то тепер з кожним роком наростає чимале число наших громадян, котрі почали діставати різні пенсії суспільного забезпечення, але котрі дуже часто, як самітні, не мають де приміститися і не знають, як і де влаштувати своє життя.

Коли потреба дому є очевидна, то його придбання не таке просте і воно переростає сили поодиноких установ. З метою найти якусь розв'язку того важливого питання і з ініціативи Головної Управи Союзу Українок і Об'єднання Українських Ветеранів відбулася недавно в домівці ЗУАДКомітету у Філадельфії ширша громадська нарада, котра на двох засіданнях під проводом д-ра Володимира Галана однозгідно вирішила наступне:

1. Дім для Старших треба придбати і всі справи такого дому треба передати окремій Колегії, котра діятиме при центральній установі нашої суспільної опіки, а саме при ЗУАДК-у.

2. Нарада обрала Колегію Дому Старших у складі: голова д-р Володимир Галан, заступники п. Олена Лотоцька від Союзу Українок, проф. Алексеви́ч від Об'єд-

чах, в яких містився звій підпільної літератури. Ішов позаду них, невпізнаний. Коли наближались уже до залізничної стації, то їм на прощання здалека доносилися коляда читальняного хору:

Глянь оком щирим, о Божий Сину,
На нашу землю, на Україну!
Зішли їй з неба дар превеликий,
Щоб Тя славила на вічні віки...

нання Українських Ветеранів. Далше нарада обрала чотирьох членів Управи і доручила Колегії звернутися окремими письмами до всіх центральних установ і закликами в пресі до всього громадянства в справі акції для придбання дому.

Хоч наша спільнота досить вже обтяжена різними датками і видатками на другі потреби, то треба сподіватися, що коли появиться у пресі заклик Колегії Дому Старших, то знайде загальне одобрення і всецілу підтримку.

В. А. Чума

НОВІ КНИЖКИ

Natalia Vasylenko-Polonska: UKRAINE and WESTERN EUROPE in 10th — 13th centuries.

Чепурно видана історична книжка, прикрашена на обгортці портретом однієї з дочок Ярослава Мудрого. У ній наша вчена розгорнула взаємини України-Русі з Західною Європою. А вони склалися із дипломатичних і торговельних та в першу чергу з родового посвоєння — шлюбів.

Треба привітати почин Союзу Українців Вел. Британії, що видали англійською мовою цю книжечку. Рівночасно радіємо, що проф. Н. Василенко - Полонська у своє 80-ліття подарувала нам твір, що як не можна краще поінформує тут народжене покоління про силу і могутність нашої княжої держави.

Сергій Домазар: ЗАМОК НАД ВОДАЄМ. Обкладинка автора. Авторське видання. Стор. 248.

У цій книжці, якій автор не дав окреслення, змальовано широкими мазками духовий світ і ріст малого хлопчини в юнака. Найбільше уваги присвячено родинним проблемам, що мають такий вплив на вік дозрівання. А най-

більше потрясає в книжці національне освідомлення юнака та його участь у визвольних змаганнях. Це справді широка картина того часу, що має подекуди вартість документу. Л. Б.

ЗВІТНІ ЛИСТКИ

Закінчуючи календарний рік, розіслали ми ще раз пригадки усім Відділам, що не виповнили звітних листків за останній звітний рік (1963). А їх є ще доволі багато! Прикро нам пригадувати це! Але звітність Відділу також свідчить про його організаційну впорядкованість і прив'язання до організації.

Вже незабаром будемо розсилати звітні листки за біжучий звітний рік (1964). Тому дуже бажано було б, щоб не було ніодного Відділу СУА, що не зложив би звідомлення за 1963 рік.

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

У ювілейному році наші читачки пам'ятають також про далеких самітніх жінок в Європі. Нові передплати уфундували 76 Відділ СУА у Воррен, Миш. (дві) і 81 Відділ СУА в Дітройті, а 37 Відділ СУА у Дітройті відновив свою фундацію. Окрім того пам'ятали про „бабусь“ також поодинокі читачки. Передплату журналу для них уфундували пп. Дарія Балазюк, Іванна Гордиська і Олександра Бідна, всі з Шикаго. П-ні Наталія Яблонська з Торонто відновила передплату вже четвертий раз. Щире Спасибі!

ОБЛАСНУ

ОРГАНІЗАТОРКУ

Українського Народного Союзу
з постійною платнею

ПРИЙМЕМО ВІД ЗАРАЗ.

Побажаний досвід у громадській
праці.

Письмові зголошення з коротким
життєписом слід пересилати на
адресу:

Ukrainian National Association
P. O. Box 76 — 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303

Наше листування

Коли б ми мали написати історію наших взаємин із читачками, то мусіли б її почати такими словами:

„Дорогі, відомі й невідомі читачки! Нам приємно цього ювілейного року звернутись до вас із словом вдячності, бо ви підтримували наш журнал не лиш матеріально, але — і це головне — сердечно і тепло, що нас підносило на дусі й давало віру, що наш труд не даремний. З другого боку ми мусіли б покликатись на те, що в нашому журналі було що читати за тих 20 літ, які злетіли так швидко, і так непомітно. Але не хочемо повторятись, бо в вичерпній історії „Нашого Життя“, написаній Л. Бурачинською, все сказане, ніщо не пропущене. Це зовсім не секрет, що вона власне на своїх плечах несе весь тягар журналу, редакція якого складається з багатоосібної колегії, має безліч пресових референток, цілий штаб дописувачок, а в останніх часах цілий ряд письменниць, зваблених на сторінки „Нашого Життя“, літературним конкурсом, покищо єдиним на еміграції“.

Кожному відомо, що журнал, яка б там не була його редколегія, це ще не все. Що він не міг би існувати, якби не було власне згаданого відзиву, тієї мільйонної армії читачок, що залежно від владі — хвалять журнал, мовчять, як закляті, інколи насмішливо блискають очима, інколи на запит „якже вам подобається наш журнал? відповідають невиразним „умгу...“, а інколи засипають редакцію дощем солодких компліментів, або й угробливої критики. На листовий папір виливаються, залежно від настрою — то за-

хоплені пеани, то теплі слова подяки, то насмішки й жалі. Що ж — папір усе витримає...

Авторки листів різні. Молоді, старші і зовсім старі жінки, їх чоловіки, батьки родини. Жінки, що люблять читати й читають не лиш жіночий журнал, але й такі, що не люблять читати. Такі, що люблять поважну лектуру й такі, що хочуть чогось „до подушки“. Жінки, що передплачують свій журнал у секреті перед чоловіками і такі, що їх власне чоловік заохочує „все ж таки щось прочитати...“

Пишуть нам тепло й сердечно жінки, що їх ми ніколи в світі не бачили, а які через журнал зв'язались із нами незримими вузлами щирої приязні. Пишуть такі, що не зважаючи на давнє знайомство, буркнуть на відчине якусь терпку заввагу. Але почнемо з тих теплих контактів, що зав'язались не знати коли, без телефонних розмов, без зустрічей за чайком. Пані Олександра К. з причини хвороби відмовилась від передплати на деякий час. Ідучи за сердечним відрухом, ми не припинили їй висилки журналу. На те дістали листа, якого не можемо не зачитувати:

„Прочитавши Вашого листа, я гірко заплакала, що є добрі люди, які співчують моему горю. Мене дуже зворушило Ваше співчуття і я ще раз дякую за довір'я до мене. Отримуючи число журналу, я дійсно оживаю, кидаю все і читаю його“.

Пані Олександра і її чоловік — пенсіонери. Якже їм не висилати журналу?

А п-ні В. пише, що „Ваш журнал — це джерело чистої води, з якої можна черпати силу“. Признаємось, із таких листів теж можна черпати силу.

„Ваш журнал лучить мене з моїми подругами, що про них усе там вичитую. Тужу за ними всіма... Читаючи журнал, почував себе так як би вдома, на Україні... Шкода, що треба чекати місяць на журнал...“

Багато таких фраз у листах читачок, а є й така, що пише —

„Ваш журнал — це світло у моїй хаті“, або „коли беру до рук Наше Життя, мені здається, що відчиняю ворота до храму краси...“ У цьому місці прошу читачів не брати дослівно слів про красу й не думати зараз про пані Янківську або про Оленку Санторе... Читачка мала на думці справжній храм краси, до якого і ми самі з радістю колись зайшли б...

Не зважаючи на компліменти, жіноча кореспонденція, як усі медалі, має свою відворотну сторону. Не встигли ми помістити гутірку Марти Тарнавської „Боротьба за борщ“, коли симпатичні земляки з Ньюарку вшкварили дослівно таке:

„Ми, читачі української народності, а Мойсеевої віри, прочитали гутірку Марти й хочемо подати до відома, що не маєте чого жалувати, коли в Америці борщ не є ваш. Той, хто має голову, й використав його. А ви краще дивіться, щоб ви трималися купи і були єдні. Бо ті сварки вас розбивають. Краще йдіть під знаком (тут нарисовано Тризуб) вперед і не шукайте собі там ворогів, де не треба“.

Один же пан, посылаючи в секреті перед жінкою доляра на пресовий фонд, радить також, як нам бути:

„Добирайте собі дописувачок таких, щоб не представляли всіх імпрез у рожевому світлі...“

Якась пані просто вигукнула: — Не присилайте журналу, бо ті „байки“, що там друкуються, мене цікавлять...

Інша нарікає: — Спогади та й спогади, а коли писатимете про сучасне життя?

Ще інша хотіла би, щоб на сторінках нашого журналу розв'язати проблему „жіночої містерії“, такої модної тепер в Америці... Пані з Нью Гейвену незадоволена довгими дописами з Філадельфії. Вона пише, що там і в інших осередках праця майже однакова — то річні збори, то свято героїнь, то печення картоплі... тільки підвищення позмінювати і вийде стандарт. Може б із тими дописами провести якусь переміну? Одна

Наша анкета у 1964 р.

Наша анкета 1964 р. подавала перегляд визначних українських жінок у різних ділянках нашого життя. З-поміж видатних письменниць, образотворчих мисткинь, співачок вибрано по одній із давніх і тих, що діють тепер в Україні й у вільному світі. Те саме сталося з громадськими діячками, вченими, економістками, професіоналістками і спортовими змагунками. Двадцятьсім видатних жінок перейшло через сторінки нашого журналу.

Справді цікавий перегляд! Він освідомив наших читачок, які постаті маємо в тих ділянках і які досяги вони мають за собою. Мимоволі виринає думка зібрати їх в одну монографію, щоб закріпити їх життєвий шлях для українського сучасника. Такі книжки існують у різних народів; повинні знайтися і в нас.

бажала б коротких оповідань або новель, а не повістей, які за місяць забуваються. Друга знову чекає на повість „із нетерпінням“. Одна читачка посварилась, чи не побилась навіть із чоловіком, бо він перший хапає за журнал і читає „від дошки до дошки“, а в другій чоловік мало не плаче — „маю три жінки в хаті і ніодна з них не читає журналу, а лиш оглядають образки“.

Та з листів виходить одне головне — журнал читають. Читають його — і молодий поет Юрій Форись, і футболісти, читають діти, горді з того, що можуть прочитати казку з „маминоного журналу“, читають і такі, що ледве вміють по-українськи та мусять користуватись словником. Читають навіть такі, що вважають, що він написаний „для неграмотних жінок“. І за критику ми вдячні, бо не ще один доказ, що читають. Коли б так не було, то ми пригадали б автентичну згадку в нашій газеті про одного патріота:

„Помер заслужений діяч, що все передплачував і читав українські книжки і пресу. Залишив у смутку чотирьох синів і три доньки, що українських книжок уже не читають. Вічна їм пам'ять!“

Сатира, відчитана дня 28. вересня 1964. на відзначенні 20-ліття Н. Ж. у Філадельфії.

РОЗВ'ЯЗКА АНКЕТИ

У жовтневому числі нашого журналу подали ми світлини наших видатних професіоналісток. Хоч недавня в нас традиція жіночої праці, проте маємо цінних представниць у різних професіях.

1. ОЛЬГА БАЧИНСЬКА (1876-1951), родом Тишинська, громадська діячка, директор-книговод „Маслосоюзу“, одна з перших жінок у Галичині, що займала відповідальне становище в українських економічних установах. Практику відбула в 1897 р. в Т-ві „Дністер“ у Львові, а працювати почала в 1898 р. у „Задатковій Касі“ в Стрию. Співсесковниця філії кооп. „Труд“ в Стрию та співорганізатор Хліборобських Вистав там же. В 1924 р. ввійшла до дирекції Краєвого Молочарського Союзу „Маслосоюз“, що ним керувала разом із дир. А. Мудриком і інж. А. Палієм аж до 1939 р. Знавець народного мистецтва, свою цінну збірку вишивок подарувала до Національного Музею. Була членом Надзірної Ради кооп. „Українське Народне Мистецтво“ у Львові.

2. Д-Р БОГДАНА САЛАБАН, родом Ставнича, лікарка і пластова діячка. Медичні студії закінчила в Грацу і по короткій спеціалізації в окулістиці ще в Європі, вона перекинулася на психіатрію. У 1954 р. закінчила окремий вишкіл спеціалізації, а в 1962 р. йменована асистентом-директором стейтового шпиталю в Бофало. Рівночасно є викладачем факультету Суспільної Служби та клінічним інструктором медичного факультету там же.

3. НАДІЯ АСАУЛ, хемік. Завідує лабораторією ентимології Уладово-Люлицької селекційної станції в Україні. Працюючи довгі роки над дослідом шкідників сільсько-господарських культур, Надія Федотівна зробила новий ефективний спосіб боротьби із шкідником гороху — брусом.

У листопадовому числі журналу ми розглянули інший світ жіночих змагань та досягів — середовище спорту. Саме прогомонили висліди Олімпіади в Токіо, що принесли численним змагункам України золоті й срібні медалі.

Яка ж участь українських змагунок в українському спорті вільного світу?

1. ІРИНА ДУБАС, родом Барнич, спортова діячка Галичини. Публичні спортові виступи почала в Т-ві „Карпатсько-Лещеторський Клюб“ у Львові в рр. 1941-44, де під наглядом добрих тренерів удосконалила свій стиль. Після дворічної перерви відновила спортову активність у Т-ві „Черногора“ в Авгсбурзі, Німеччина. В 1947 році здобула перше місце в жіночих змаганнях і встановила новий рекорд у стрибку у довжину і в бігу на 60 м. В тому часі визначилась у столовому тенісі, даліше вважається за одну з найкращих змагунок у відбиванці. Переможець у бігу в Спортових Іграх НК-КОПФ-у. В ЗДА є членом Ради Укр. Спортової Централі та з її уповноваження перевела одну з перших проб Відзнаки Фізичної Справності в Лорейні, Клівленді, пластових таборах на „Новому Соколі“ й Іст Четгемі. Здобула срібну Відзнаку Фізичної Справності.

2. АНДРЕЯ МАРІЯ КЕЙБІДА, нар. в 1946 р. у Ньюарку, почала вправлятися у тенісі вже в 12-ому році життя. В тому ж році здобула першенство в Річному Молодечому Турнірі, а в 1959 р. стала чемпіонкою середніх шкіл Мейплвуду, Н. Дж. і здобула перше місце в змаганнях на Союзівці. В 1960 році вона знов стала молодечим чемпіоном Укр. Спортового Т-ва і зберегла це становище до 1963 р. У 1964 році взяла участь у тенісових змаганнях Карпатсько-Лещетарського Клубу, де спільно з Іваном Дурбаком перемогла у подвійній грі. Тепер студіює в Стейтовому Каледжі Монклеру математику, змагаючи до вчительського звання.

3. ЛЯРИСА ЛАТИНІНА, родом Дирій, гімнастка з України. Походить із Херсону. Відзначилась на XIII змаганнях за чемпіонат світу в Римі, а на Олімпіаді в Мелбурні в 1956 р. одержала три золоті й одну срібну медаль та звання абсолютного чемпіона Олімпійських Ігор. У 1958 р. здобула чемпіонат СССР у Лужниках, а в 1960 р. на Олімпіаді в Римі вдруге припало їй звання абсолютної чемпіонки. Виступала також на змаганнях у Вест Честері проти американської групи гімнасток. Преса заговорила тоді про „маневр Латиніної“, називаючи так окремі їй притаманні вільні рухи.

Паризька зустріч

(Закінчення)

— Але ж яким дивом ти ввійшла в те знайомство?

— Чи пригадуєш собі мій приїзд із Німеччини 1947 р.? І д-ра Горнунга зі Львова, що допоміг мені переїхати до Парижу та дістати американську стипендію до малярської академії?

— Пригадую дуже добре: Горнунг — адвокат зі Львова, що був тоді якоюсь шишкою в УНРА?

— Цей самий. Він саме познайомив мене з родиною багатих караїмів, точніше з Лізою, яка стала моєю найвірнішою приятелькою до сьогодні. Вона й познайомила мене з Дунканом, бо думала, що мені придасться знайомство з власником галерії, хоч я пізніше дізналася, що його „нагорода“ не має ніякого значення в малярському світі. Ліза завжди рада мати мене біля себе й завдяки їй, та її віллям на Блакитному Побережжі, я й почала студіювати кераміку...

— Про те я знаю, як і про те, що в їхніх сальонах і віллях повно твоїх картин! І, здається, твої керамічні успіхи постали завдяки можливості побувати на Півдні...

— Якраз цій можливості! Коли Ліза була б не завела мене туди й не вможливила доскакування до Вальоріс, — колиски й відродження французької кераміки та місця частого перебування Пікасо, Шагаля... —

— Підожди! Щось тут говорять про твою приязнь із Шагалем. Скажи мені „дві слови“ про це. Мені здається, що ти одинока українка, яка вміє здобути собі симпатії в жидів: Горнунг, Шагаль...

— Горнунг — наш знайомий зі Львова, ніколи не мав причини нарікати на нас як сусідів і клієнтів, а за німецьких часів... та лишім це! Шагаль теж походить із нашого Білостоку й знає всі слов'янські мови. Це симпатична, старша людина, на диво зовсім не зарозуміла на свою світову сла-

ву. Він якось зацікавився моїми керамічними роботами, мовляв, у них є якась „свіжість“ і відмінність від французьких та іншонаціональних майстрів. Що ж до Пікасо, то він замкнувся в своєму „шаті“ в Канах і я рідко його зустрічаю, хоч доволі часто їжджу туди, бо в одному магазині на головній вулиці цього міста відкрили керамічний відділ виключно для моїх експонатів...

— І що ж ти там виставляєш?

— Все: вази, тарілки, ляmpi, біжутерію — перстені, браслети, медальйони, боклажки, — все це на базі українського фолкльору, але модерно. Там я продаю навіть наші ікони, — ти ж знаєш, що я була вивчила цю техніку малювання золотом...

— Знаю й навіть бачила власними очима, як робив це Юрій Кульчицький. До речі він теж перекинувся на кераміку?

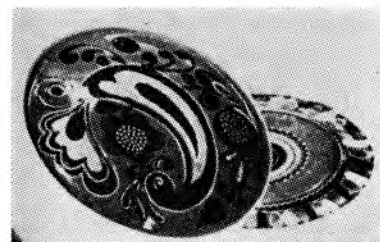
— Так, і має великий успіх у Парижі. Взагалі кераміка тепер у моді, а до моєї керамічної продукції можеш ще прирахувати декорації барів, готелів, великі панно, столи, печі. Оце недавно виконала я для одної української родини керамічний ватран у стилі наших розмальованих кахлевих печей часів барокко...

— А що з твоїм малярством, чи ти його зовсім закинула?

— Ніколи в світі! Недавно зробила портрет Петра Плевака з Парижу, та інших. Далі теж маляю хустки на шовку, які зрештою купують люди як декоративні панно, — бачиш, як це виходить?

Тут Іванка розгорнула передомною цілий жмут чудових, з павами й дивними квітами, хусток, і напнявши одну з них на рямку, засвітила жарівку. Ефект був незвичайний.

— Ніколи й не подумала б, що звичайна хустка може стати такою оригінальною прикрасою хати! Очевидно, — великої й багаті хати. Хто їх купує?

Декоративна тарілка, виготовлена Васильківським майоліковим заводом.

— Як досі, то переважно швайцарці, бо вони всі багаті й мають великі, просторі вілли серед чудової природи, то їм такі панно підходять. Але головне моє заняття, це таки кераміка...

— Ага. Ну то вернімося до неї. Чи твоя теперішня подорож має якийсь зв'язок із нею?

— Це, як би тобі сказати: я поєдную приємне з корисним. На мої цьогорічні іменини дістала я від моїх приятелів з Парижу квиток на „трен бле“ (синій люксовий поїзд, що курсує між Півднем і Парижем), щоб приїхати до Парижу. Звідси зроблю „невелику прогульку“ до Бельгії, Голляндії, Люксембургу й Данії, а тоді їду до Англії, щоб розглянутися за приміщенням у великих магазинах для моєї кераміки. Англійські промисловці, що були ц. р. на Півдні, поцікавилися моїми виробами й обіцяли мені їх „пустити“ в Англії...

— Бачу, що й ти хочеш зробитися більйонеркою як Дункан!

— А щоб ти знала, що мені треба бодай одного мільйона, щоб збудувати власну керамічну піч, бо набридло тинятися по чужих, де крадуть мої помисли й мотиви.

— Ну, то станеш незадовго українською Дерваль або Портаніє з власною фабрикою „копірайт“... очевидно в „Закутку“?

— На „Закуток“ одного мільйона не вистачить! Я хотіла б зробити з нього відпочинковий дім для українських мистців, але про те, борони Боже, не згадуй, покищо, ні слова...

Іванка була готова. Непомітно, під час нашої розмови, вона перескладала свої скрині й за ширмою передягнулася. Сталево-синій костюм з білою шапочкою, білими рукавичками й „перловими“

НАШІ ГРАДУАНТКИ

гостроносими черевичками, — гарно підкреслював її запалену південним сонцем шкіру. Коли я підвелася, щоб розглянути кераміку, яку саме розклала Іванка на столі й підвіконні, — вона кидала в телефон кінцеві фрази своєї з кимсь розмови:

— Так, о п'ятій, я знаю! А що, вже хіба по п'ятій? Не може бути! Ну, тоді я зараз виходжу...

Коли я почала шукати своєї торбинки, вона заспокоїла мене:

— Не хвилюйся! Й так усі знають мою точність... Я ще мушу тобі вибрати щось звідси, якщо воно тобі подобається, але це все старші речі...

— Певно, що вони мені подобаються! Ось наприклад цей жовтий „півник“, або зелена „пава“...

Іванка вхопила півника й паву та загорнувши їх разом із двома іншими „квітами“ й „пташками“, подала мені:

— На тобі тем часом те, а як прийдеш до мого „Закутка“, то дістанеш краще! До речі, чому б тобі не приїхати на кіновий фестиваль до Кан? Ти ж якась журналістка! Там з'їжджаються журналісти всіх націй, тільки, як звичайно, українці „блищать“ пустою... Невже наші редакції не цікавляться кіновими фестивалями?

Це було риторичне питання й я могла б відповісти, що наші редакції радо помістили б репортаж із Кан, але не спромоглися б повернути коштів. А вони такі величєнькі... Але хіба я мусіла це говорити Іванці?

— Не запрошуй, бо я готова зловити тебе за слово! І коли б я тебе не знала, то могла б ще й справді приїхати до твого „Закутка“ й поцілувавши двері, довідатися, що ти виїхала, наприклад, до Еспанії... Але це ідея з тим фестивалем! Подумаю. А тим часом дякую тобі за цю „фавну“ й „фльору“ та знай, що буде вона в мене в доброму товаристві: побіч картин Гніздовського та Гучалюка! А зокрема дякую тобі за гостинність. Завдяки їй я матиму першорядну тему для репортажу: про американсько-грецького філософа...

У цьому числі закінчуємо перегляд молодого жіноцтва, що в цьому році закінчило вищі студії або досягнуло диплом якогось звання. У міжчасі Окр. Ради США надіслали також кілька зголошень тих, що їх пропущено.

Ми свідомі того, що не всі цьогорічні градуантки увійшли в наші списки. Прохаємо тих, що пропущені через недогляд, зголосити це голові Окр. Ради США, а де такої немає, голові Відділу США.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Уляна Крамарчук, студії англ. мови зі степенем В. А. в Міннесотському університеті. Тепер перебуває у Мюнхені, де працює і студіює німецьку мову та спів.

Тетяна Пльовак, студії французької й еспанської мов із степенем В. А. в Міннесотському університеті. Працює як перекладач.

Валентина Сокольська, студії математики зі степенем В. А. в Міннесотському університеті. Працює в своєму фаху.

Тамара Штовхань, студії російської мови зі степенем В. А. в Міннесотському університеті. Переходово не працює в своєму фаху.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Марія Ковальська, студії мистецтва в Кент Стейт університеті, зі степенем В. А. Тепер учити у середній школі.

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Оксана Діденко-Романюк, студії соціології зі степенем В. А. в Каліфорнійському університеті. Працює у своєму фаху та спеціалізується в дослідках над молодечею злочинністю.

ОКРУГА ФИЛАДЕЛФІЯ:

Градуантки Менор Каледжу при мастирі СС. Василянок у Філадельфії, не увійшли до першого нашого списку. З приємністю подаємо тепер їх імена й прізвища:

Лідія Диміцька, студії гуманістичних наук, продовжує науку.

Арета Скірник, студії гуманістичних наук, продовжує науку.

Еліс Адамович, студії гуманістичних наук, почала працювати.

Катерина Солотва, студії гуманістичних наук, почала працювати.

Ляриса Шимчак, студії медичної секретарки, почала працювати.

Марія Контула, студії медичної секретарки, почала працювати.

Стефанія Коник, студії екзекутивної секретарки, почала працювати.

ОКРУГА НЬЮАРК:

Милдред Еаб'як з Ірвінгтону, студії історії зі степенем В. А. в Колдвел Каледжі. Приготовляється до магістерії.

Орися Петрик із Пассейку, студії англійської мови зі степенем В. А. в Петерсон Стейтовому Каледжі.

Дарія Небелюк із Савг Оренджу, студії німецької мови зі степенем В. А. в Ратгерс університеті.

ОКРУГА ШИКАГО:

Катерина Михович, студії торговельної адміністрації зі степенем В. А. в Іллинойському університеті. Працює в середній школі в Аврорі, Ілл., як інструктор торг. адміністрації і викладає російську мову.

НОВІ ВІДДІЛИ

В останніх місяцях наші Окружні Ради гарно попрацювали. Завдяки їх заходам постали в округах Нью Йорк, Шикаго і Ньюарк нові Відділи США.

Ще в жовтні ц. р. заснувалась Ініціативна Група з молодого жіноцтва у Нью Йорку під проводом п-ні Варвари Бачинської, членки Контр. Комісії Гол. Управи США. Цей Комітет скликав основні збори на 6. грудня 1964 р., де став 83 Відділом США. Вітаємо п-ні В. Бачинську та й усіх членок 83 Відділу США в сім'ї організованого жіноцтва!

У тому самому часі задумано створення нового Відділу США в Шикаго. Ініціативний Комітет скликав на 18-го жовтня 1964 основні загальні збори, на яких засновано 84 Відділ США. Головою його стала п-ні Оксана Мурська. Вітаємо п-ні О. Мурську та й усіх членок 84 Відділу США в наших рядах!

Вже давніше розпочались заходи до створення Відділу США в Карпегеті, Н. Дж. Дня 9. листопада відбулись основні загальні збори в мешканні п-ні Катерини Симчкі, де прибуло 12 членок. По відчитанні статуту ухвалено створити 85 Відділ США. Його членки здебільшого тут народжені. Мило нам привітати голову п-ні Симчкі та членок у сім'ї зорганізованого жіноцтва!

З позинів Окр. Рад

Зустріч із молоддю

У неділю, 4 жовтня 1964, відбулася Зустріч Окружної Ради і Відділів СУА із жінками-професіоналістками і студентками. Ця зустріч була подумана для знайомлення молодих жінок і дівчат з організацією Союзу Українок Америки.

Мала вона обговорити з молодими професіоналістками і студентками шлях, як вести працю для України у своєму середовищі, тобто американському інтелігентському світі. Праця не важка, а корисна.

Щоб довести, що наша молодь була ідейна у всяких обставинах, далеко важчих як тут на американській землі, запрошено д-ра Тому Воробця, колишнього студента Українського Університету у Львові. Д-р Т. Воробець підкреслив чітко, як то у рр. 1918-1922, за часів польської займанщини, боролися студенти за свою високу школу на рідній землі. За цей принцип багато опинилося в тюрмах і за кордонами Батьківщини. І хоча польська влада викрила і зліквідувала український тайний університет — традиція і слава його залишились на завжди. В часі німецької окупації 1943 університет відновлено. Тим способом хоча у военній хуртовині і недовго — все ж таки сотні нашої молоді могли починати або продовжувати студії.

Пані Люба Шандра, голова Окр. Ради в Шикаго, привітала приявних і вказала на ціль цього вечора. Програмою проводила п-ні Зеня Ковальська, культ.-освітня референтка.

Як уже вище загадно, першою точкою був виступ д-ра Т. Воробця. Опісля п-ні Олена Гікава-Сацюк, градуантка Іллінойського Університету, прочитала доповідь „Праця українки - професіоналістки на американському терені“. Доповідниця підкреслила важливість такої роботи і вказала на різні її можливості. Вона переживала все те, про що говорила і своїм запалом захопила всіх

присутніх. Ця доповідь появиться на сторінках нашого журналу.

Пані Орися Гарасовська дуже добре накреслила історію українського жіночого руху, а її реферат: „Союз Українок Америки, його цілі і засоби“ поєднував у собі всі елементи повного ідейного життя кожної жінки. Цього вечора таки ми здобули одну членку з-поміж молоді.

Для відпруження, як також для з'ясування ще одної професійної ділянки відбувся показ жіночих суконь різного типу. Його влаштувала п-на Наталка Голубович, студентка Арт Інституту. Сукні моделювали окрім п-ни Наталки, п-на Ірина Радивил і п-на Наталка Ковальчук. Описи і пояснення моделей давала п-ні Зоя Филипович. Моделі були захоплюючі, деякі з них були нагороджені Арт Інститутом. Вони викликали багато коментарів та прихильних зваг. Передову стіну прикрашували чудові матеріяли, ручно мальовані п-ною Христиною Голубович.

Ще довго гуторили гості при каві і солодкім, що ними гостили всіх пані Окружної Ради СУА.

Прес. реф. Окр. Р.
Софія Крупкова

Куховарські назви

Продовжуємо список куховарських назв, що трапляються в щоденному вжитку. Пригадуємо, що правильна назва надрукована чорним шрифтом.

Борщ з вушками — пісний, прозорий борщ, доповнений вареничками з грибів.

Борщ зелений — з кваску або шпінату.

Борщ холодний — з буряків, кваску або шпінату, див. **холодник**.

Боровіна — див. **чорниці**.
Ботвіна — листя і стебла з різної городини.

Бохон, бухан — хлібина.

Бохонень, буханець — хлібина.

Брага — напитек із просяного солоду; домашнє пиво.

Оленка Гікава-Сацюк, Б. А., вчителька еспанської мови, гол. редактор „Горизонтів“, співредактор „Укр. Студ. Слова“ в „Свободі“.

Olenka Hikava Saciuk, B. A. spoke on Ukrainian youth on a meeting of the UNWLA Regional Council in Chicago, Ill.

Бриндза, гуц. бриндзя — спеціально приготований овечий солоний сир.

Бродіти — ферментувати, киснути, сходити, шумувати, мусувати.

Броколі — див. капуста.

Брósава, бросквіна, брósлива сад. (peach). В Україні тепер впроваджують назву „персик“ із московської мови.

Бруква — гор. (turnip). Бруквяний.

Брусніці* — ягоди (Cranberry, Red Bilberry) гуц. гогодзи — ягоди (Mountain Cranberry). Бруснічний.

Бублик — дрібне печиво, приготоване з заварюваного тіста, з діркою по середині. Польське obwarzanek, непр. обáрінок.

*) Брусниці — cranberry, що їх ми купуємо, плекають садівники. Це різновид тих ягід, що ростуть дико в Карпатах і що їх гуцули називають „гогодзи“.

ПОДЯКА

Щиру подяку складаємо Октетові 43 Відділу СУА у Філадельфії за цінний виступ із відспіванням 15 стрілецьких пісень та цікавим поясненням на нашому бенкеті з нагоди 50-ліття УСС-ів. З цієї нагоди додаємо 15 дол. до давніше висланих 20 дол. на ювілейний дар для „Нашого Життя“.

Управа 65 Відділу СУА
у Нью Брансвіку

У ЮВІЛЕЙНОМУ ЗМАГУ

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

БОФАЛО, Н. Й.

З жалем подаємо до відома членкам СУА, що дня 21. червня 1964 на 64-му році життя відійшла у вічність по важкій недужі наша членка бл. п. Галя з Лагодинських Залеська.

Покійна була вчителькою музики, що закінчила студії у віденському університеті та навчала в Музичному Інституті у Станиславові, Дрогобичі й Коломиї. У краю залишила багато учнів, що завдячують їй своє знання. У 1944 р. виїхала на еміграцію і по короткому побуті в Відні прибула до Аргентини. Тут учила музики в музичній студії Отців Василіян. У 1955 р. переїхала до Бофало, де одружилась із проф. О. Залеським. Тут заснувала відділ Укр. Муз. Інституту і продовжувала музично-педагогічну працю.

Зараз по приїзді до Бофало вступила до нашого Відділу й була активною і любленою членкою. Похорон її відбувся дня 24. червня з церкви св. Миколая. Членки нашого Відділу провели її в останню дорогу і зложили жертву на Службу Божу за спокій її душі. Прощальне слово над домовиною виголосила від 49 Відділу СУА п-ні Марія Маковська. Д-р Мосійчук промовляв від Батьківського Комітету при Укр. Муз. Інституті. Українська громада взяла численну участь у похороні. Нехай чужа земля буде їй легкою!

Наталія Фіглюс, секр.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Ділимося сумною вісткою, що дня 25. жовтня 1964 несподівано померла на удар серця членка нашого Відділу Ніна Янова.

Покійна народилась у Чернігові. Похорон відбувся дня 27. жовтня на цвинтарі Евергрін у Дітройті. Вічна їй пам'ять!

Ірина Лободоцька, гол.
Тамара Сисак, секр.
81 Відділу СУА

Два рази дає, хто скоро дає!

Наближуємось до кінця нашого ювілейного змагу. Ще не можемо сказати висліді його, себто числа новоприєднаних передплатниць та прізвищ тих, що найбільше над тим працювали. Але радіємо перебігом змагу й широко дякуємо тим, що причинились до того.

Знов стверджуємо, що пресові референтки або членки Управ Відділів гарно працюють над приєднанням передплатниць. Як приклад вказуємо на п-ні Дарію Маркусъ у Шикаго, що приєднала 5 передплатниць у своєму Відділі і має призначену нагороду. Та й в інших Відділах сталося те ж. Це дає нам запоруку, що наш змаг буде продовжуватись і в черговому році.

В останньому часі приєднали нових передплатниць:

Іванна Бенцаль, Бронкс (4 Відд.)	1	Дарія Маркусъ, Шикаго (29 Відд.)	5
Уляна Бобків, Клівленд	1	Наталія Миколаєвич, Гайд Парк	1
Анна Баран, Філадельфія	1	Марія Мельник, Філадельфія	2
Ліна Басюк, Шикаго (22 Відд.)	1	Мирослава Петришак, Міннеаполіс (16 Відд.)	2
Олександра Харина, Едмонтон	3	І. Пуцентело, Едмонтон	1
Тамара Гривнак, Рочестер (47 Відд.)	1	Оленка Пігуляк, Клівленд	1
Текля Іваськів, Лондон	2	Д. Перегівська, Глен Спей	1
Анна Курилко, Сиракузи (68 Відд.)	1	Людмила Сердюк, Трентон	2
Марія Колтунюк, Філадельфія	1	Ніна Самокішин, Трентон (11 Відд.)	2
Ірина Кашубинська, Клівленд (33 Відд.)	2	Стефанія Стерпак, Потакет (25 В.)	1
Марія Кочерган, Філадельфія (20 В.)	1	Фалина Войтович, Сиракузи	1
Ірина Кливак, Пассейк	1	Ольга Ворох, Торонто	1
Марія Крафтон, Дітройт	1	Анна Юга, Питтсбург (27 Відд.)	3
Ольга Кірик, Шикаго	1	Міра Залуцька, Аделфі	1

Хто черговий?

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Зенона й Аді Климишинів складають 30 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Членки 63 Відділу СУА в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Івана Верб'яного складають 10 дол. на Виховний Фонд ім. Г. Ракочої

Марія і Микола Процик Філадельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ірини Домбчевської складають 10 дол. на журнал для „бабусі“

Дарія Балазюк
Іванна Городиська

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Івана Будзіцького складаю у першу річницю смерті £ 2 на фонд „Мати й Дитина“ і £ 2 на пресовий фонд Н. Ж.

Лідія Вец, Гленрой

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Івана Будзіцького складаю у першу річницю смерті £ 2 на фонд „Мати й Дитина“ і £ 2 на пресовий фонд Н. Ж.

Людмила Сениця, Гленрой
Австралія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Степана Петика складають 10 дол. на Наук. Т-во ім. Шевченка

Лідія і Петро Яців, Лорейн

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу членки 26 Відділу СУА бл. п. Марії Заблоцької складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Марія Явна, Дітройт

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. інж. Романа Онишкевича складаємо 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

І. і Н. Мартинюки, Філадельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Іванни Мартинович складаємо 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

І. і Н. Мартинюки, Філадельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Адріани й Зиновія Климишинів складають 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“ для дітей у Бельгії

Анна і Микола Єйни,
Рочестер, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Адріани й Зиновія Климишинів складають 5 дол. на пресовий фонд „Нашого Життя“

Анастасія і Віліям Вокер

Олена Цегельська

ГІСТЬ ІЗ ДАЛЕКОЇ КРАЇНИ

Маруся була у своїх батьків одна. Не мала з ким погратись, побігати, поспівати. Але на щастя, в сусідстві, жила одна старша пані, яка дуже любила дівчинку і яку Маруся кликала бабунею.

Щоденно, коли родичі йшли до праці, Маруся переходила через малий городчик до бабуні і там з нею перебувала. Бабуня знала безліч казок і всяких співанок. Так їм обом мило та любо минав час. Часом бабуня розповідала Марусі, що в неї, десь там у далекій країні, за горами, за ріками, за лісами — є мала внучечка, Таня. Що вона якраз така завбільшки як Маруся і їй якраз також п'ять роцків. Маруся дуже цікавилась тою внучкою і часто розпитувала бабуню, як їй там у чужині живеться...

Одного дня, коли зайшла до бабуні, почувла велику новину:

— Марусю, тебе чекає неабияка вітха і то якраз на Різдво — так бабуся, а далі: — Дістанеш товаришку до гри, мою малу внучку, Таню. Ти знаєш, що її батьки померли, вона кругла сирітка і от їй дозволено приїхати до мене.

Маруся з радості аж у долоні сплеснула:

— Ах, бабуню, прошу, прошу, нехай вона загостить у нас!

Від тепер стали обидві нетерпеливо вичікувати, коли нарешті мала сирітка приїде. Аж ось одного дня прийшла вістка, що вона вже в дорозі до бабуні. Прибуде такого-то дня, о такій-то годині, таким-то літаком.

Що ж то була за вітха! Того дня не лиш бабуня, але й Маруся та її батьки поїхали на летовище зустрічати малу мандрівничку. Напружено чекали на її появу. І ось, серед натовпу, побачили малу дівчинку, яку за ручку вела сестра-монахиня. Це була вона,

сирітка Таня. Привітались, погмоніли і поїхали всі разом додому.

Маруся цілий час дивувалась, що Таня не сказала ні слова — була дивно мовчазна, наче сумна. На всі запяти Марусі лиш крутила голівкою і ані чичирк!

— Бабуню! — шепотом спитала. — Чому Таня до мене нічого не говорить?

А бабуня, також пошепки:

— Ах, Марусю! Вона ж сирітка, жила у чужих людей і говорила лиш чужою мовсю. Вона не знає нашої рідної, української мови.

— О, як це сумно! — зіткнула Маруся. — А по хвилині: — Це нічого, бабуню! Я її навчу говорити по-нашому, по-рідному!

Це був перед-святочний час. Маруся намагалась розказати Тані про Різдво. А якже ж вони розмовляли? Як? Та от так: Зразу трохи на міги, а далі Маруся показувала пальчиком якусь річ і

Але що ж то була за вітха!

Сніп пшениці

Ранок видався погожий. Старий Аврам вже закінчив орати своє маленьке вбоге поле. Тепер він ішов поволі з великою торбою важкого пшеничного зерна та вмілою рукою сів його. Гарно та рівномірно падали зерна в чорну пухку землю. Аврам любив цю працю. Як буде добра погода, то незабаром виросте пшениця і буде його родина мати досить хліба, минуться ці голодні сумні дні...

Зайнятий цими думками він не помітив, як до нього наблизився старий подорожник. Він привітався та став питати про найкоротшу стежку до головного шляху.

„Ми поспішаємо, обїздити все село забере нам багато часу. До-

називала: — Це „ялинка“, а то „вертеп“, а он „малий Ісусик“.

Це були перші слова про Різдво, а першою піснею стала коляда. Таня повторяла за нею, та так незрозуміло і смішно, смішно! Але Маруся не сміялась. О, ні! Бо і в садочку пані вчителька не сміялась також з нікого, лиш ласкаво повчала, як говорити. А Маруся тепер „вчителька“, — має „ученицю“.

Марусині батьки запросили бабуню і її внучку, Таню, на Святу Вечерю. Під ялинкою знайшлися гарні дарунки для малої гості і її бабуні. Мала Таня розвеселилась, розщебеталась дивною мішаниною знаних і нових слів — на загальну радість.

Але щож то була за загальна втіха, коли несподівано обидві дівчинки, побравшись за ручки, стали під ялинкою і заколядували нашу улюблену українську коляду: „Бог предвічний“.

Колядувала Маруся, а Таня прислухаючись потягала за нею.

А коли пізніше прийшли колядники з вертепом та звіздою обидві дівчинки, пригорнувшись до до бабуні, задивились, заслухались. І мала Таня вже не чулась сиріткою. Їй стало так тепло на серденьку, так любо, немов серед власної сім'ї, а при боці доброї Марусі, немов при власній сестриці.

зволь нам переїхати цією стежкою через твоє поле“ — попрохав подорожній.

З краю поля стояв віслук, а на ньому сиділа молода жінка з дитинкою на руках. В Аврама було добре серце, а подорожні йому подобались: особливо ця молоденька жінка, що ніжно всміхаючись до своєї дитинки, легенько її заколисувала.

„Ви мабуть здалека? Може зайдете до хати, відпочити?“ — ввічливо запитав їх Аврам. Але старий відмовився:

„Ми дуже поспішаємо, добрий чоловіче!“ — ще раз повторив він.

„Ну, то прошу, їдьте собі! Отут у торбі маю кусень сухаря та сир. Це мій полуденок. візьміть хоч це.“

Жінка ласкаво всміхнулася до Аврама та подякувала, а старий вже пошепки додав: „Як хтось питатиме про нас, кажи: Не бачив таких!“

Подорожні поїхали вузенькою польовою стежкою. Хутко їх постаті зникли за сусіднім пагорком на кінці поля.

„Які приємні, милі люди! Молоденька мати — красуня, а ось видно тікають від когось... О, Боже милий, який же я недотепа!“ сам собі докоряв Аврам. „Та тож дитинку — видно хлопчика вони рятують бідолахи... Іродові посіпаки скрізь тепер полюють за немовлятами. Бідні, вони, бідні! Як їм

втікати на віслюкові, коли Іродові військові загони мають швидких коней!“

Над вечір він закінчив посів і пішов до хати відпочивати. Дома він розповів своїй жінці про цю пригоду. „Як мені їх шкода! Видно добрі люди! Ми то щасливі, бо нема в нас немовляти, а як мусять всі бідні матері терпіти!“ „Якби хоч дали вони від'їхали, поки Іродові собаки сюди не прилетять“ — турбувалася Аврамова жінка. — „Оця стежка може їх привабити. Якби виростла пшениця, то не так видно було б!“ — журився Аврам.

Ніч минула, а на другий ранок Аврам вийшов з хати поглянути на свій засів та й зачудувався — на його полі вже виростла густа рясна пшениця. Від вітру хвилями гойдалися важкі колоски, що вже почали жовтіти. Аврам хотів стежкою перейти все поле, та дарма, стежки не знайшов. „Це чудо сталося, за одну ніч виростла пшениця“ — думав Аврам.

За спиною в нього почувся кінський тупіт. Наближалися військові. Вони стали на межі та брутально кричали, кликали Аврама. „Гей, ти, падло, кажи, не бачив тут подорожніх? Жінка з дитиною та старий дід?“

Серце в Аврама швидко застукотіло. Він низенько вклонився та відповів: „Ні, шановні панове, нікого тут не було вже більше як тиждень часу“...

(Докінчення на обгортці)

— Ви мабуть здалека? Може зайдете до хати відпочити?

- Ukrainian Woman -

NATALIA KOBRYNSKA
(1851—1920)

Our Traditions

She, who founded the first women's organization in West Ukraine was a wealthy and educated woman. A young widow, she dedicated her life to enlightenment of women. Being talented, she started to write; and being a talented speaker she lectured. Her addresses, her articles, her books were the platform from which Ukrainian women started to rise.

Her life had many hardships and difficulties. She was misunderstood, not only by her enemies but also by the very women who owed her so much. Although she was appreciated, she was also feared, and in her later years was lonely. This resulted in the movement, which she initiated, and directed, in the beginning, progressing without her.

Nevertheless she dominated it through her spirit. The seed, she had sown bore fruit, becoming evident in the work of many of those women who were aware of her merit. The 80th anniversary of the feminist movement is linked with Natalia Kobrynska.

For Ukrainians Christmas time is linked with deeply significant traditions. Our customs, which originated in the old country we carried with us to the new life. We like our Christmas Eve with fast and traditional supper, the Christmas carols with traditional greetings. The New Year celebration with strewing of wheat grain, the blessing of water at St. Epiphany feast remind us of those old times when people kept their ancient customs with awe and love.

We now keep them too, inasmuch as is possible, in modern life. On the Eve of Andreas, on December 1, our young girls try to guess their future by fortune-telling. On the Eve of St. Nicholas, on Dec. 6, our children expect to get some gifts from the good old Saint. On Christmas Eve, on December 24, we try to gather all family members around our supper table and even put an empty dish for a deceased one. Our Christmas table is set after the old pattern: under the table cloth we put a handful of hay and on the four corners a clove of garlic. On New Year morning small boys of the neighborhood greet the Ukrainian families; and on the feast of Epiphany the family keeps fast until the blessed water is brought in from the church.

But what is its meaning? You should know it in order to proceed more carefully and to be linked more closely with it. Our children, our neighbors ask about it. May we explain it?

Many of these customs were born in pagan times when the Ukrainian people first formed themselves into community. These groups of people worked unbelievably hard for their living because of having to contend, first hand, with natural forces.

These natural phenomena like sun, rain, storm, snow became symbols of good and evil. Later on they were venerated like god-like beings. But even before that the people believed they should be adjured and pleaded with by many signs to be favorable and not to do them any harm. From these apprehensions most of our old traditions arose.

Later on, with the coming of the Christian faith new customs joined and intermingled. And with the development of life these traditions were further embellished by songs, proverbs and legends. A rich heritage of tales, legends and carols resulted from it. Its beauty and ardor made it dear to every Ukrainian heart.

Now they become another link for all people of Ukrainian background. Even the Communist regime in Ukraine cannot get rid of it and admits them step by step. Two years ago New Year caroling was introduced in Ukraine. (Christmas carols are mostly connected with religious themes). A group of students at the University of Kiev is studying and performing old spring dances. Old harvest rituals were enacted on some of the collective farms.

Let us continue these traditions too. With understanding and love we shall strengthen their meaning in our life and give them a new value.

Merry Christmas
and a
Happy
New Year

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

Mrs. Louis J. Robbins, newly-elected president of National Council of Women of U. S.

MRS. LOUIS J. ROBBINS ELECTED PRESIDENT OF NATIONAL COUNCIL OF WOMEN OF U. S.

Mrs. Louis J. Robbins, who has served as First Vice President of the NCW for the past 5 years, was elected president on October 14 at the NCW biennial meeting. Since 1957 Mrs. Robbins has also served as chairman of the NCW International Relations Committee and as NCW representative to the United Nations. She has also been responsible for planning, coordinating and conducting seminars to broaden American understanding of cultures of other countries, and has edited a book, "Measure of Mankind," a compendium of a series organized by her on "Cultural Similarities and Diversities."

Mrs. Robbins is presently chairman of the Hospitality Information Service, on the Executive committee of the UN Non-Governmental Organizations, a board member of the UN Association of the USA, and on the executive committee of the International Council of Women. She was one of the founders of the United Cerebral Palsy of NYC, serving as its first presi-

72 UNWLA BRANCH NEW YORK, N. Y.

At the monthly meeting, November 19, 1964 — 18 members attended. After the opening prayer Mrs. Demey, President, stated the agenda and Mrs. Kolyk, Recording Secretary read the minutes.

The following reports were submitted:

a) Musicales, November 22nd, Chairlady Mrs. Ann Harrison reported the program completed. The refreshment and decorating committees are well prepared.

b) Annual Dance in May, 1965. Chairlady Mrs. Nettie Sawicki reported about her search for an appropriate ballroom. At the next meeting data will be available regarding the price for the ballroom and the orchestra.

c) Membership Drive. Mrs. Mary Lesawyer sent letters to these people whose names have been submitted and followed these with telephone calls.

d) Treasury Report. Mrs. Anne Bezko gave brief summary of amounts received and disbursed during the month.

e) Cultural: Mrs. Mary Dushnyck reported two books were received in acknowledgement for subscriptions to "Our Life." All should try to subscribe to "Our Life" Magazine. An article in the New York Times Book Review Section, illustrated by Yaroslava Surmach Mills, also Ukrainian Folk Tales by Marie Halun Bloch were mentioned among the best books for children in 1964.

dent, and was also active in the Wiltwyck School for Boys and Fountain House, and is now on the board of Open Door Associates.

Mrs. Robbins was born in New York City and is a graduate of N. Y. University. She lives in New York with her husband, attorney Louis J. Robbins, and their two daughters.

Mrs. Robbins attended the UNWLA Reception at the World's Fair on September 25, with several other NCW officers.

M. Dushnyck

f) Educational. Mrs. Lillian Bochonko summarized briefly the Parents Seminar, held by the Regional Council, November 15. Both the discussion and the speakers were very interesting. At the next meeting Mrs. Bochonko will give further information about teaching the Ukrainian language to interested adults, at the Holy Ghost Parochial School in Brooklyn, N. Y.

NEW 85 UNWLA BRANCH Carteret, N. J.

Our Regional Council in Newark, N. J. began long ago to form a group of women of Ukrainian background in Carteret, N. J. Finally an initial committee was formed and met with Mrs. Olga Saluk, Regional Council's President at the home of Mrs. Joseph Symchik in Carteret. Some 12 ladies attended. After the By-Laws were read and the goal of our organization discussed, all present decided to form an UNWLA Branch. Members, regardless of religious affiliations, wanted to uphold the traditional cultural heritage of their Ukrainian ancestry.

Officers were elected for one year: Mrs. Kathrin Symchik, president; Mrs. Olga Rozensky, vice-president; Mrs. Andrew Shymansky, recording secretary; Mrs. Alfred Jacopino, treasurer. Other committee chairmen: Mrs. Mary Harrow, Membership Chairman, Miss Joanne Symchik, Cultural Program Chairman, Miss Kathryn Harrow, Publicity Chairman, Mrs. Simondeli and Mrs. Lazworsky, Auditors.

Meetings will be held the second Thursday of the month. Many cultural activities will be part of the workshop time at these meetings, such as: ceramics, choral, embroidery, literature and folk dancing. All young girls (married or single) from the age 18 are urged to join.

Spring again and once more hopes
In the sad hearth germinate
Once more I am lulled by dreams,
Visions of a happier fate.

Lesya Ukrainka

W F U W O N E W S

WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS

December 1964

No. 3

Editorial

THE GREAT SACRIFICE

In Ukraine's struggle for freedom women have always played an important part. In the stormy days of Ukraine's early history they were in charge of a great task. Beside care of their family and household they had to defend their estates from attacks of different nomadic tribes. In more recent times they were involved in the resistance against the occupants of Ukraine. And they proved their heroic fitness through innumerable deeds.

One of their deeds — maybe the most tragic — has now attained its 10th anniversary. This anniversary marks the death of 500 women in the concentration camp, Kingir, U. S. S. R., in June, 1954. This was the most important of all the uprisings of prisoners that spread through the whole Soviet Union, after Stalin's death. It was not only the greatest of the uprisings — the revolt lasted 40 days — but it was the one treated by the most cruel means: the use of tanks.

Eight years ago the news filtered through the Iron Curtain into the Free World. Released prisoners related the desperate struggle of the inmates of the concentration camp and chain of women who tried to stop the attacking tank unit. Five hundred of them paid for their de-

80th Anniversary of Ukrainian Women's Movement

Eighty years ago Ukrainian women, in Kiev and Stanyslaviv founded their first women's organization. It was the first step of Ukrainian women to put themselves on the march.

This movement started in very difficult circumstances. In an agricultural country, under foreign occupation, it had no platform for the advancement of women.

In the central part of Ukraine the Ukrainian life was subdued by the Russian Czarist regime. Therefore women's organizations could not develop either. But the advancement of women in educational and professional life was great, considering the fact that the first college — The Higher Courses for Women — was founded in 1870. With the proclamation of the Ukrainian

votion with death. It proved their concerted resolve in this uneven struggle.

Ukrainian women, in the Free World, remember this year, in deep sorrow the great sacrifice of these dauntless women. Whatever changes come in the Soviet Union the mass murder of these women can neither be denied nor forgotten.

National Republic in 1917 women were granted equal rights with men. And they were ready to face it. Eleven women entered the first Ukrainian parliament.

With the Soviet occupation of Ukraine all women's organizations were dissolved. The task to lead and represent Ukrainian women centered now in West Ukraine. The women's movement was advanced there in many aspects. When after 50 years, the anniversary was celebrated in Stanyslaviv, West Ukraine, thousand of peasant women took part in it. The country was all covered with Chapters, even in remote villages.

Their work was educational and humanitarian. It put the Ukrainian woman on the march in every field. World War II interrupted this drive but could not slow striving towards personality. Even today, under Soviet occupation, Ukrainian women provide for the educational and sanitary services of the country. Among these women 80% are teachers and 70% are physicians.

Traditions of the Ukrainian feminist movement were carried on through settlers into the United States and Canada, in the early twenties, and reinforced through refugees after World War II. In 1948 the World Federation of Ukrainian Women's Organizations was founded.

It is hard to celebrate one's 80th anniversary in exile. But the unbroken spirit of its members, the love for their country and the good will to serve its striving for freedom gives us an assurance for the future.

H O P E

No more can I call liberty my own,
To me there's naught remains but hope alone.
The hope to see once more my loved Ukraine,
To come back in my native land again.
To gaze once more on Dnieper's azure wave —
I care not if alive or in the grave.
To view the steppe, its ancient funeral mounds,
To sense the ardent strength which there abounds...

Lesya Ukrainka

WFUWO'S Welfare

A recently settled or re-settled community has special welfare problems of its own. Its immigrant members are on the move and in this situation are more exposed to special hardships not experienced by settled communities. Official welfare authorities have taken it into consideration.

Ukrainian women's organizations are even more concerned by these problems. In serving their own communities they would like to see them well established. Deficiencies of the Ukrainian individual are a hard task to be handled. Unemployment, lack of accommodations, disease and nervous breakdown are among the most frequent cases.

Natalie Kobrynska

TORCH IN THE DARKNESS

This is the title of a biography, its author Irene Knysh gave as the life of Natalie Kobrynska (1850-1920). Being an initiator of the Ukrainian women's movement, Natalia Kobrynska marked her way by several steps. It was the establishment of the first woman's organization in 1864, the publication of an almanac "First Wreath" in 1887, the petition to the Austrian parliament asking for the admission of women to institutions of higher learning in 1890, a women's meeting where she called for the formation and establishment of nursery schools in 1891 and many other beginnings. Besides that she was a talented writer. Her short stories served also to depict the needs of the Ukrainian women of her time.

In living in Western countries Ukrainian newcomers are vastly benefited by the wide scope of welfare programs here. These benefits vary as to kind and degree in that it offers social security, unemployment compensation, medical services and training. With this type of help a relief action is not necessary. Nevertheless the needs of the Ukrainian people are immense and urgent. They are even harder to understand and to help than the material destitution.

Every individual in this situation is like a plant, torn from its roots and transplanted. He has to cope with the language barrier and foreign customs and institutions. The older he is the harder for him to adjust. Sometimes he succeeds in it and becomes accustomed to his new environment. But very often he does not and his endeavors end with him in the plight of his life.

WFUWO's Welfare Committee, situated in Toronto, Canada has to take all this into consideration. Its work is twofold: acquaintance with the needs of the Ukrainian community and the welfare program of the new country. This vast program could be fulfilled only with the help of trained social workers of Ukrainian descent. And they are available. As members of the Welfare Committee of WFUWO they entered the Ukrainian Canadian Social Welfare Service, Ontario Branch. In November 1960 a Ukrainian Welfare Referral Bureau was founded in Toronto. This office attracted the needy and showed the most frequent cases. The social workers helped to place them in the Canadian welfare program.

Later an urgent need for voluntary helpers developed. Social workers could not cope with all requirements like home and hospital visits. Soon a group of voluntary women was trained to complete or support the work of the Welfare Referral Bureau. In a short time social workers de-

monstrated to them the most frequent cases and instructed these volunteers in handling them.

In this way the Ukrainians built up their own special welfare program. The office is maintained by the Ukrainian Canadian Welfare Service, with voluntary workers pouring in from women's organizations. Through understanding and cooperation of all these elements the welfare work is developing. Each element is conscious of others needs and merits.

The idea of voluntary helpers is now used in other Canadian cities having Ukrainian communities. It is easier now to start it and to succeed. It is a much harder task to initiate this program in other countries with Ukrainian settlements. But, with help of WFUWO's member organizations some success has been achieved there also.

In the Ukrainian communities of the U.S.A. similar work is under way. The Welfare Committee of WFUWO in Detroit organized a course. That voluntary group is already working under the leadership of the UN-WLA Regional Council. A coming survey of social work, in Ukrainian papers, is planned.

Eugenia Yankivska
WFUWO Welfare Chairman

PRO ECCLESIA ET PONTIFICE

Dr. Stefanie Pototsky, social leader of Ukrainian descent in Canada, was decorated with the medal "Pro Ecclesia et Pontifice" for her outstanding work. As President of the League of Ukrainian Catholic Women of Canada, member of the School Board in Yorkton and Vice-President of the Federation of Women Physicians of Canada Mrs. Pototsky is the first Ukrainian woman to receive this decoration. There are only 639 women who received this medal, in the whole world.

Мода шукає!

Чого — питаєте. Мотивів, ліній, інспірації... Творці моди в безнастанній гонитві за новими ідеями, що їх запозичують у давніх віках, у далеких народів або просто у своїй уяві... Щоб загортати жіночу постать у нові все

р'ямки. Працюючи в тій ділянці, це приходить мені на думку, коли підготовляємо Вишивані Вечерниці. Приємно бачити, як молоді наші жінки змагаються у приміненні нашої вишивки до своїх туалет. Нераз виходять із того чудові моделі, що могли б сміло показатись на показах великого світу моди. Та, на жаль, демонструємо це все у своєму середовищі. А ми могли б впроваджувати наші строї й на американське форум, бо багато з нас уже бере участь у офіційних прийняттях, наша молодь танцює у своїх каледжах і т. д. Щасливий випадок (а лиш такі допомагають) міг би звернути увагу якогось великого і знаного творця моди на наш орнамент.

А наші вишивки справді до всього надаються. Починаючи від купелевого вбрання до блюзок, суконь, костюмів, аж до пополудневних, коктейлевих, вечірніх, а навіть шлюбних суконь — все може бути ними прикрашене. Це не значить, що тієї вишивки треба примінювати багато або дуже дрібних, мозольних узорів. Навпаки, змагати до легкого, виразистого орнаменту, що добре виділяється на тлі моделю. Взагалі у приміненні вишивки треба пам'ятати декілька засад, що їх тут можу з практики подати.

Передусім — матеріал. Вишивати можемо на кожному і то дуже успішно. Але навіщо вкладати таке зусилля в матеріал, що ско-

ро виходить із моди? Тому добраймо для вишивки такой, що буде триматись кілька сезонів. Всі гладкі вовняні матеріали, все будуть уживані. Із шовків треба зга-

Вечірня сукня проекту авторки, прикрашена вишивкою біля скісного вирізу й шалевго „крила“

This evening dress, designed by E. Triska, is adorned with Ukrainian embroidery.

дати м'яку сатину, що прекрасно укладається. Досить довго держиться крепа, добрі для вишивки звичайні, а також шовкові італійські і японські полотна, файл, полдеса і поданж. Для вечірніх су-

конь все буде модний шифон. Для вишивки на тих матеріалах уживаємо канви, а для гапту перебиваємо рисунок через спеціальну для тканин кальку.

Тепер щодо зіставлення кольорів. Тут треба руководитись не тільки типом сукні, виглядом особи, що її буде носити і замилюванням власниці, але також порою року. Весною добираємо делікатні молочні краски на ясних суконках. Улітку можемо вишивати яркіше на літніх матеріалах. Осінь любить спокійні насичені кольори. Зимом любуємось у чорнобілому контрасті.

Тепер питаєтесь, які мотиви наших вишивок найбільш підходять до модерних суконь? Я не є знавцем народних вишивок, але відразу скажу, що для легкого матеріалу можна користуватись буковинськими й полтавськими зобразами, для середнього (панам, полотенце) бойківськими й подільськими, для тяжкого (вовна, шовк) — гуцульськими й поліськими.

А сучасна мода має багато орнаментики, запозиченої зі Сходу. Чому не заступити її багатством наших мотивів? Для цього маємо всі дані — красу, уяву, смак і елегантю. Та ще й окрему місію — знайомити наше оточення зі скарбами нашої давньої культури.

Євгенія Тріска

Городничий порадник

Гавайська папороть

Чому в гавайській папороті сохне листя, коли я підливаю так, як нашу папороть? Чи вона потребує піщового ґрунту та чи їй потрібно добрива, як і іншим рослинам? Чи для такої папороті може є спеціальне добриво?

Читачка з Лос Анджелесу

Причина всихання може бути різна, найчастіше невідповідна земля у вазонку. Папороть потребує спеціального угноєння, що його можна придбати в спеціальних городничих закладах, які їх вирощують. Існує американське товариство вирощувачів папороті, що видає свій журнал "American Fern Journal" Адреса:

State Museum, Albany, N. Y.

Користаймо з досвіду

Евгенія Котис

Святочні ласощі

Вже проминула довга, погідна осінь. Скільки то радості й приємних сподівань приносить старим і молодим перший сніжок!

Спершу на далекій півночі, в Канаді, св. Миколай запрягає оленя у свої санчата й тихцем поночі обдаровує чемних діток солодошами й забавками. А потім Різдво приносить у хату зелену ялинку, щоб вона осяяла своїм блиском прихід Божого Дитяти.

Матері турбуються, якби то найкраще справити свята. Перекидають куховарські книжки, ладять закупні ноти. Часу у кожної господині в Америці мало: треба вибирати речі, що не вимагають багато праці.

Нашим традиційним печивом буде цього року маківник. Такий старосвітський, як ще в краю пекли. А тортами не будемо клопататись — вистачить один непечений!

Маківник

Потрібно на тісто:

- 1 кубик дріжджів
- ½ горнятка молока
- 2 ложки борошна (муки)
- 4 горнятка борошна (муки)
- ½ горнятка цукру
- 2 унції масла
- 3 жовтки
- 2 цілі яйця
- 1 ложечка ванілії
- ¼ ложечки соли

На начинку:

- 1 ф маку
- 1 горнятко цукру
- ¼ ф масла
- 4 яйця
- ¼ горнятка почищеного змеленого мигдалю

Розчин. Розтерти дріжджі у 2 ложках теплого молока і змішати з рештою молока й пів горнятком борошна (муки). Вкрити стирочкою і покласти в тепле місце більш менш на одну годину.

Вийняти масло з холодильника,

щоб зм'якло. Просіяти борошно крізь сито.

Тоді вбивати жовтки з ½ горнятком цукру, додати по одному цілі яйця, втерти все разом і домішати до розчину менш більш по одній годині. Досипати решту борошна, сіль і місити пів години. Коли тісто відстає від руки, додати масло, ванілію, цитринову шкірку і мушкатний горіх. Місити ще чверть год., тоді помастити тісто зверху легко розтопленим маслом, вкрити стирочкою і знов покласти в тепло.

Начинка. Мак спарити окропом відцідити. Перепустити двічі через машинку, додати горнятко цукру й вимішати. Розпустити в ринці ¼ ф масла (не рум'янити, тільки щоб розійшлося) вкинути туди мак із цукром, вбити 4 жовтки і розмішати на дуже легкому вогні. Додати шум із білків і почищений дрібно змелений мигдаль. Хто любить, може додати ще промитих родзинок. Вимішати все докладно, посмажити 2 хвилини на плиті й відставити, щоб було тільки легко тепле.

На стільниці, посипаній борошном, розтягнути тісто на ⅓ інча завгрубшки. Наложити рівно маку (мак розложити ложкою по тісті, а потім розправити по поверхні ножем). Звинуту тісно і покласти до вимашеної маслом форми у тепле місце, щоб підросло ще раз тільки. Тісто на лист (бляху) класти рубцем до споду. Зверху помастити розбитим яйцем і пекти одну годину або 1¼ у вигрітій печі, поставивши тісто на 3 інчі від споду. Спершу ¼ год. при 400 ст., потім 350 ст.

Непечений шоколадовий торт

Потрібно на масу:

- 1 ф масла
- 1 ф цукру-мучки
- 1 ф шоколяди
- 1 ложечка ванілії
- оплатки

На начинку:

- 1 ф очищеного з лушпини і змеленого мигдалю
- 1 ф цукру-піску
- ⅓ горнятка води
- 1 ложечка цитринового соку

На склиню:

- 2 таблички шоколяди
- 1 ложка масла
- 2 ложки цукру
- 1 ложка солодкої сметанки

Втерти фунт масла на шум. Шоколяду поставити до посудини над кип'ятком, щоб зм'якла. Розмішати з маслом, додаючи потрохи цукор-мучку. Тортівницю виложити оплатками (спід і боки). Наложити туди масу, вирівняти ножем і покласти до холодильника, щоб стужіла.

Заварити густий соковик (сироп) із 1 ф цукру, ⅓ горнятка води і ложечки цитринового соку, аж буде тягнутися „нитка“ Вкинути до соковика фунт почищеного і змеленого мигдалю і засмажити разом, перегортаючи, щоб маса не пригоріла. Прохолодити й виложити на шоколядовий спід.

Склиня. Розм'якшити 2 таблички шоколяди у посуді над кип'ятком, додати до того ложку масла, 2 ложки цукру і ложку сметанки. Втерти це докладно в посудині над кип'ячою водою, вилляти на торт і обвести ножем.

Торт треба держати в холодильнику, бо масло й шоколяда м'якнуть у кімнатній температурі.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ще про назву „гогодзи“

У справі куховарських назв хочу висловитись до ягід, що в англ. мові називаються „cranberry“. У нас, по містах Зах. України прийнялась назва „гогодзи“, а в Ваших назвах подано „брусниця“.

Ці ягоди ростуть у нас дико по баганах серед соснових лісів, головню в Радехівщині й Брідщині та зветься „журавлиного“. Така сама назва для тих ягід на Волині й на Поліссі. Це, мабуть, ласощі для журавлів, що гніздилися по малих острівцях серед тих багон. Назва та також дослівно відповідає англійському значенню.

Анна Іванів, Торонто

Український народний стрій

На Лемківщині

Покриз глови має в жінок свою окрему форму. Зачіска у дівчат — це одна коса, спущена на спину. Закінчена „запліткою“, себто червоною бавовняною стрічкою, і другою гаптованою „басабанкою“. Заміжні жінки („невісти“) підчісують усе волосся на верх голови і скручують його на кружок із ялівцевого пруття, що обшитий полотном („хімля“). Над вухами залишають рівно пристрижені клаптики волосся „муцики“. Поверх „хімлі“ надягають „чепец“. Це є зелена або темносиня шапочка з купного матеріалу,

обшита „кривульками“. „Чепец“ на „хімлі“ підвищує собою голову. Поверх нього лемківська „невіста“ запинає хустку.

До роботи дівчата й молодичі носять білі хустки, обшиті кольоровими стрічками („фирбітками“) і „кривульками“ в кілька рядів. Одначе купують також білі, гаптовані у квіти й листочки.

Для святочної нагоди давніше вдягали „хустю“. Це є смуга вузького, подвійно зложеного тонкого полотна. Її пов'язували з-переду так, щоб

трошки було видно волосся, тісно обводили голову й зав'язували з-заду в один вузол. Кінці „хусті“ звисають з-заду нижче стану. З-переду завдяки чепцеві й тугості полотна твориться

Оця лемківська молодича пишається „крайкою“. Так зветься там широке намисто, нанизане з дрібних кольорових кораликів.

This Lemko woman wears a typical necklace, made of small beads forming a design.

гострий кут. З-заду на тімені видно верх чепця.

У новітньому часі став переважати в молодичь „фацелик“. Це великий кусень накрихмаленого білого полотна, зібраний збоку біля вух у зморшки. Він також прикриває тісно голову вище чола, але з боків сильно відстає, творячи щось немов крила. Тому, що фацелик спливає глибоко на спину, лемківська „невіста“ притримує його, закинувши собі на плечі „рубець“. Це є завій із вузької смуги полотна, що вживається немов шаль.

Намисто було дрібне, в горошок завбільшки („паціорки“) — золоте, срібне, червоне, зелене для дівчат і молодичь, а біле або чорне для старших жінок. По війні почали носити широкі гerdани („крайка“), виплетені кругло з дрібних намистин, так що розходились віялом по грудях. Пазуху з-переду вкривають широкою, гаптованою стрічкою „басабанкою“.

Взуття лемків на будень — це „керці“, шкіряні доморобні ходаки, що їх

Олена Кульчицька: Лемкині

Olena Kulchycka: Women from Lemko region.

ЧОБОТИ, ЧОБІТКИ...

На базі даних, що їх мають американські штучні сателіти нашої плянети, метеорологи ЗДА дали свого часу передбачення погоди також для Європи. Їх у Парижі прийнято дуже скептично. Найбільш драгувало всіх, що погоду передбачено аж на місяць. Це неправильний підхід із психологічної точки зору. Візьміть напр. місяць липень, коли мільйони людей мають свою літню відпустку й тішаться перспективою вигрітися на сонці. А тут на перших сторінках газет американці передбачають 30 днів дощу чи взагалі поганої погоди. Безперечно, що ніхто не хоче вірити.

Але передбачених 30 днів поганої погоди було в липні, а тридцять днів спеки в серпні й тому парижани мусіли переконатись, що американці передбачають погоду правильно. Паризькі творці моди вичитали між рядками цих передбачень, що у Франції буде важка зима й покликуючись на це, переставились на нові позиції.

Коли приглянутись до зимових моделей, то можна подумати, що живеш не в Парижі, а десь на Алясці. Паризьку жінку вони закутали в пухнаті хутра до і поза очі, бо ця зимова еліганція мусить конче завершуватись хутряню шапкою. Зasadничо в Парижі жінки ходять майже всю зиму взагалі без капелюхів, бо температура рідко коли сходить нижче зера Ц.

Безперечно, хутро є мрією кожної жінки і тому вибір відповідно широкий, і до смаку, і до спромог кожної. У високих цінах — „візони“, фоки, леопарди, пантери, каракули. В середніх — каракулові лапки, лошаки, різні ягнята, крїлики та інші різношерстні звірі, включно до котів.

Але хутро ще не все. Тому на щодень пропонуються теплі костюми з м'яких, грубих тканин у гамі лагідних осінніх кольорів. Але й при костюмах великі творці моди вирішили закутати парижанок. Появились знову чоботи. Цим разом їхні халявки сягають до колін, а часто й поза коліна. Щось у роді ката в сап'яннях. Такі сап'янци коштують відносно дорого, але як „ер-

вувають на ногу, обвинену білою онучкою до половини литки. Щоб ходяк прикріпити до ноги, переволікують їх шнуром із чорної вовни („настрочанкою“) та обвивають ним ногу так високо, як онучка сягає. На свято носять чоботи.

Зміст ХХІ річника

Щоб улегшити читачкам впорядкування практичної частини, а приписів зокрема, вміщуємо її в середині числа, так що її можна виїняти. Зберігаючи цю практичну частину в окремій теччі або нанижуючи на кільця, зможемо легко знайти те, що нам потрібно.

Зміст практичної частини за цілий рік подаємо на ст. 22 грудневого числа. Місце, де знаходиться даний припис чи взір, не є означене числом і сторінкою, як у загальному змісті, але числом місяця. Назва місяця подана на долішньому краю кожної сторінки.

ПРИПИСИ

Городина

Картопля печена з цибулькою	І
Морква печена	Х
Салата з баклажанів	ІХ
Салата зелена	V
Салата з зеленої капусти	VI
Салата з капусти	Х
Салатка овочева	II
Салатка з фасольки	II

Лакоминки

Коржик легкий	Х
Лакоминка з яблуком	V
Помаранчевий десерт	VI

М'ясиво

Баранина з начинкою	XI
Битки завивані	II
Індик	X
Котлети з курки	VI

зац“ появились гетри наших бабунь, різної височини та кольорів.

Зайво казати, що молодеча лінія переважає. Довгі чоботи за коліна, вузька спідниця, хутряна шапка. Парижанки назагал дрібні й ніжки у них тоненькі, але й на них чоботи, що надають стрункості худій постаті, не виглядають гарно. Що ж до різнокольорових гетрів, то вони дуже добре пасують тутешнім „тінейджерам“, чи до костюму для гри в гольфа.

Хіба, що сувора зима зробить їх необхідним аксесуаром паризької зимової туалети. Інакше вони багато виглядів на успіх не мають.

Постає тільки питання: чи ця мода себе виправдає? Ходять бо глухі чутки, що американська метеорологія передбачає для Франції зиму дощову й доволі лагідну. У крайньому випадку, чоботи, коли ви їх купите, можуть придатися на чергову зиму, а довгі халявки завжди можна обрізати за вимогами нової моди. Парижанка

Курка з рижом	IX
Курячі лапки в пармезані	I
Печеня вепрова і теляча	IV
Печеня вепрова з начинкою	V
Сіканці телячі	VII

Риби

Риба в помідоровій підливці	IX
-----------------------------	----

Мучні страви

Риж на турецький спосіб	IV
-------------------------	----

Печиво

Баба старосвітська	III
Баба ананасово-кوکосова	I
Булка пісна	V
Маківник	XII
Медяники	VI
Перекладанець крихкий	VI
Сирник на білках	III
Торт бішкоптовий	VII
Торт мигдальний	II
Торт помаранчевий	IV
Торт імпровізований	VII
Торт медовий	IX
Торт шоколадовий	XII

Юшки

Картопляна	XI
Цитринова	X

ГІГІЕНА І ЗДОРОВ'Я

Д-р О. Берест: Як зберегти гарну лінію?	II
Д-р Д. Гупало-Ясінчук: Алергія	IX
Д-р І. Дідюк: Гравильна віджива матері	III
Н. Каменецька: Курення і здоров'я	VI
Д-р М. Логазя: Передчасне старіння	IV
— Засоби проти старіння	V
Д-р Г. Подюк-Клюфас: Рак матиці	I
— Матичні мийони	XI
Є. Янківська: Купіль	II
— Луска у волоссі	VI
— Літньою порою	VII

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

А. Богачевська: Багатство української кухні	VI
Є. Котис: У підготові до свят	III
— Святочні ласощі	XII
Л: Із наших садів	VII
Л. Мачук: Буковинські страви	IX
Молода господиня: Обід, варений у печі	I
А. Сивуляк: Гостина для матері	V
— Здоровий обід	XI
З. Терлецька: Святкуємо	V
— Імпровізована гостина	VII
Л. Федак: Приймаємо гостей	II
Гостина з індіком	X
Тітка Марійка: Перед вакаціями	VI
— Перехова постелі	VII
— Найлонова сітка	IX
— Ще про миття вікон	XI
— Склята тканина	XI
О. Літинська-Санторе: Після шостої	I
— Одним поглядом	III
— Привітаймо „крисаню“	IV
— На пляжі	VII
— Вказівки на осінь	IX
— Назустріч зимі	X

Human Rights in Practice

The International Women's Alliance has a great variety of members. There are old founders, experienced long-time organizations and young new organizations of Africans and Asian countries. Their position in the organization does not differ in rights and privileges. It does, however, differ considerably in the wide range of activities, on the platform of IWA, for they have a great task to bring their membership up to the level of the membership in the advanced countries.

This tremendous work, which they face, cannot be done by themselves, even with their most sincere efforts. They need help. This helping attitude is vigorously manifested by their older sister organizations in Europe. Their great personal and organizational effort, mostly demonstrated in conferences, in different parts of the world — as in Teheran and Monrovia, during the last triennial are bound to be rewarding.

Nothing is done in vain if it is done with zeal and sincerity, for the sake of the "younger sister" in the world family of the international womanhood. And the greatest reward, for the initiators of the mentioned conferences and seminars would be the enlightenment of life and the promotion of future prospects in the activity among the newly admitted members of the developing countries. In this we see indeed the highly humanitarian attitude of the International Women's Alliance.

These activities as well as the wide ideological platform, adopted by IWA raise the expectations that the Declaration of Human Rights might be applied equally to all nations, members of UN — without any discrimination. This raises also, among our membership, the question — could something be done for the reestablishment of truly human rights, for the women behind the Iron Curtain?

These women behind the Iron Curtain were all former members of IWA — the Bulgarian, Czechoslovakian, Estonian, Hungarian, Latvian, Lettish, Polish, Rumanian, Ukrainian and Yugoslavian women. They walked and strived a good piece of way together. Should they be ignored today, when they are suppressed by a totalitarian regime? Their respective countries are at present under Communist rule and women there are deprived of their free expression of thought. Thus the discrimination of human rights is demonstrated once again on millions of women.

This is a heartbreaking fact to be stated at the 15th anniversary of the Declaration of Human Rights. Should it not move the conscience of each truly humanitarian spirit? We are aware that the situation is complicated and that it is not easy to direct one's efforts on different fields. But, the International Women's Alliance cannot close its eyes on the great problems of today's world. It cannot brush them away with the bare remark, flatly made at a session of the recent Congress: "We cannot take into consideration areas where men as well as women are deprived of their rights. Our concern is for the equal rights of women, on the basis of their sex. There are countries, such as South Africa," (the area then under discussion) "where men and women are both being deprived of their rights."

We are wondering — do former members of the IWA, now banished from the free world society — deserve such sentence?
N. P.

WFUWO'S 15th ANNIVERSARY

The 15th anniversary of World Federation of Ukrainian Women's Organizations was marked with "Study Days," exhibits and social gatherings by member organizations in USA, Canada and Australia.

Natalie Polonska Vasylenko

PROF. NATALIE POLONSKA VASYLENKO

Professor Natalia Polonska Vasylenko, Doctor of Historical Science, is a well-known Ukrainian authority on the history of Eastern Europe. Born in 1884 in Kharkiv, Ukraine, she graduated from the Faculty of History and Philosophy at the University of Kiev in 1913. In 1916 she became the first woman assistant professor of this university. From 1924 she was senior research fellow at the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in Kiev. During her lifetime she published about 200 papers and works. The most recent one "Ukraine-Russia and Western Europe" was published in London recently.

Since 1945 Prof. Polonska Vasylenko has been living as an emigre in West Germany and continuing her scholarly work. On the occasion of her 80th anniversary the Ukrainian womanhood greeted her as their outstanding woman scholar.

CONGRESS OF PEN-CLUBS

At the recent Congress of PEN-Clubs in Oslo, Norway (Playwrights, Essayists, Novelists) the PEN-Club of Brazil sent as delegate the Ukrainian poet Wira Wowk. Several years ago she published an anthology of Ukrainian literature in Portuguese. Miss Wowk is author of several books of poems and two novels. Recently a volume of her poems, translated into Portuguese by herself and Cleonice Berardinelli was published in Rio.

League of Ukrainian Catholic Women of Canada

Its beginning is to be found in the early 1930s, when the first women's divisions were formed at the Brotherhood of Ukrainian Catholics. In 1944 they decided, at a Catholic Congress in Yorkton, Sask. to become an organization on its own. Mrs. Maria Dyma was elected president. In 1947 it voted to adopt its charter.

The League of Ukrainian Catholic Women is dedicated to help the social needs and problems of Canadian life. Directed through principles of Christian faith, the League tries to apply them in life and work. Being deeply rooted in the traditions of their homeland, Ukraine, members of the LUCWO cultivate them in the new country. They study with interest women's life in Ukraine and especially the religious persecution to which they are subjected.

At present the League of Ukrainian Catholic Women is divided into four diocesan parts with 170 Branches and 5,000 members. Its Headquarters is in Edmonton, Alberta, with Mrs. Irene Pawlykowska as President.

Mrs. Irene Pawlykowska,
President of LUCWO

Its first field of work is the religious activity of the members and who are urged to work on their own betterment. Once in the year, on the Day of LUCWO the members get better acquainted with the goal of their organization. Their most powerful division is charity. Beside its participation in different Canadian drives LUCWO is a member of the United Appeal. Its help for the needy in the Ukrainian community is also very important. Educational work of the LUCWO includes scholarships, Day Centers for children, summer schools and financial help for Catholic Educational Centers. A special concern of LUCWO is folk art and its cultivation. In Edmonton and Saskatoon museum collections of Ukrainian folk art were founded.

In 1957 LUCWO became a member of the World Union of Catholic Women's Organizations. Delegates represented it at the Congresses in Rome (1957, 1961). The work of LUCWO is often mentioned in the bulletins of the World Union. LUCWO publishes its own pages in Catholic weeklies of Toronto and Winnipeg.

OBITUARY

On October 19, 1964 a news report from West Germany stated that Hanna Chykalenko Keller died in Tübingen at the age of 80. Her last years were spent far from Ukrainian centers and her scholarly work.

Hanna Chykalenko was born in Ukraine in 1884. She got a fine education, studying at universities in Lausanne, Switzerland and Edinburgh, Scotland. After World War I she represented Ukrainian women's organizations at the Congress of International Women's Alliance in Geneva (1920) and International Women's Council in Oslo

Hanna Chykalenko Keller

(1921) and Washington, D. C. (1925). In later years she was a lecturer on Slavonic languages at the University of Tübingen and worked as librarian there. Her journalistic work and literary translations are important.

Her funeral brought many friends together. An address by the President of the Ukrainian Women's Association, in West Germany reminded the many present of her merits in this field.

40th ANNIVERSARY IN BRAZIL

Ukrainian women's organizations in Brazil marked the 40th anniversary of the first women's organization. It was founded in 1924 in Curitiba, Parana, which place is now the headquarters of the Ukrainian Women's Association of Brazil.

20th ANNIVERSARY OF OUR LIFE

The Women's magazine OUR LIFE, published by the Ukrainian National Women's League of America marked, this year, its 20th anniversary. On this occasion social gatherings of Regional Councils were organized in the United States of America, in its honor.

72 UNWLA BRANCH MUSICALES

Seated, left to right: Mesdames A. Harrison, M. Dushnyck, M. Demey, T. Pifko and A. Bezkorowajny. Standing, second row: Mrs. and Mr. D. Madawela, Mrs. R. Andley, Mrs. L. Horwitz, Mrs. B. Chopra, Mrs. A. Sarach-Bunin, Miss Halyna Sarach, Miss Christyna M. Bodnar, Prof. I. Sonevytsky, Mesdames M. Lesawyer, A. Redosh and A. Dachuck. Top row: Mesdames N. Sawicki, A. Kosciw, T. Husiak, O. Liteplo, Miss O. Zurawel, Mesdames K. Lucyshyn, H. Prociuk, M. Rickett, R. Polche, L. Bochonko, I. Czarnecky.

Branch 72 Musicales

The third annual musicale of Branch 72 at which it presents talented young artists, took place at the Ukrainian Institute of America, New York City, on November 22, with a program by Miss Christyna M. Bodnar, mezzo-soprano, and Miss Halyna Sarach, cellist.

Miss Bodnar, who was born in Lviv, is an English teacher at the Brearley School in New York and is studying voice with Prof. V. Zdraikowsky at the Ukrainian Music Institute. Munich-born Miss Sarach, a music major at Hunter College, is continuing her cello studies with Prof. Ludmilla Timoshenko-Polewska, also at the UMI.

The program was opened by Mrs. Mae Demey, President of Branch 72, who welcomed the large audience. Mrs. Anne Harrison, Program Chairman of the event, presented the young ar-

tists. Accompanied by Prof. Ihor Sonevytsky, Miss Bodnar sang works by Handel, Ponchielli, a group of lieder by Mahler which was dedicated to the memory of the late President Kennedy, and Ukrainian songs by Lysenko, I. Sonevytsky and Stepovy. Miss Sarach, who was accompanied by her mother, Mrs. Alexandra Sarach-Bunin, played selections for the cello by B. Romberg, H. Eccles, Faure, Dvorak and Saint-Saens.

Both artists were warmly received by the appreciative audience which included many American, foreign and Ukrainian guests. Mrs. Mary Dushnyck, Honorary President of Br. 72, introduced several of them, including Mr. D. Madawela of Ceylon, who is with the United Nations Secretariat, and Mrs. Madawela; Mrs. R. Andley and Mrs. B. Chopra of India; Mrs. D. Selden and

Mrs. L. Horwitz of Pan Pacific and Southeast Asia Women's Ass'n; Mrs. O. Bohanan of NCW; Mrs. Ivanka Dzus; Mrs. Stefania Pushkar, First Vice President of UNWLA; Mrs. Natalia Chaplenko, President of UNWLA N. Y. Regional Council; Miss Marsha Metrisko, "Miss New York City" of 1964; Mrs. Kath. Peleshok, President of Br. 1; Prof. V. Cisyk, head of the Ukrainian Music Institute; and Dr. M. Zarycky, head of Ukrainian Medical Society of America. Also present were: Dr. R. Osinchuk, Dr. V. Pushkar, M. M. Lepkaluk, Mr. V. Chaplenko, Mrs. A. Swenson, Pres. of Br. 8, and others.

An exhibit of abstract paintings by Mrs. Kay Lucyshyn, a member of Br. 72, was on display in the Ukrainian Institute lobby.

At the conclusion of the musicale, a social followed at which

Mrs. Mae Demey, President of 72 UNWLA Branch in New York City.

72 BRANCH PRESIDENT

The 72 UNWLA Branch in New York, one of the most active English-speaking Branches, is now headed by Mrs. Mae Demey. The new President was born in New York in 1915, entered Hunter College at the age of fifteen and at nineteen met and married John J. Demey, General Manager of Kearfoot Co., subsidiary of General Precision. Beside being President of 72 UNWLA Branch she is Vice-President of the Emblem Club (Elko), a member of the Colony Club (Bronx), an honorary member of a Connecticut club. She is the daughter of Mrs. John Konon and the late Dr. J. Konon and mother of the late John J. Demey, Jr.

Now she is conducting with zeal and skill the 72 UNWLA Branch, which is developing into a nice center of women's activity.

REPORT OF UNWLA BRANCH 58, DETROIT, MICH.

May—December 1964

May — Ukrainian embroidery demonstrated by Mrs. Olga Karalach.

June — Participation by several members (Mrs. Walter Hubchick, Mrs. Donald Karalach, Mrs. Mary Kowalczyk, Mrs. Gregory Nazark) in the annual Pres-

refreshments were served by a committee headed by Mrs. A. Bezkorowajny, and included Mesdames A. Kosciw, S. Kotyk, L. Bochonko and T. Husiak.

M. Dushnyck

ident's Day Tea for all women's organizations in the Detroit area.

August — Participation of members in the UNWLA Regional Council picnic, held in Dearborn Heights. The project was to do some baking of pastry.

September — a) Pysanky demonstrations at the Michigan State Fair. Mrs. Paul Hardy, Mrs. Mary Kowalczyk and Mrs. Kay Kisko participated.

b) Membership drive meeting and a guest speaker Mrs. A. Volker. Mrs. Nellie Martyn and Mrs. Paul Hardy were co-hostesses.

October — Meeting was held at the home of Mrs. Mary Kowalczyk in Wyandotte, Mich. After a business session Mrs. Canter demonstrated the Artex paint tube with a ball point tip which is used in place of thread.

November — Mrs. Mary Kisko was hostess for this meeting. International Institute project and short business meeting were the program of the day.

December — Annual Meeting, election of officers for 1965.

Cathy Nazark, President

61 UNWLA BRANCH REPORT

A summary of Ukrainian women's activity in Whippany, N. J. includes:

a) A raffle for a ham held at Easter time.

b) A cake sale held April 1964.

c) A picnic given in June to the Sunday school children of our parish.

d) A picnic held in August. Those attending were from Newark, Elizabeth and Whippany Branches.

A St. Nicholas Day program is being rehearsed for presentation in December, 1964.

**Mary Suchorsky
President**

UKRAINIAN SINGER

Natalia Andrusiw became a member in 1961 of The Matine Musical Club of Philadelphia. It enabled her to contact distinguished musical circles. Recently she joined the renowned trio of The Crawford Production in New York. This ensemble includes in its programs musical works of Ukrainian composers.

ly she joined the renowned trio of The Crawford Production in New York. This ensemble includes in its programs musical works of Ukrainian composers.

Miss Andrusiw also sings on TV. On the invitation of the Educational Board of Phila., Pa. she sang songs of different peoples and gave several concerts for High School and College youth.

Every summer Miss Andrusiw sings in Ocean City at the invitation of Flanders Hotel.

Among all of the Ukrainian singers she has adjusted herself the most easily to American musical life. Trained in Europe she had already been successful in many competitions. In 1957 she won the appreciation of music critics as concert soloist at the Olney Symphony Orchestra for her "technique, tone and stage appearance."

FROM LETTERS TO OUR BOARD MEMBERS

Mrs. Mary Dushnyck
2104 Caton Avenue
Brooklyn 26, New York

Dear Mrs. Dushnyck:

At the end of those three long hard days last week, I sat down in my living room and opened the lovely Pysanka — your card saying it was "raw" frightened me somewhat but when I saw how carefully it was protected with the delicate little frame, I know it would be safe on my mantle for a long, long time.

I cannot tell you how deeply touched I was to receive such a present from you and it will help to keep alive warm and affectionate members of the many projects you and members of the Ukrainian National Women's League of America have engaged in with the Council.

Please convey to Mrs. Lototsky and any others who may have had a share in this charming present, my grateful and heartfelt thanks.

Cordially yours,

**Mrs. Yarnall Jacobs
Honorary President**

Наші пляни

Христос Раждається! Цим радісним словом, вітаю вас, дорогі Союзянки. Наша глибока віра і надія на краще завтра нехай нас кріпить і додає сили й охоти до дальшої праці для добра нашої поневоленої Батьківщини. Зо свого виховного посту хочу пригадати вам, дорогі матері й виховні референтки, завдання в цьому році.

Один із наших Відділів успішно провів у минулому році **мистецьке читання казок** для дівчор (64 Відділ у Нью Йорку). Це є нова форма сходи дівчор шкільного віку та збагачення їх світу уяви не тільки словом, але й ілюстраціями або фільмом. Візьміть це до уваги, матері й виховні референтки!

Вже маємо **9 Дитячих Світличок** на терені США [Клівленд, Ютика, Філадельфія, Балтимор, Шикаго (дві), Нью Гейвен, Амстердам, Вашингтон]. У всіх Світличках дівчор сходиться щотижня, щоб провести спільно час та чогось навчитися. Але це хоч і є поступ, та все ж невеликий. Ми повинні змагати до того, щоб при кожному Відділі була Дитяча Світличка!

Подекуди бракує нам **фахових сил** до ведення дитячих зустрічей чи Світличок. Окружні Ради повинні влаштувати короткий вишкіл при допомозі місцевих виховних фахівців. Підготовляємо плян такого виховного курсу, що дасть напрямні й вказівки.

Більше уваги для наших **підлітків!** Один із наших Відділів влаштував для них молодечий клуб із цікавими доповідями (41 Відділ), другий Відділ влаштовує вже кілька літ курс модерних танків (64 Відділ), а в третьому згуртувались молоді дівчатка для мистецької самодіяльності (57 Відділ). Це шукання нового шляху є дуже радісним об'явом виховної ініціативи. Треба, щоб і інші Відді-

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1964

Вітаємо!

Рік 1964 добігає кінця. Знов привітали ми у наших рядах десятки нових членок США. Найбільше прибуло їх в окрузі Філадельфії (56), дальше в окрузі Нью Йорку (41) і Дітройту (33). В самітніх Відділах на першому місці стоїть Вашингтон із своїми 11 новими членками, а дальше Фінікс із 10, та Лос Анджелес із 6 членками. Це нове підкріплення наших організованих рядів!

Але наша сім'я збагатилась далеко більше. У 1964 р. прибуло 6 нових Відділів США, а саме: 79 Відділ у Бостоні, 81 Відділ у Дітройті, 82 Відділ у Бронксі, 83 Відділ у Нью Йорку, 84 Відділ у Шикаго і 85 Відділ у Картереті. У них згуртувалось околo 200 нових членок, що їх збірно вітаємо в нашій організованій сім'ї.

Із таким здобутком входимо у 1965 р. Дай, Боже, щоб це число подвоїлось до XIV Конвенції! В листопаді 1965 р. хочемо відзначити 40-ліття США та згуртувати біля нього усе наше членство.

ЕКЗЕКУТИВА США

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

З нагоди 20-ліття „Нашого Життя“ складаємо якнайширші признання Редакційній Колегії і бажаємо ще кращих успіхів у майбутньому.

Окружна Рада США у Філадельфії

Вероніка Цегельська, голова
(Пожертва 35 дол.)

26 Відділ США у Дітройті

Марія Бережанська, голова
(Пожертва 25 дол.)

46 Відділ США у Філадельфії

Меланія Мила, голова
(Пожертва 10 дол.)

56 Відділ США у Дітройті

О. Ковальська, голова
(Пожертва 10 дол.)

68 Відділ США у Сиракузах

(Пожертва 10 дол.)

78 Відділ США у Вашингтоні

Роза Сьокало, голова
(Пожертва 20 дол.)

ПОДЯКА

Тією дорогою складаю щирю подяку Управі 43 Відділу США у Філадельфії за покриття коштів побуту моєї доні Уляни в літній Оселі Українського Золотого Хреста в Лігайтоні. Щире Спасибі!
Марія Шумська

ли звернули свою увагу в той бік і допомагали батькам у збереженні нашої молоді.

Анна Богачевська
Вих. реф. Гол. Управи

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Вислови щирого співчуття складаємо нашим членкам Управи — п-ні Олі Городиській з приводу смерті її сестри бл. п. Ірини Ломаги, та п-ні Марті Сидір, якої мати бл. п. Броніслава Грицай померла недавно тому у Львові. Рівночасно пересилаємо 30 дол. на допомогу „бабусі“.

Членки 33 Відділу США
ім. Лесі Українки в Клівленді

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

З нагоди 20-ліття Нашого Життя бажають якнайкращих успіхів та складають по 5 дол. на пресовий фонд журналу.

Наталія Андрусів, Філадельфія
Олена Процюк, Нью Йорк
Вероніка Цегельська, Філадельфія
Анна Бутрин, Філадельфія
Зеновія Терлецька, Філадельфія
Марта Жеребецька, Саскатун

ПОЖЕРТВИ

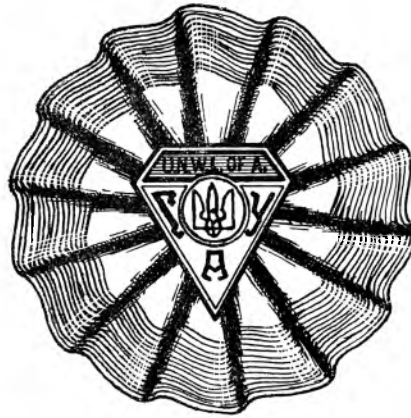
З нагоди 25-ліття подружжя складають п-во Ростислава й Осип Яхницькі з Нью Гейвену 20 дол. на Фонд „Мати й Дитина“ для залишенців.

**

З нагоди іменин п-ні Михайлини Чайковської, що їх вдячно відзначив 20 Відділ США, іменинниця складає 10 дол. на Дім США. Щире Спасибі!

Виховна праця

В наших Округах

РОЛЯ ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ

Щоб точно означити пряцю виховної референтки у Відділі США, треба в першу чергу зрозуміти, яка їх роль в нашій організації взагалі, і кому та в якій цілі вони є потрібні. Часто чуємо у Відділах, що „ми вже своїх дітей виховали, а світлички й так не збираємось вести, тому в нас це зайвий пост“. Такі міркування побудовані на фальшивому ґрунті і без глибокої застанови. Коли навіть ми вже своїх дітей виховали, то ніколи не пошкодить чогось самим навчитися, послухати про нові здобутки науки, а що найважливіше — зробити свій іспит совісти перед самим собою, чи не було в нас якихнебудь помилок, не зі злої волі, але радше через незнання засадничих основ психології у вихованні своєї власної дитини. Ми знаємо, що нелегка це справа, бо кожна мати вважає себе найкращим виховником своєї дитини. Але часто сліпа любов заводить дітей у сліпу вулицю, в якій вони самі часто не знайдуть виходу. По-друге — кожна з нас, що є матір'ю, скорше чи пізніше стане бабунею і ще раз у своєму житті, хоч би й на коротку мить, стане виховницею нового покоління. І саме в такій ситуації стануть перед нею великі різниці у підході до виховання молодого, народженого в часах великого поступу, покоління. Зрештою, добре і нам самим із вище наведених думок чогось навчитися.

Ясно, що виховна референтура повинна бути в кожному Відділі і ця діяльність вимагає нашого серця, жертви і праці. Головна Управа США кожну діяльність праці старається насвітлити та подати вказівки, як працювати й досягнути якнайкращі успіхи. Тому в цій моїй інструкції виховні референтки Відділів США знайдуть багато починів і вказівок, що їх можуть практично

застосувати на місцях. Від охоти й запалу виховних референток багато залежить. До уваги треба взяти місцеві обставини, що можна з виховної діяльності в нас примітити, хоч може й не раз труднощі стають на перешкоді.

Ось можливості праці у Відділах США:

1. Дитячі зустрічі (в тій справі видано окрему інструкцію, що її на бажання можемо прислати).

2. Читання казок дітям у віці 6—10 літ з ілюстраціями чи висвітленням фільму.

3. Влаштування дитячих театральних вистав та імпрез, як св. Миколай чи ялинка або вертел.

4. Дитяча Світличка для дошкільнят від 3—6 років життя.

5. Зустрічі з молоддю (10—14 років), що їх успішно розвивають 41 і 64 Відділи США (гл. звідомлення з Н. Ж.).

6. Курси танків для доростаючої молоді, що їх з успіхом улаштовує 64-ий Відділ у Нью Йорку (гл. звідомлення з Н. Ж.).

7. Забави для підлітків із виступами молоді.

8. Участь молоді у Вишиваних Вечерницях.

9. Градуаційна Зустріч середньшкільної молоді.

Вище наведені точки — це вже певна програма для виховних референток на цілий рік. Із неї кожна виховна референтка може вибрати, що в її околиці і силами Відділу можна виконати. Але тут хочу звернути увагу не лиш на те, що нам найлегше перевести, а що для нас найважливіше. Це є виховання наших малят, себто організування Дитячих Світличок. Усі Відділи США повинні докладати якнайбільших зусиль, щоб на терені їх діяльності була Дитяча Світличка і працювала тягло раз на тиждень. Це є осно-

ва, на якій будуть рости й розвиватися й інші діяльності у вихованні та збереженні нашої молоді для українства.

Виховні референтки повинні пам'ятати й про матерей. Обов'язково, бодай раз на квартал відбути виховну дискусію, запрошуючи до того відповідних дискусійців, що порушували б усі проблеми, зв'язані з вихованням дитини в модерній добі на місцях нового поселення. Активізувати матерей для праці над своїми дітьми спільно з нашою організацією у площині глибокого розуміння виховання молодого покоління. У Відділах — відповідно до віку членок — раз на квартал дати доповідь, що порушувала б проблему виховання молоді, а зокрема справу втечі від громадського життя, що є актуальна, як для старших, так і молодших Союзянок.

Анна Богачевська
виховна референтка
Гол. Управи

ШИКАГО, ІЛЛ.

Радіопередачі

Наша округа має різні прояви виховної роботи.

29 і 74 Відділи США взяли на себе обов'язок ведення Дитячих Світличок. Точніше про працю і ведення їх подамо окремо. Тут хочу зупинитись на радіопередачах 22 Відділу США, які відбуваються кожної п'ятниці в год. 7:30 вечором, на радіогодині п-ва Люсі й Степана Самбірських.

Не маючи потреби творити ще однієї Світлички в тій самій околиці, Управа 22 Відділу США рішила переводити гутірки на виховні теми по радію, передаючи це до виконання радієвій колегії, яка має безпосередній зв'язок не тільки з членками Відділу,

але і з членами інших Відділів, а також із нечленами СУА. Радієва колегія веде точний реєстр переведених гутірок і осіб, що їх проводили, включно з датою, коли яка гутірка відбулася.

В цьому році переведено шість гутірок на виховні теми. Проходили вони в такому порядку: 1. М. Яримович „Українська дитина і українська книжка“. Гутірка переведена на підставі вражень із виставки української книжки в цілоденній парохіяльній школі. 2. Л. Самбірська „Про шкідливість і поширення курення між молоддю“, на підставі вашінгтонського комунікату про курення. 3. І. Голубовська „Історія танку“. 4. Я. Фарон „Діти на вакаціях“. 5. Д. Маркус „Наші діти і Світличка“, перед початком відкриття Світлички 29 Відділу на рік 1964-65. 6. Д. Маркус „Виховний Семінар“, про завдання і ціль Виховного Семінара, влаштованого заходами 29 Відділу СУА.

Кожного року з нагоди Дня Матері в окремій радіопередачі виступають також діти з деклямаціями, чи навіть короткою сценкою. Через велику різноманітність програми радіопередачі 22 Відділу СУА втішаються великою популярністю. І не можна цього поминути, що тут велика заслуга п-ні Люсі Самбірської, яка не тільки, що очолює радієву колегію, але є цілим мотором цих передач.

Марія Яримович
містоголово Гол. Управи СУА
у Шикаго

РОЧЕСТЕР, Н. И.

Виховна Комісія

Від самого початку свого існування наша Окружна Рада звернула увагу на виховну ділянку праці. На Окр. З'їзді, що відбувся в листопаді 1959 р., винесено такі постанови:

1. Організувати дитячі зустрічі, забави і світлички.

2. Присвятити більше уваги співпраці членок СУА із школами українознавства та брати активну участь у праці молодечих організацій.

3. Організувати Виховні Семінари для батьків.

Виконуючи постанови Окр. З'їзду, перший із наших Відділів, а саме 47 Відділ у Рочестері, влаштував Виховний Семінар для Батьків. У доповідях та дискусіях були обговорені виховні проблеми різного віку дитини. Виго-

лошено три доповіді на теми: „Діти — наша радість і журба“ (С. Годованець), „Проблеми середнешкільної молоді“ (Марта Кравчук) і „Проблеми університетської молоді“ (проф. Гадзінський). Всі три доповіді були глибоко обдумані та викликали зацікавлення батьків.

По інших Відділах також виголошено цілий ряд доповідей на виховні теми. Дискусія була завжди оживлена. Тут виходило на яв, що є головною проблемою нашої виховної системи в родині і як можна їй зарадити.

На Виховному Семінарі та й на виховних доповідях застановляло те, що мало приходить батьків і матерей саме того віку, для яких ті доповіді призначені. На жаль, батькам здається, що вони знають краще, як виховувати своїх дітей і не потребують помочі із зовні. Якось їм важко зрозуміти, що ніхто не старатиметься їх повчати, а радше доповнити їх спосіб виховання. Бо ж у теперішньому часі, та ще й у чужому оточенні, не можемо користуватись тими самими методами, що ними колись нас виховували. Світ міняється, наука педагогії поступає вперед. Отже тому варто познайомитись із новими виховними напрямками.

Однак виявилось, що виховна доповідь і відбула по ній дискусія теж своє роблять. Хоч може й мало батьків приходить, проте така доповідь розворушує громадську думку. Проникає свідомість того, що виховне завдання родини — складне й відповідальне і його не можна легковажити. Це й промщує дорогу до дальших заходів на терені СУА, як організування дитячих зустрічей і світличок та достояючої молоді.

Перший крок у нашій окрузі зробив 57 Відд. у Ютиці. Він зорганізував Дитячу Світличку, що начислює 20 дітей. А тепер уже 47 Відділ СУА в Рочестері приступив до урухомлення світлички.

Щодо організування достояючої молоді, то вже тут і там пороблено такі спроби. При 57 Відділі СУА в Ютиці створено таку Секцію. Дівчатка відбули між собою кілька сходин із доповідями, зорганізували квінтет, що дуже успішно виступив на Андріївському вечорі. Також мають у пляні заложити драматичний гурток, а це дуже корисно для молоді, бо пізнають при тому українську літературу і побут та краще вивчають мову. Читала я також про курси модерних танків 64

Відділу у Нью Йорку та Клуб Молоді при 41 Відділі у Філадельфії. Чи це не подібні шукання, як у нас?

Наші пляни на майбутнє:

1. Створити Виховну Комісію при Окр. Раді з виховних референток усіх Відділів та досвідчених педагогів. Вона діяла б під керівництвом виховної референтки Окружної Ради й мала б за обов'язок:

а) плянувати виховну працю в Окрузі й стежити за її виконанням у Відділах;

б) проводити інспекцію Дитячих Світличок і допомагати їм матеріалами та порадами.

2. Виготовляти реферати для Відділів, та збирати виховні матеріали як: доповіді, сценічні твори, вірші, пісні і т. п.

3. Намітити плян праці для молодечих гуртків при Відділах СУА.

4. Організувати окружні Зустрічі Градуантів — середнешкільників.

5. Влаштувати Виховний Семінар у кожному Відділі нашої Округи.

Фалина Войтович

Вих. референтка Окр. Ради СУА

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Дитяча Світличка

Десять літ тому заснувалась у нас заходами 33 Відділу СУА Дитяча Світличка. Це була перша Світличка на терені СУА й тому припала нам честь цю тему опрацювати.

Впродовж 10 літ багато дітей перейшло через нашу Світличку. Були у нас різні вчительки, кілька разів міняли ми приміщення. Нераз мали труднощі. Але ми горді з того, що витривали й можемо похвалитись таким починком на терені нашої організації.

Подаю дані за навчальний рік 1963-4. Світличка почала навчання дня 15. вересня 1963 р. Вписалось 28 дітей, ходило 24. Учителькою є п-ні Гена Фандерис, допомагає їй членка Управи „блябця“ Марія Олексин. Лекція відбувається кожної суботи від год. 9:45 до 1:40.

Плян навчання взорований на інструкціях із Централі СУА з 1962 р. Вих. референтка Відділу допомагає в укладанні пляну праці на навчальний рік. На бажання вчительки уділяє порад чи вказівок.

Оплата за дитину виносить 3 до. місячно. Світличка відбула цілий ряд імпрез. Це були: свято св. Миколая 22. грудня 1963, свято Т. Шевченка 27.

квітня, Свято Матері 25. травня, Вишвана Забава 30. травня 1964. Окрім того Світличка взяла участь у „Святі Молоді“ дня 7. червня 1964.

Які користі приносить Світличка дітям? Дитина знаходиться в гурті своїх ровесників і вчиться в гурті бавитись і розважатись. На психіку дитини впливає приклад, що його дуже скоро зауважує. Також учить відрізнявати добре від лихого і дуже скоро достосовується до того. Виробляється почуття обов'язку: дитина пізнає, що треба слухати й точно виконувати те, що від неї вимагають. Затрачує егоїстичні риси і виробляє почуття життя в гурті.

До того навчальний план розвиває різні здібності дитини — зір і слух, пізнання різних явищ. Він кладе основи під її українознавство, бо дитина молиться рідною мовою, співає українських пісень, слухає казок і вивчає українські вірші. Її український словник збагачується новими виразами. Дитина йде до школи вже підготована, бо на цій підставі вчитель вже може будувати.

Світличка має також свої труднощі. На першому місці мушу поставити приміщення. Шкільна кімната, хоч би була гарно устаткована, для світлички не надається. Адже шкільні лавки невідповідні для дошкільнят. Вони мусять мати свої окремі стільчики, а для робіт — витинання, креслення, ліплення — годиться краще стіл, як шкільна лавка. До того приміщення мусить мати бездоганно чисту підлогу, бо діти дуже часто під час гри сідають на землю. Приміщення мусить бути ясне і добре ogrіте.

Таке вивінування Світлички пов'язане з коштами. Трудно вимагати від Відділу, щоб він спромігся на те, коли це не є єдиною ділянкою його праці. А громадянство ставиться дивно байдуже до цього важливого виховного почину. За весь час нашої Світлички ми не могли зорганізувати при ній Батьківського Кружка. Неувага батьків — це друга наша велика трудність.

Нелегко також знайти відповідну вчительську силу. Тепер її маємо, але впродовж 10 років нераз приходилось шукати. Тому слушне намагання виховної референтури влаштувати вишкіл жінок доброї волі, що могли б учительок заступити або їм помагати.

Зладжено на підставі звіту О. Ковальської, виховної референтки 33 Відділу СУА

ПАССЕЙК, Н. ДЖ.

Дитяча самодіяльність

Як виховний осяг нашої округи призначено курс народних танків, що ми його влаштували для нашої дівчороти. Про це вже був точний звіт у нашому журналі. Та редакція бажала собі, щоб наświetлити це з організаційного та виховного боку і поділитись також труднощами в такій роботі. Спробую це виконати.

З ініціативи 70 Відділу СУА створено в нашій місцевості дитячу танцювальну групу. Її провадив у 1962 і 1963 роках п. Володимир Бакалець, що своєю жертвенною й безінтересовною працею поставив її на гарному рівні. Група ділилась на старшу й молодшу і начисляла 52 дітей. Усі молоденькі танцюристи одержали дипломи на закінченні курсу.

Цією працею й осягами курс провів велику виховну роботу. Діти перебували під час навчання у своєму гурті і мали нагоду прислухуватись до рідних мелодій і пісень. При тому вивчали наші танкові кроки з різних околиць України. Це зашпело в них любов до свого рідного. При цьому пізнали вони народній стрій, що їм матері пошили, і полюбили його.

Численні виступи перед своїми і чужими показали їм, як люди цінують та люблять наше народне мистецтво. Це зашпело в них гордість на своє похо-

дження. Вони могли розказати ровесникам у школі про свої успіхи, а нераз були згадані в місцевій пресі. Зрештою і в школі мали часто нагоду виступати.

Тут мушу підкреслити також вплив курсу й на батьків. Вони поставились до нього з повним зрозумінням. Не жаліли часу, коли треба було дитину привезти й відвезти, не жаліли грошей, коли треба було пошити дітям народні строї. Я сказала б, що це навіть наблизило батьків чи мам матерей до своєї організації. Отут власне й організаційна вартість такого курсу.

Єдина трудність, що в нас була, — це брак доброго приміщення. На вправу потрібно ясної, просторої залі з доброю підлогою, а таку не завжди маєте до диспозиції по наших осередках. Але з доброю волею і це вдалось у нас налагодити.

Але найважливішою передумовиною — це інструктор. Коли б ми не мали такого жертвенного й терпеливого знавця народних танків, як п. Володимир Бакалець, що стільки часу і труду вложив у це діло, хто зна, чи ми піднялися б того! Ми йому щиро вдячні за те. Побажати б і іншим місцевостям такого завзятого трудівника, а тоді наша доростаюча молодь трималася б своєї громади.

Олександра Порохняк, секретарка

НЮ ЙОРК, Н. И.

...Gaudeamus igitur
Juvenes dum sumus...

Дня 13. червня 1964 р., Округна Рада СУА Нью Йорку, при співпраці Студентської Громади та при співучасті Округної Ради Ньюарку влаштували Зустріч Градуантів. Ідея Зустрічі — це контакт градуантів із старшим громадянством та студентською молоддю.

Управа Округної Ради вже з ранньою весною заходила коло приготувань. Створено комітет, що його очолювала виховна референтка Округної Ради п-ні М. Головей.

Зустріч відбулася в аудиторії школи св. Юрія при участі 55 абсолювентів, хлопців і дівчат, із Нью Йорку, Ньюарку й Джерзі Сіті.

З причини неприсутності голови

Окрг. Ради Нью Йорку п-ні Н. Чапленко, імпрезу відкрила п-ні Ксеня Рак, містоголова, яка в короткій промові з'ясувала вагу зустрічі. Всч. о. парох О. Засійбіда провів молитву. Товстмастром був студент права Ярослав Лешко, що вмло вив'язався із свого завдання.

Відтак слідували промови. В імені батьків промовляв мистець-маляр Антін Малюца. Від Студентської Громади вітала приявних її голова п. Світляна Луцька, запрошуючи градуантів до участі в зорганізованому студентському житті.

Від градуантів промовляв абсолювент Військової Академії Ксав'єр гайскул Юрій Карпинський українською мовою і Рональд Літепло, абсолювент Ля Сел Академії — англійською мовою.

Середнешкільні градуанти, що взяли участь у Градуаційній Зустрічі Окружної Ради СВА в Нью Йорку.
From the Graduation Party of the Regional Council in New York City:
 High school graduates of Ukrainian descent.

Від громадянства вітав градуантів головний секретар УНС д-р Ярослав Падох. У своїй промові він відмітив пам'ятний рік, у якому прийві градуанти закінчили свою середню школу. Це — 150-ліття з дня народження Тараса Шевченка і рік здвигнення пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. Він вручував кожному градуантові примірник „Пісні і думи“ Т. Шевченка, виданий УНС в українській і англійській мовах.

У Зустрічі взяли участь представниці СВА та інших організацій. Окр. Раду СВА Ньюарку репрезентували пп. Ольга Салук і Оксана Тарнавська. Відділ СВА у Джерзі Сіті п-ні Олена Назар. Об'єднаний Комітет м. Нью Йорку п. Турецький. Студентську Централю п-на Леся Ганущак, містоголово СУСТА.

Друга частина Зустрічі — це мистецька програма, що її підготувала п-ні Л. Котлярчук. Її виконали виключно самі градуанти.

П-на Маріяна Шумилович, учениця проф. Чічки-Андрієнко, відіграла на фортеп'яні „Весільний День“ — Гріга і Ноктюрн — Лисенка.

Христиня Юськів (сопран) відспівала „Віссі Д'Арт“ з опери „Тоска“ — Пуччіні, і „Марусенька по саду ходила“ — Людкевича.

Десять градуантів, у більшості учні проф. Пісика, відіграли в'язанку укр. пісень, починаючи піснею „Думи мої, думи“. Чудові тони виходили з-під рук молодих скрипалів.

Євген Котлярчук (тенор), учень проф. МкЛайн, відспівав „Темпо Деста-те“ (а Венеція) — Пінч'-Ісіні, та „Із сліз моїх“ — Січинського.

Наталка Худа (ліричний сопран) відспівала „Ріторно Вінцітор“ з опери „Аїда“, „Місяцю ясний“ з опери „Запорожець за Дунаєм“.

Фортеп'яновий супровід солістам — пп. Л. Котлярчук і М. Левицький.

На закінчення студенти збірно відспівали традиційний студентський гимн „Гаудеамус Ігітур...“.

Завершенням зустрічі була спільна світлина градуантів. Слід відмітити, що декорація залі була в руках молодого архітекта п. Тараса Гіряка.

До повного успіху зустрічі причинився не менше буфет під умілим зарядом п-ні М. Савицької, не тільки під час імпрези, але також і в часі балю.

Зустріч залишила в усіх присутніх приємне враження, а Комітетові принесла повне вдовolenня із вдалої імпрези.

Л. К.

СВА приймає чужинних представниць

Одним із способів ширити правду про Україну — це безумовно зв'язки з чужинними організаціями, на форумі яких ми маємо змогу про себе заговорити. Це велика нагода дати себе пізнати, як окремий народ, із своєю питомою старою культурою і традицією, що з нею нерозривно зв'язані ті, що опинились на чужині. Це теж і політична робота в користь поневоленої України, яку проводить Союз Укра-

їнок Америки не голосними вічами, але тихими, усвідомлюючими розмовами з чужинними представницями, використовуючи до цього всякі можливі нагоди.

Така саме нагода трапилась 25. вересня ц. р. у Нью Йорку, що дала нам змогу гостити чільних жінок із Національної Ради Жінок Америки та Генеральної Федерації, як рівнож провідниць різноманітних жіночих краєвих організацій, що так само, як СВА, є їхніми членами. Ця мила зустріч відбулася на терені Світової Вистави в будинку Бетгер Лівінг Сентер, де Нац. Рада Жінок Америки дістала приміщення, використовуючи це для товариських взаємин із своїми членами, як рівнож із жіноцтвом інших країн світу, що відвідує Світову Виставу.

Ясно, що коли нам удалося дістати „наш день“, то ми з радістю це прийняли, хоч пов'язані з тим видатки, а ще й до того будний день (п'ятниця) зразу вішували дуже великий вклад праці у підготову цієї імпрези, що за всяку ціну мала випасти якнайкраще, щоб сповнити своє призначення. Створено до того окремий Комітет при Окр. Раді в Нью Йорку, що з його рани Централі СВА очолила п-ні Марія Душник, член Гол. Управл і референтка зв'язків при Окр. Раді, в склад якого увійшли п-ні Н. Чапленко, голова Окр. Ради, і пп. В. Бачинська, І. Падох, Д. Галан і Л. Різник. Цей Комітет, зложений із провідних Союзнок, узявся за діло і з признанням

треба ствердити, що було зроблено все можливе, щоб ця товариська зустріч стала якнайбільш успішною. Українські жінки вже не вперше виявились тут добрими організаторками і дуже ввічливими господарями.

Яке ж було наше прямо зворушливе здивування, коли ми побачили елегантний салон, заповнений українським жіноцтвом, що, не зважаючи на втрачений день праці, на досить високий кошт вступу, з'їхалось громадно на заклик Централі, розуміючи вагу таких міжнародних зустрічей.

Голова Комітету п-ні Марія Душник привітала гостей та попрохала до слова голову Централі п-ні Олену Лотоцьку, що з'ясувала вартість цих зустрічей, наші міжнародні зв'язки, як також і головні напрямні ідеї СВА, що ми їх проводимо у внутрішній і зовнішній нашій праці. З черги представила всіх приваних членів Гол. Управи: п-ні Стефанію Пушкар, містоголову, п-ні Марію Душник, організаційну і п-ні Осипу Грабовенську, пресову референтку, п-ні Катрю Пелешок, голову Контр. Комісії і пп. Іванну Бенцаль і Варку Бачинську, її членів, п-ні Ольгу Салук, голову Окр. Ради Нью-Йорку, п-ні Наталію Чапленко, голову Окр. Ради Нью-Йорку. П-ні Марії Душник припала честь вітати чужих гостей, що їх вона з великим успіхом зуміла запросити на цю зустріч. Вони були вчислені в англійській частині в попередньому числі, отже не будемо їх тут повторяти. Треба однак підкреслити, що це були чільні громадські діячки з Національної Ради Жінок Америки і Ген. Федерації Жіночих Клубів та представниці інших американських організацій. Були також присутні чільні представниці чеського, литовського, мадярського і румунського жіноцтва.

Українське жіноцтво звертало на себе увагу гарно приміненними вишивками на сукнях чи блюзках. Атмосфера цієї зустрічі була незвичайно тепла й дала нагоду не тільки до розмов із чужими гостями, але теж до виміни думок між самими Союзнянками, що їх в'язке спільна ідея і турбота за розв'язку спільних проблем для добра СВА і своїх громад. Серед гостей приємно було зустріти відому письменницю Докію Гуменну, малярку Зою Лісовську, журналістку Олену Сміндак. Пп. О. Терлецька і Н. Сочинська презентували Жіночу Секцію при Т-ві Укр. Лікарів.

Численно зібрані гості (около 120 осіб) мали теж нагоду почути нашу молоду солістку п-ну Христю Карпівич, що зодягнена в полтавський стрій у супроводі бандури (проф. Роман Левицький) виконала кілька українських народніх пісень, захоплюючи ними зібраних.

З признанням треба підкреслити, що всім приваним була роздана інформаційна брошура про СВА в англ. мові, що її дуже систематично оформила п-ні Варка Бачинська, як теж допільнувала, щоб матеріал появився на час. За це належить їй наша подяка.

Пп. Ірина Падох і Христина Навроцька влаштували з рамени Комітету виставку нашого народнього мистецтва, що дала змогу всім нам, а спеціально чужинкам подивляти нашу вишивку, кераміку, різьбу і писанку. П-ні Марія Душник подбала і про звітодавців американської і рідної преси, як також і про Голос Америки.

З великим признанням треба підкреслити, що участь у цій зустрічі взяло 22 Відділи СВА. В тому всі Відділи округи Нью-Йорк (в числі 14), а деякі зі стейту Коннектикат (разом 45 учасниць), усі Відділи округи Нью-Йорк з їх головою п-ні Ольгою Салук (6 Відділів і 20 учасниць) та, на жаль, лиш 2 Відділи округи Філадельфія (42 і 43 Відділи — 3 учасниці). Також треба ствердити, що від 21. до 25. вересня в тому самому приміщенні наші пані, а саме М. Лисогір, А. Безко, М. Димій, Л. Котлярчук, М. Рікет, І. Падох, М. Полянська, Х. Навроцька, Л. Бохонко, А. Васильців, В. Бачинська, Д. Галан, і студентки: Д. Редош, М. Падох, Б. Нагірна, Н. Поп, Б. Клезор, Н. Данилишин і С. Луцька мали джури, використовуючи при тому кожду нагоду, щоб інформувати відвідувачів про Україну, вручаючи їм при цьому відповідні друковані матеріали.

На цьому місці належить щира подяка всім членкам Комітету, що виявили надлюдські зусилля, щоб на таких розкинутих місцях українського поселення, як Нью-Йорк — зорганізувати цю велетенську працю. А коли взяти до уваги, що імпреза відбувалась на терені Світової Вистави, а не в місті, то дійсно для тих, що розуміють і оцінюють громадську працю, залишається висказати найкращі похвали в сторону її організаторок.

Наше спеціальне признання належить п-ні Марії Душник, головній рушійній силі цієї зустрічі. Завдяки

своїм особистим зв'язкам і незвичайній рухливості вона зуміла тих усіх чужинних діячок стягнути на цю зустріч. Також голові Окр. Ради в Нью-Йорку п-ні Наталі Чапленко, що дала великий вклад праці в організацію цієї зустрічі, як також подбала про таку численну участь членства СВА, належить наше признання.

В родинній атмосфері, при чайку та смачній перекусці швидко проминув час, що його наші делегатки використали на розмови з чужинками і своїми в почутті рівності з усіма тими, що ще вчора нас не розуміли, але сьогодні ділять нашу долю, бо той сам ворог прогнав їх із рідного краю так, як і нас. Як багато нераз треба платити за науку!

Звичаєм господині п-ні Марія Душник подякувала всім присутнім, що вдволені розходились додому. Ми певні, що ця вартісна зустріч добула для нас признання і пошану серед чужинок, а нам вказала на потребу частіших того роду імпрез.

Осіпа Грабовенська
Пресова реф. Гол. Управи

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Окружний З'їзд

Дня 15. листопада 1964 п-ні Марія Когутяк, голова Окр. Ради, відкрила в Сиракюзах Окружний З'їзд СВА. До складу президії ввійшли — п-ні д-р Є. Єржківська, голова, пп. М. Кузьма і Я. Томич, секретарки.

Згідно з порядком нарад відчитано протокол і покликано Відділи до звітування.

6 Відділ СВА в Рочестері (голова п-ні С. Онуфрик). Відділ улаштував два чайні вечори і виконував працю суспільної опіки, допомагаючи місцевим потребуючим і хворим (поміч у домашньому господарстві й опіка над родиною хворих). Брав активну участь у всіх починах Окр. Ради. Коли взяти до уваги поважний вік членок, то це була оживлена діяльність.

47 Відділ у Рочестері (голова п-ні А. Капітан). На сходинах відбувались доповіді й дискусії на актуальні теми. Влаштовано забаву й пікнік, проведено вишивкарський курс. Були й дитячі забави, Свято Матері, підготовано відкриття Дитячої Світлички. На допомогу школі в Австрії і Бельгії, а також для „бабусі“ вислано 480 дол. Поважні жертви зложено на будову мі-

сцевої парохіяльної школи і на катедру української мови.

68 Відділ у Сиракюзях (звітувала п-ні Гудзяк). На сходинах відчитувано доповіді. Влаштовано виставку народнього мистецтва, що здобула признання серед американців. Відділ вложив багато труду в приєднання нових передплатниць Нашого Життя.

49 Відділ у Бофало (голова п-ні Л. Тимчук). Відділ звернув увагу на приєднання нових членок. На сходинах Відділу членки мали нагоду слухати доповідей на літературно-історичні теми. В ділянці суспільної опіки Відділ працював на місцевому терені, але дбав також про залишенців в Європі. У висліді видано на ту ціль біля 600 дол. Деякі імпрези влаштував самостійно, інші спільно з місцевими організаціями або з Окр. Радою.

57 Відділ у Ютиці. Крім традиційних імпрез св. Миколая і Свята Матері, та Андріївського вечора для дорослих, Відділ улаштував Вечір Моді з доповідями, показом одягу та косметичних новин. Відділ zorganizував Дитячу Світличку і Молодечий Гурток, що брав участь у деяких імпрезах Відділу, а також самостійно підготував „дискусійний панель“ для середне-шкільників і відбув писанчарський курс під проводом п-ні Д. Савицької. Постійна допомога для української школи в Бельгії, залишенням у Німеччині та Австрії і для „бабусі“ у сумі 450 дол.

Звіт голови Окр. Ради:

В організаційній ділянці Окр. Рада проголосила змаг між Відділами за збільшення членства і в висліді приєднано 13 членок і 11 передплатниць Нашого Життя. Окр. Рада відбула три ширші сходини і 4 засідання Екзекутиви. На запрошення Окр. Ради п-ні Олена Логоцька, голова Централі, відвідала всі Відділи округи, що лишило в них помітний слід.

У культ.-освітній ділянці Окр. Рада при співучасті Укр. Зол. Хреста відзначила 15-ліття СФУЖО в Рочестері бенкетом із мистецькою програмою. Дня 17. травня Окр. Рада при помочі 49 Відділу влаштувала Свято Жінки-Героїні в Бофало. Про те вже були обширні дописи в нашому журналі.

У ділянці зв'язків деякі Відділи мають контакт з американськими організаціями, але в тому напрямі треба ще більше попрацювати.

Характеризуючи коротко працю Відділів, голова Окр. Ради ствердила, що 19 Відділ в Амстердамі пожвавив свою

діяльність у цьому році, організуючи кілька імпрез і виставку укр. нар. мистецтва. Заходами Відділу відкрито Дитячу Світличку.

Дискусія торкалась здебільшого теми, — як приєднати нових членок? Висловлено думку звернути увагу на периферію більших міст, творити секції д'вчат, зробити об'їздки музейної збірки „Наша Батьківщина“, влаштувати дитячі імпрези.

Вислухавши ще касового звіту й Контр. Комісії, присутні уділили **абсолюторію** Управі Окр. Ради й аклямацією спонукали її залишитись на другий рік.

Під час обідової перерви п-ні Леся Лисак виступила з **мистецьким читанням** настроєвого нариса „Маги Гракхів“. Глибоко зворушену образом матері-селянки аудиторію розвеселила пізніше дотепною сатирою п. наг. „Пльоткарка“. Рясними оплесками присутні висловили авторці вдячність і признання.

Після перерви п-ні М. Когутяк зложила звіт із поїздки на З'їзд Головної Управи СУА до Фінделфії, а п-ні д-р Є. Ержківська відчитала доповідь на тему „Культурно-освітня праця на 1964-65 рр.“.

З черги п-ні С. Онуфрик зreferувала справу **захисту для старших**. Після дискусії постановлено порозумітись із Укр. Лік. Т-вом і Т-вом Ветеранів. До Ініціативного Комітету ввійшли пп. С. Онуфрик, М. Крамарчук, М. Холевчук, А. Капітан і А. Пастущин.

На кінці голова Окр. Ради подякувала 68 Відділові у Сиракюзях за підготову З'їзду, присутнім за участь і закрила З'їзд. Сердечна атмосфера й діловість залишили в усіх свідомість, що йдемо потрібним і правильним шляхом, хоч часом і нелегким.

Ярослава Томич

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ювілей Українських Січових Стрільців

Дня 14. листопада 1 Відділ врочисто відсвяткував 50-ліття вимаршу УСС-ів. Свято відкрила голова Відділу п-ні Катерина Пелешок річевим і відповідним до моменту вступним словом. Хор, зложений із наших членок та при фортепіановому супроводі п-ні Л. Котлярчук, відспівав в'язанку стрілецьких пісень. Потім п-ні Л. Котлярчук відчитала змістовну доповідь, де подала генезу створення УСС-ів, їх вимарш, бої, акт 1. листопада 1918 р. та завер-

шення його універсалом 22. січня 1919 року в Києві. А потім дальший хід подій між обома світовими війнами аж до УПА, як спадкоємниці світлих традицій боротьби за волю України. Дальше сучасниці тих незабутніх днів п-ні Марія Головей відчитала свої переживання-спогади з тих днів слави. Згадуючи включення своїх рідних братів у ряди УСС-ів та смерть двох із них на полі слави, викликала зворушення і сльози в присутніх.

Згадані доповіді були переплітані деклямаціями дітей наших членок, а саме — Оксани Шкуль і Аскольда Лозинського, що були гарно виголошені. Накінець п-ні Н. Хоманчук відрецитувала монтаж із творів Б. Лепкого та власного укладу, захоплюючи слухачів своїм повним чуття виконанням.

Щоб розвеселити зворушену публіку п-ні О. Сливка відчитала кілька сміховинок із стрілецького життя, що їх зала прийняла зі щирим сміхом. Закінчено цей вечір стрілецькою піснею „Журавлі“.

Святом проводила імпрезова референтка п-ні Ярослава Сулжинська. Потім слідувала перекуска, що її підготували пп. К. Папуга і С. Рудик.

За добре підготоване свято, що його присутні прийняли з вдовolenням, належить признання і подяка його ініціаторам.

Прес. референтка

ТВІН СІТІ, МІНН.

Відзначення 20-ліття журналу „Наше Життя“

Старанням 16 Відділу СУА відбулися 25. жовтня 1964 Ширші Сходини в приміщенні школи при укр. катол. церкві св. Константина в Мінеаполісі, для відзначення 20-ліття журналу „Наше Життя“.

Сходини відкрила голова п-ні Мирослава Петришак молитвою за успіх праці нашого Відділу та цілої організації СУА. У вступному слові підкреслила, що „Наше Життя“, як пресовий орган українського жіноцтва на еміграції, постійно пригадує нам наші завдання, навіває нам у душі подих рідної землі, вказує на наші успіхи, насвітлюючи мету, до якої спрямовуємо всі наші змагання. Всі розуміємо, що друковане слово сьогодні є могутнім засобом порозуміння, поширення ідей та духовного контакту між людьми даної нації й народами цілого світу. Цей 20-літній ювілей є великою подією в житті української спільноти не

лише в Америці, але в цілому світі, де живуть українці, бо гомін рідного слова доходить до найдавших закутин української душі, не зважаючи на віддалі та тимчасові залізні заслони.

Опісля хор членок нашого Відділу відспівав гимн СУА, що розворушив у душах пригадку нашої мети, вказуючи на наші завдання та обов'язки. Доповідь „Двадцять літ Нашого Життя“ виголосила голова Відділу, подаючи короткий нарис історії та розвитку журналу. Деклямацію „Я бачу в уяві“ виконала учениця сер. школи п-на Ірина Михайльонка, з незвичайною, питомою її молоденькій постаті, експресією. Деклямацію „Назустріч волі“ виконала секретарка п-ні Неоніла Дмитришин, яка своєю симпатичною появою та силою вислову дала присутнім велику душевну насолоду. Вірш „Листкам чепурним“, власного укладу, виголосила містогорова п-ні Катерина Гуцал, яку присутні нагородили оплесками.

Ціла мистецька частина та оформлення залі були в руках нашої улюбленої імпрезової референтки п-ні Олі Луцик.

Після офіційної частини, присутні перейшли до заставлених столів, де спільно — серед товариських розмов — втішались кавою, чаєм та ласощами. Під час прийняття, голова п-ні Петришак порушила справу членських вкладок та відзнак, на що членки радо відгукнулись, вирівнюючи членські залеглості та замовляли відзнаки.

Знана культ.-освітня діячка п-ні Марія Процай, що веде зі своїми донями прекрасну українську крамницю (укр. нар. мистецтво, книжки та інше) при головній вулиці Міннеаполісу, влаштувала виставку перших жіночих журналів, що виходили тут і в Канаді та в Україні, як 1. „Жіноча Доля“, 2. „Нова Хата“, 3. „Жінка“, 4. „Наше Життя“, 5. „Жіночий Світ“ і 6. „Промінь“. Присутні з найбільшою радістю оглядали все та висловлювали своє захоплення поважними осягами українського жіноцтва. Опісля п-ні Марія Процай, жертвуючи сама 5.00 дол, заініціювала збірку на пресовий фонд „Нашого Життя“, що дала суму 14.00 дол.

По цих радісно й успішно проведених сходах усі зобов'язалися краще поставити працю нашого Відділу та створити на найближчих загальних зборах повну Управу Відділу, бо тільки через доцільний розподіл праці та відтяження теперішньої здекомплето-

ваної Управи можемо мати успіхи в нашій праці. Хай ніхто не приглядається пасивно! Включімся всі у рідну стихію — а Бог нам допоможе.

М. Петришак, голова.

МАЯМІ, ФЛОРІДА

Річні збори 17 Відділу СУА

Дата: 11. жовтня 1964

Збори відкрила голова п-ні Л. Візняк.

Президія: п-ні Ангела Рій, голова, п-ні Марія Венгльовська, секретарка.

Протокол відчитала секретарка п-ні Ольга Козира.

Звіти Управи зложили: п-ні Л. Візняк, голова, п-ні О. Козира, секретарка, п-ні Марія Ждан, фін. секретарка, п-ні Анна Наконечна, скарбник — референтки: п-ні Євгенія Остап'юк культ.-освітня й пресова, п-ні Ольга Павлова, диригентка хору, пп. Іва Бойчук і Анастасія Яблонська, сусп. опіка, пп. Розалія Пусило й Ольга Козира, делегатки до Центр. Комітету.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює тепер 50 членок. У звітовому році приднано 3 нові членки. Відділ відбув 9 ширших сходів і 6 засідань управи. Співпрацював із Центр. Комітетом та брав активну участь у житті громади. Зложив пожертву 25.00 дол. з нагоди 15-ліття СФУЖО.

б) Культ.-освітня. Відділ відбув Андрийський Вечір, Різдвяний Вечір, 15-ліття СФУЖО, влаштував кілька чайних вечорів із товариськими забавами. Провів Свято Жінки-Героїні, зустріч із Союзняками з інших стейтів Америки й з Канади. Влаштовано дві забави з танцями. На катедру українознавства пожертвовано 100 дол., на пам'ятник Т. Шевченка 50 дол.

в) Сусп. опіка: Референтки опікувалися хворими, відвідуючи їх вдома й у шпиталі. Зложено 50 дол на будову катедри у Філадельфії, а 25 дол. на сиротинець.

Контр. Комісія: Іменем її промовили пп. Домка Загоруйко і Марія Онуфрик, ствердили, що книги Відділу ведені в порядку і поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ангела Рій, голова; п-ні Марія Венгльовська, містогорова; п-ні Лусія Візняк, рек. секретарка; п-ні Марія Ждан, фін. секретарка; п-ні Розалія Пусило, касієрка; п-ні Соня Поло, заступниця. Референтками

стали — п-ні Євгенія Остап'юк культ.-освітньою і пресовою, пп. Іва Бойчук і Анастасія Яблонська сусп. опіки, пп. Анастасія Богданович, Марія Утинок та Ірина Манкс господарськими, п-ні Ольга Козира делегаткою до Центр. Комітету.

Контр. Комісія: пп. Анна Наконечна, Анна Галушка й Марія Онуфрик.

Річні збори закрила нововибрана голова п-ні Рій. Закінчено їх відспіванням гимну СУА.

Євгенія Остап'юк, прес. реф.

ПИТТСБУРГ, ПА.

Осінні Вечерниці СУА

З великим успіхом відбулись у нас Осінні Вечерниці. До танцю приграла оркестра молодого сумівця Ігоря Турчина. Заля була гарно удекорована, на столиках пишались осінні квіти. Розіграно лотерію на суму 100 дол. і нагороджено п-во Жоваль за найкраще виконаний вальс. Кухня з добірними українськими стравами спочивала в руках наших сеніорок. У милій товариській атмосфері пройшов цей чудовий вечір. З доходу вислано 50 дол. на будову катедри у Філадельфії.

Стефанія Голуб'як

ШИЖАГО, ІЛЛ.

Річні збори 29 Відділу СУА

Дата: 4. лютого 1964.

Збори відкрила голова п-ні Тамара Левицька.

Президія: п-ні Лідія Балабан, голова, пп. Марта Білинська і Рута Галібей, секретарки.

Протокол відчитала секретарка п-ні Рута Галібей.

Звіти Управи зложили — п-ні Тамара Левицька, голова, п-ні Ореста Пілецька, містогорова, п-ні Люба Коломнець, секретарка, п-ні Євгенія Палій, скарбник, і референтки — п-ні Марія Наваринська, організаційна, і п-ні Ірина Мигаль, культ.-освітня, п-ні Леся Палій, виховна, п-ні Віра Сурівка сусп. опіки, п-ні Марта Білинська зв'язків, п-ні Ляля Савин господарська.

Діяльність Відділу:

а) Культ.-освітня й Імрезова: На сходах Відділу прослухано цікаві доповіді: „Українська писанка“, „Роля сучасної жінки“, „Метода Монтесорі“. В честь бл. п. Ольги Басараб відбулись святочні сходи з доповіддю про її життя та мученичу смерть. Цього року відбулось кілька товариських

імпрез, як „Товариська вечірка“, Свят-Вечірна зустріч та пікнік на Равид Лейку. Відділ співпрацював з Окр. Радою у підготові Свята Жінки-Героїні.

б) Виховна: Відділ провадить уже кілька літ Дитячу Світличку для дітей від 3 до 6 років. Участь дітей була задовільна (16—35 дітей). У звітному році відбулись такі дитячі імпрези з участю батьків: Зустріч дітей із св. Миколаєм, костюмова забава, Свято Матері та закінчення шкільного року, получене зі Святом Батька.

в) Зв'язки: Відділ є членом Іллинойської Федерації Жінок. Референтка зв'язків постійно брала участь у сходинах Управи 6-го Дистрикту ІФЖ. Окрім того наш Відділ був задовільно репрезентований на всіх їх імпрезах.

г) Господарська: Відділ подбав про розпродаж печива на міжнародньому дні в університеті Шикаго. Зайнявся буфетом на святі в честь Олени Кульчицької. Розпочав розпродаж уживаного одягу.

Контр. Комісія. На внесок голови п-ні Данки Попель уділено односторонньо абсолюторію уступаючій Управі та передано дарунок уступаючій голові п-ні Левицькій.

Нова Управа: п-ні Данка Попель, голова, п-ні Віра Маркевич, містоголова, п-ні Ніна Обух, секретарка, п-ні Емілія Вишницька, скарбник. Референтками стали: п-ні Тамара Гюбнер організаційною, п-ні Зеня Ковальська культ.-освітньою, п-ні Ірина Кузик виховною, пп. Оріся Андрушко і Марія Білинська, членки Вих. Ради, п-ні Віра Сурівка сусп. опіки, п-ні Вероніка Чермер зв'язків, п-ні Ляля Савин господарською, п-ні Ірина Мигаль, делегаткою до Окр. Ради США.

Контр. Комісія: п-ні Тамара Левицька, голова, пп. Євгенія Палій і Марта Білинська, члени.

Збори закрила нововибрана голова, дякуючи за довір'я.

Марта Білинська
секретарка зборів.

КОГОВЗ, Н. Й.

П'ятдесятиліття подружжя

Дня 10. травня 1964 відбулось у нашому Відділі велике свято, а саме 50-літній подружній ювілей нашої дорогої членки п-ні Ольги Недільської, одної з засновниць нашого Відділу.

При дверях гарно прибраної залі Укр. Гор. Клубу привітала ювілярів голова Відділу п-ні Н. Касіянчук та

господар п-ні Гавришко, пристібуючи їм належні в той день квіти. І коли п-во Ольга й Григорій Недільські, їх діти і внуки та членки з чоловіками засіли до гарно й багато прибраних столів, секретарка Відділу п-ні Анна Гогоша відчитала доповідь, призначену на День Матері, зазначаючи, що нашому Відділові припала велика частка — саме в цей день відзначити 50-ліття подружжя нашої дорогої членки, взірцевої матері-українки, що своїм прикладом і любов'ю до всього, що рідне, зуміла виховати не лиш дітей, але і внуків в українському дусі та бажаючи многих літ, передала ювілятам подарунок. Зі сльозами в очах подякувала наша взірцева членка-ювілярка за пам'ять про неї та з тієї нагоди подарувала 25 дол. на потреби нашого Відділу.

Анна Гогоша, секретарка

ЛЕНСІНГ, МИШ.

П'ятдесятиліття вимаршу УСС-ів

Дня 1. листопада наш Відділ улаштував Зустріч для вшанування цього ювілею. Отець парох православної церкви в Іст Ленсінгу провів молитву. Потім п-ні Марія Голуб із Каламазу виголосила доповідь, в якій розказала про значення цього військового зриву, після чого присутні вшанували пам'ять полеглих відспіванням жалібної пісні.

На обіді, що опісля слідував, було около 80 осіб, з того половина людей не-українського походження, які хотіли вшанувати разом із нами цей пам'ятний день. Прибуло також багато наших громадян із Джексону, Каламазу, Дітройту і Гренд Репіс.

Коли американські гості розійшлися, п-ні Анна Наконечна, голова Відділу, запросила п-ні Марію Голуб ще раз до слова. Присутні її дуже щиро привітали. Пані Голуб вміло зреферувала перебіг, як творилась УСС та дальший їх геройський шлях. На закінчення п-ні Голуб і всі з нею відспівали „Ще не вмерла Україна“ та „Не пора“.

Всі ми невимовно раділи нашій гості, що не жаліла труду приїхати з далекого Каламазу (70 миль), щоб допомогти нам у нашій програмі. На кінець ми їй заспівали „Многая літа“ та сердечно її попрощали.

Анна Наконечна

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИВЕЛИ ЧЛЕНКУ ДО ВАШОГО ВІДДІЛУ США?

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Зустріч молоді при 41 Відділі США

Дня 14. листопада ц. р. відбулась у домівці США друга з черги Зустріч Молоді під патронатом нашого Відділу. Молоді було 10-ро, як попереднього разу, так і тепер дівчаток більше. В часі між першою і другою зустріччю молодь оформилась у т. зв. Літ.-Мист. Гуртку — вибрала свою управу, а головою є п-на Оксана Процик, яка повітала доповідача проф. П. Мегика, містоголову 41-го Відділу п-ні Л. Одежинськву, присутніх батьків, товаришок і товаришів. Відтак попросила проф. П. Мегика виголосити доповідь. Тема доповіді: „Дерев'яні церкви в Україні“. Проф. Мегик виголосив наперед короткий вступ-пояснення, чому ми всі, а головню молодь, яку треба в тому напрямі виховувати, маємо любити й шанувати культурні надбання нашого народу. Вивчати і знати історичні пам'ятки нашої рідної землі, яку грабували й грабують вороги, часто зрівнюючи з землею наші церкви, монастирі, пам'ятники, щоб слідкувати, щоб не лишилось і великим щастям є, коли комусь удалось перед руйною зафіксувати їх на фотознімці, або картині. І тут проф. Мегик приступив до головної теми доповіді: висвітлювання дерев'яних церков в Україні й пояснювання їх стилів, способу будівництва і т. д.:

1. Буковинська церковця. Будова проста, бідна. В убогому селі ставили люди звичайну хату, а різнилася вона від інших тим, що на стрісі ставили три хрести; хрест по-середині звався „ліхтарня“ (із довшою стріхою, щоб у час негоди люди мали де пережлати), піддержуваною стовпами.

2. Буковинська церква — нарисована проф. Повстенком — це вже не звичайна хата, а будова кладена на три кути.

3. Гуцульська церква однобрана — збудована у формі грецького хреста. Головний вхід у кожній церкві, побудованій у нашій Батьківщині, виходить на захід, а головний престіл — на схід.

4. Двобанна церква з-під Снятина. Корабельна форма. Головна баня символічно означає Ісуса Христа, як Голову Церкви. У п'ятибанній — 4 менші бані символічно означали 4-ох евангелістів. Церква поділялася на т. зв. „бабник“ близько до церковного входу (там стояли жінки), далі стояли чоловіки, а далі вівтар. Щоб дійти до

міся перед вівтаром забиравало нераз господареві ціле життя. Звертали увагу на вік людини й чи, наприклад, та людина втішається повагою в селі.

5. Однобанна церква у Ворохті. Церковця мала, стара, при бічній дорозі, й тому українське населення Ворохти побудувало згодом п'ятибанну церкву, криту бляхою, при головному шляху, що спричинило затяжний конфлікт поміж населенням і польською владою.

6. Закарпаття — церква дуже висока, зі слідами впливу готицького стилю. Аквареля Повстенка.

7. Закарпаття — церква готицька. Вежа дуже висока, стрімка. Дах стрімкий, аби, напр., сніг із нього добре зісувався. Будовання таких церков пояснюється тим, що околиця була дика, лісна, то й під будову церкви вичищувалось невеликий кусок ґрунту.

8. Полісся — трибанна церква, шальована або оббивана дошками, відтак мальована.

Це лиш кілька з прозірок, що їх висвітлював доповідач. Подаємо їх лиш для прикладу, що молодь побачила й почувала.

Ілюстрована доповідь усім дуже подобалась. П-на О. Процик щиро дякувала доповідачеві від імені молоді, а організаторка тої зустрічі п-ні Михалюк дякувала сердечно в імені всіх старших.

В другій частині подано скромну закуску (приготовану батьками дітей), а далі молодь гарно забавлялась. Дижурували членки 41-го Відділу, пані: Михалюк, Харина, Одежинська.

Широ просимо батьків, що мають дітей у віці від 12—14 рр., посилати їх на ті зустрічі. Діти багато скористають, а також у своєму гурті приємно проведуть час.

Ювілей 46 Відділу СУА

Дня 20. жовтня 1964 врочисто відсвятковано 35-ліття існування Відділу. З тієї нагоди відправлено Службу Божу за здоров'я членок і панакхиду за померлих. Потім зійшлись численно членки й гості до залі в Горож. Ключі. Свято звеличали своєю участю о. парох Збир і о. Слонський, голова Централі СУА п-ні Олена Лотоцька, голова Окр. Ради п-ні Вероніка Цегельська та відпоручниці інших Відділів СУА.

Свято відкрила п-ні Меланія Мила,

голова Відділу, попросила о. пароха провести молитву і передала провід давній активній членці Відділу п-ні О. Фостик. По молитві й спожитті обіду, п-ні Фостик насвітлила часи заснування товариства. Давні це часи! Обставини не ті, що сьогодні, але повік незабутні для тих, що їм Господь дозволив дожити до цього ювілею. З черги п-ні Зеновія Терлецька, містогорова Відділу, зложила звіт за 35 літ мозольної праці. З великим признанням і вдячністю для тяжкого труду піонерок вона побажала членкам Божого благословення, здоров'я і многих літ! При цій нагоді згадала великі заслуги п-ва Антонії й Емілія Кульчицьких, що поклали основи під життя цілої нашої громади, а нашого Відділу зокрема. Їх заслуги в заснуванні церкви, школи та Горож. Ключу величезні. З радістю зала заспівала їм „Многая літа!“

Достойні Отці зложили також вислови признання для 46 Відділу. При кінці п-ні О. Лотоцька виступила з промовою, що викликала сльози в не одних очах. З радістю прийняли членки її побажання й заохоту до дальшої праці.

3. Терлецька

БАЛТИМОР, МД.

З діяльності Відділу СУА

Відділ СУА в Балтиморі являється одною з активніших місцевих українських організацій. СУА влаштовує самостійно або спільно з іншими організаціями імпрези різного характеру.

Ще в попередньому діловому році СУА влаштував п'ять вечорів вужчого характеру (доповідь про „Культ матері“, розповідь п-ні А. Стельмах про її поїздку по Америці, спогади п-ні О. Блавацької про 1-ше листопада 1918 року, виклад п-ні Янківської про плекання краси і висвітлення д-ром Д. Коструб'яком фільму „Вони могли ще жити“, подаючи до нього свої медичні коментарі) і три ширшого (Свято Героїнь, Андріївський Вечір, Прийняття для місцевих Піонерок СУА). Крім того Відділ СУА брав участь у Міжнародному Фестивалі, як також активно співпрацював із Відділом УЖКА та Шевченківським Комітетом.

Нову Управу СУА на 1964-65 рр. творять: мгр. Л. Лемішка, голова; М. Булавка, містогорова; О. Сушко і О. Вацлавів, секретарки; М. Притула і О. Корж, скарбнички; референтки: А. Стельмах організаційна, Р. Зелінська культ.-освітня, Г. Пісецька і А. Юзе-

фів виховні, А. Мельник і Я. Ласійчук суспільної опіки, Н. Зінкевич пресова. До Контр. Комісії входять: В. Луців, О. Блавацька, П. Ілінська, М. Хархаліс, О. Калиновська.

В новому діловому році, як і в попередньому, Управа активно працює в різних ділянках нашого суспільно-громадського життя, виказуючи багато ініціативи та послідовності у виконуванні запланованої праці.

Свою працю нова Управа розпочала участю, спільно з Відділом УЖКА і „Самопоміччю“, у „Дні всіх народів“, який улаштовується кожнорічно в містцевому Гвін Оук парку. В улаштуванні мистецької зиставки і веденні української кухні брало участь багато членок нашого Відділу, які пожертвували не лиш свій час і працю, але також зложили пожертви чи підготували різні печива і страви.

27. вересня д-р Я. Хмільевський виголосив для членок Відділу доповідь: „На що хворіли і вмирали наші князі“, розказавши про невідомі або мало відомі дані про хвороби і смерть українських князів. Доповідь викликала велике зацікавлення серед присутніх, які згодом ставили ряд питань нашому заслуженому лікареві-історикові.

3.—11. жовтня Відділ брав участь у міжнародній виставці харчів, яку спільно влаштовували у Вашингтоні місцевий Відділ СУА й Об'єднання Українців Вашингтону в Армор Гол. До успіху цього виступу причинились також членки нашого Відділу, що або підготували різні печива, або були на місці й допомагали в розпродажі страв.

25. жовтня доктор ветеринарії Л. Баб'як поінформував у своїй доповіді членок СУА про складники і різні сорти м'яса. Ілюструючи свої інформації висвітленням прозірок. Доповідь була дуже корисним вкладом у знання наших господинь.

Крім згаданої вище діяльності Відділ СУА разом із Відділом УЖКА спонзорував спровадження до Балтимору українського театру з Філадельфії, який поставив п'єсу „Багряні рожі“. Також багато членок брали активну участь у підготовці Листопадової Академії, а представниця Управи СУА є постійним членом Імпрезового Комітету УЖКА.

Надія Зінкевич, прес. референтка

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1964

НЮ БРАНСВИК, Н. ДЖ. Вшанування 50-ліття УСС-ів

Дня 15. листопада влаштовано в Нью Брансвику концерт і бенкет, щоб ушанувати 50-ліття УСС-ів. Ініціатором того святкування була Окружна Рада СВА в Ньюарку, яка рішила перевести його в околиці пані Ганни Ратич. 65 Відділ СВА зайнявся підготовкою цього святкового вечора, при активній співучасті місцевого Відділу УККА та Окружної Ради СВА з Ньюарку.

До гарно удекорованої, заходами п-ні Ощудляк, церковної залі, з'їхались гості з Ньюарку, Елизабету, Перт Амбою, Бавид Бруку, Плейнфілду та Філадельфії. Свято відкрила п-ні Софія Котис, голова Відділу, широко вітаючи голову Централі СВА п-ні Олену Лотоцьку, голову Окр. Ради СВА п-ні Ольгу Салук, присутніх 6-ох Усу-сусів, октет 43 Відділу СВА з Філадельфії, членок СВА і всіх гостей. Вступне слово виголосила п-ні О. Салук, згадуючи з чуттям святочність і вагу дорогого нам спомину пориву УСС-ів. Історичний перегляд боїв УСС-ів у Галичині і в Наддніпрянщині подав п. Д. Геча, голова Відділу УККА в Нью Брансвику, а п-ні С. Котис говорила про вклад жіноцтва в організацію УСС-ів, пригадуючи заслуги Константини Малицької й Олени Степанів, які гарячими закличками до українського жіноцтва і цілої спільноти причинились до зібрання фондів, що були необхідні для організування УСС-ів. Д-р Ярослава Грабович віддеклямувала з чуттям „Листопадову Мрію“ О. Тарнавського, а п-ні Ганна Дмитерко-Ратич відчитала спомин про побут між Січовими Стрільцями.

Атракцією концерту був виступ октету з Філадельфії під управою п-ні І. Чумової, при фортепіановому супроводі п-ні О. Білик. Коментатором був артист Богдан Паздрій, розповідаючи про повстання і поділ стрілецьких пісень. У програмі було 15 стрілецьких пісень, що їх поділено на три групи. Октет почав свій виступ піснею „Ой, у лузі червона калина“. А на закінчення проспівав „Не сміє бути в нас страху“. Співачки в довгих темно-зелених сукнях із китичками червоної калини на грудях і диригентка в золотистій сукні виглядали чудово. Мелодійні й бадьорі стрілецькі пісні пригадали присутнім хвилини підйому, слави і надії. Оплескам не було кінця.

Молитвою почав Всч. о. Василь Танчак бенкет. На столах — смачна їжа:

індики з начинкою і різними додатками, а відтак кава з тістечками. Це дбайливо приготували членки 65 Відділу СВА під проводом господарських референток пп. Олі Попіль, Дарії Ореховської і Марійки Слободян.

Під час бенкету промовляла п-ні Олсна Лотоцька, а Всч. о. В. Танчак, в імені приявних УСС-ів, висловив вдячність за пам'ять про наші величні історичні події. Пан Добуш вітав УСС-ів в імені місц. Відділу ООЧСУ.

Весь час на цій святочній зустрічі панував піднесений радісно-родинний настрій, який спричинився до того, що присутні будуть довго пам'ятати і згадувати цю вдалу імпрезу. С. К.

П-во Яхницькі відзначили 25-ліття свого подружжя

Mr. & Mrs. Yachnycky of New Haven, Conn. celebrated their 25 wedding anniversary

НЮ ГЕЙВЕН. КОНН.

Відділ СВА відзначив 25-ліття подружжя своєї голови

В суботу, 31. жовтня 1964 це свято відбулося заходами родини. В українській католическій церкві св. Михаїла о. декан Борса, брат ювілятки, відправив Службу Божу в асисті о. монсеньйора Стаха й о. Забави. П-во Яхницькі з родиною приступили до св. Причастя. Потім о. декан вручив ювілятам благословення від Папи Павла VI, яке привіз із Риму зі своєї подорожі по Європі.

Слідувало прийняття в домі п-ва Яхницьких, де окрім родини були запрошені отці духовні й ближчі приятелі.

Слідуючого дня, в неділю, Відділ СВА відзначив врочисто срібний ювілей своєї голови. Прийняття відбулося в гарно прибраній церковній залі, при столах, застелених білими скатертинами і вишивками з китицями живих квітів. Страви, приготовані Союзнянками, благословили отці. Гостинною провела п-ні М. Гижа. Містоголова п-ні Гусак привітала присутніх і звертаючись до ювілятів, побажала їм добра і щастя в майбутньому. Згадала, що п-ні Яхницька є вже 4 роки головою Відділу, а перед тим була співосновницею й активною членкою його. Причинилась найбільше до розросту та скріплення нашого Відділу, за що належить їй спеціальна подяка. Потім п-ні Гриневич вручила їй срібний подарунок від членок СВА.

У своїй промові о. Борса згадав про щасливу молодість улюбому Чорткові, звідкіля їх родина походить, про моральне, оперте на релігійних засадах домашнє виховання (трьох братів є священниками), про любов до Бога, до членів рідні, до ближнього. За це Господь Бог благословив ювілятів та дозволив дожити до срібного ювілею. Промовляв і о. парох Стах, бажаючи ювілятам Божих ласк і благословення.

П-ні О. Томоруг у своїй довшій промові дала картину мирного і щасливого співжиття ювілятів, які зуміли все найтрудніші родинні проблеми розв'язувати без спорів, у спільній пошані й любові. Мимо важких обставин, в які їх кидала воєнна завірюха, вони дбайливо сповняли свої родинні обов'язки в релігійно-моральному й національному дусі. Зате Господь Бог нагородив їх чотирма діточками, що ними можуть гордитися. Це заміжня дочка з чоловіком і діточками, що прибула з Бофало, старший син військовий старшина, що студіює право в Нотр Дам в Індіані, молодший син, студент хемії тутешнього каледжу, й мала доня Марійка. Згадала активність і заслуги ювілятів у громадському житті. Пригадала допомогу переселенцям, що їх подружжя, спільно з о. деканом Борсою, який тоді був парохом Нью Гейвену, перевело ашурансами й іншим способом. На кінець зложила ювілятам щирі побажання на дальшу дорогу життя.

Милу несподіванку приготувала п-ні Рудницька, яка постаралась за посередництвом о. монсеньйора Стаха за благословення для ювілятів від Пресвященного Кир Йосифа Шмондюка.

Воно було вміщене в довшому листі з побажаннями й GRATULACIAMI, що його всна відчитала. Багато вітань одержали ще того вечора наші ювіляти і багато разів відспівано їм „многая літа“.

Обидвоє ювілятів були глибоко зворушені тією неочікуваною імпрезою і гарним прийняттям, а особливо щирістю і теплом, якого зазнали від членок СВА. Пані голова зі сльозами в очах подякувала за те все, а п. Яхницький не міг знайти — як висловився — сліз подяки за це гарне звеличання їх рідного свята.

Скоро проминув вечір при співах та веселій гутірці Союзянок, залишаючи незатертний спомин, як у ювілятів, так і в присутніх.

Олена Томоруг, пресова реф.

БРИДЖПОРТ, КОНН.

Участь у Міжнародному Фестивалі

Читалося в пресі про підготовку наших великих громад до величавих міжнародних фестивалів і думками перебігали ми в їх гарні й легкі можливості. Та треба було й нам, малій громаді, братися до змагу. Цей обов'язок узяв на себе 73 Відділ СВА. Дбайливо до цього підготовлявся, так що 26-го липня 1964 ми були до того підготовані.

Ще лиш залишилося те, що треба було зробити „в останній хвилині“. То ж день перед тим заметушилися наші Союзянки! Мова тут, звісно, про буфет. А в неділю рано п-ні М. Шиманська, голова, п-ні Анна Чернявська, зв'язкова до Фестивалю та п-ні Олександра Шуст поїхали на площу з мистецькими експонатами, що їх старанно призбирала п-ні Ірина Федоренко, щоб декорувати „наш куток“. Тут застала вже п-ні Олю Папроцьку, відповідальну за буфет, яка вже уклала наші столи.

Тепер усі жваво вzialiся до роботи. Скоро стіл був застелений вишиваною скатертиную та гарно прибраний вишиваними серветами і керамікою. Збоку стола з'явилися писанки і лялька в народньому строю Київщини. Посередині стола пишався у вінку з барвінку коровай і весільне деревце, прибране ітанниками, печеними з тіста. Два чудові символи побажань — краси й багатства в новому господарстві. Це й додавало столу чогось незвичайного, що зацікавлювало публіку. А на стіні за столом висів ліжник гуцуль-

ської роботи, і біля нього чудові зразки вишиваних подушок. Все це було завершене знаком Тризуба, що був прибраний вишиваним рушником у веселих красках. Також майже весь комітет явився у вишиваному вбранні.

Все це мінилось красками, мерехтіло і притягало очі публіки, яка не лиш оглядала й інформувалась про наше мистецтво, але й часто кілька разів поверталась до наших столів. Робили знімки наших столів, де вміло інформувала всіх про вишивку й писанки п-ні Марія Остапенко. Говорили, що з красою нашого стола міг хіба тільки рівнятися югослов'янський.

А коло нашого буфету, яким щиро зайнялись окрім п-ні О. Папроцької — пп. Мирослава Чубата, Оля Пендаківська, Надія Фалько, Марія Сливінська, Евфресина Бойчук — неменший рух був. Дбайливі наші членки засобили його в борщ, голубці, вареники й пампушки та 4 роди коржиків, — не що іншого, бо коржі найбільш подільні! Все виглядало приманливо й апетитно і хоч ціни наші були відносно високі, все скоро розкупили.

І на площі, між групами інших національностей, строї наших танцюристів, що є під опікою п. Василя Максим'юка, гарно вирізнялись, а їхні танки — козачок-сольо, гречаники, Довбуш, гонивітер і колемийка — помітно захопили глядачів. Заслуга в тому п. В. Авраменка, що довго над ними працював.

У дефіляді також усі мусіли звернути увагу на нашу групу, бо ми одинокі привезли з собою прапори. Наша група американським та українським прапором відкривала похід.

Отже українська громада Бріджпорту була гарно репрезентована на цьому Міжнародному Фестивалі, а Управа нашого Відділу могла собі сміло сказати: ми задоволені!

А на другий день із приємністю оглядали й ті, що не були на Фестивалі, світліну нашого стола в місцевій америк. газеті „Бріджпорт Пост“.

Наталія Шуст, прес. референтка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Дитяча Світличка 74 Відділу СВА

Дня 19. вересня розпочалась праця Світлички в приміщенні церковної залі св. Йосифа. Записалось 21 дітей. Працю з дітьми веде п-на Дарія Кульчицька, що студіює журналістику. Давніше вона була гуртковою в Пла-

сті і має досвід у праці з дітьми. Світличка ведеться за програмою укладу Грини Пеленської, на якому взоруються всі світлички СВА.

На 7. лютого 1965 р. ми запланували „вишивану забаву“. Товариське життя нашої дівчорі треба плекати змалку. Це не тільки приємність, але й виховна потреба. При тому діти навчаються цінити й любити нашу вишивку, про яку їх матері подбають.

Вишивані Вечерниці 22 Відділу СВА вже мають свою популярність у Шикаго. Чому не могли б ми щорічно впровадити таку нагоду для наших найменших? Подбаймо, щоб не бракувало ніодній дитини на нашій „вишиваній забаві“!

Світличка є головним завданням нашого Відділу. Але є ще багато інших, що ми могли б розробити, коли б мали більше членок. Тому закликаємо всіх охочих із нашої околиці й сусідства зголоситись до нас у члени. Спільно зможемо багато зробити!

Софія Закревська

пресова референтка

ДЕНВЕР, КОЛО.

50-ліття УСС

Дня 8. листопада 1964 р. наш Відділ вшанував 50-ліття виступу УСС-ів та Листопадові роковини. Імпреза відбулася в новій залі укр. катол. церкви, при участі наших членок, їх родин та прихильників і симпатиків нашого Відділу. На програму зложилися: доповідь, співи, деклямації. Заля була вдекорована великою відзнакою СВА, вишивками й квітами.

Доповідь виголосила голова п-ні Ст. Левченко, додаючи до неї свої власні переживання і спомини з часів першої світової війни, з боїв над рікою Стріпою, з села Богатковець. Довше зупинилась вона на описі стрілецької могили в селі Семиківцях, при якій по війні збиралася наша патріотична молодь у часі Зелених Свят, складаючи там квіти, вінки, співаючи стрілецьких пісень. Окрему увагу присвятила п-ні Левченко культурним пам'яткам Стрілецтва: відзнакам УСС, серії стрілецьких листівок, як також згадала і тодішніх композиторів М. Гайворонського, Л. Лепкого і Р. Купчинського, авторів стрілецьких пісень. Про листопадове повстання п-ні Левченко подала також свої власні спомини, бо жила тоді на передмісті Львова. (Докіпчення на обгортці)

Зміст ХХІ річника

ВИХОВНИЦТВО		ч.	ст.			ч.	ст.				
Є. Гойдиш: Зарібкова праця матері	ч. 8, ст. 3,	9	3	Н. І. П.: Постаті й розмови ...	9	5	С. Домазар: Замок над Водаєм	11	6		
Дитячі світлички СУА		8	1	Інж. М. Каплистий: Захисти для старших	10	2	Записки Наук. Т-ва ім. Шевченка	2	6		
Т. Савицька: До створення світличок		8	6	Квєстiонар Нац. Ради Жiнок Америки	3	8	П. Кльодель: Благовiсть Марiї	4	10		
ГУТiРКИ, ДИСКУСiЇ, ФЕЙЛЕТОНИ				О. Лотоцька: Конвенцiя над океаном	7	5	І. Книш: Патрiотизм Анни Рюнкер	5	10		
Д-р О. Берест: Про вiк одруження		7	2	Нашi вiсiмдесятницi	5	3	М. Kozubynskuj: Fata Morgana	6	6		
І. В. П.: Молодiсть i подружжя		2	2	С. Онуфрик: Наша найбiльша вiдповiдальнiсть	8	2	Є. Маланюк: Книга спостережень	1	11		
Лi. Гарванко: Думки „безпартiйної“		6	2	І. Пеленська: Українська жiноча преса	1	3	П. Марченко: Гагiлки	4	10		
О. Керч: Наше листування		11	7	Поклiн Тарасовi	6	1	С. Парфанович: На схрещених дорогах	2	6		
М. Логуш: Я -- з молодими! ..		5	2	Сплячий велетень	4	2	Я. Сосенко-Острук: Оля	8	2		
Ната: Президентські вибори ..		10	6	У рiчницю збройної сили	10	1	Д. Соловей: Українська наука в колонiальних путах	5	10		
Одна з тих: Шампан i Наше Життя		3	6	У сороклiття	2	1	М. Струтинська: Помилка доктора Варецького	1	11		
О-як: Двi тополi з-над Днiпра.		10	7	Чи героiзм несучасний?	7	1	Л. Храплива: На весь Божий рiк	3	8		
Салатка без отРУТИ		1	7	В. А. Чума: Потреба Дому для Старших	11	6	С. Шах: о. Маркiян Шашкевич	8	2		
Салатка Рути		2	7	Є. Янкiвська: Український Дiм для Старших	9	2	ОПОВIДАННЯ, НОВЕЛI, НАРИСИ				
О. Соневицька: Чи це справдi дух часу?		2	2	ЛИСТИ ДО РЕДАКЦIЇ				О. Ковальська: Оповiдання „без приправи“	ч. 3, ст. 4,	4	5
ДИТЯЧА СТОРiНКА				Г. Г.: Упорядкування присвiв -- iменини чи уродини?	4	7	Л. Коленська: Я i мiй вязень	ч. 5, ст. 5,	6	4	
Л. Б.: Улюблєнниця Т. Шевченка		6	23	А. Іванiв: Ще про назву „гогдзи“	11	20	М. Струтинська: Молодий сад	ч. 3, ст. 39, ч. 4, ст. 31, ч. 5,			
Л. Гайдай: Бджола		7	24	О. Кулинич: Господарська частина	2	8	Д-р А. Олексин-Чубата: Про посередництво подружжя ..	9	30		
— Дарунок вiд хрищеної		9	22	Д-р А. Олексин-Чубата: Про посередництво подружжя ..	9	30	Н. Тимчук: Вертеп в Україні ..	1	6		
Дiма: Зайчикiв кожущок		3	27	О. Харина: Вишкiл членок СУА	6	6	О. Шпак: Глянєв оком ширим ..	11	4		
Р. Завадович: Писанка		4	22	НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО				В. Вовк: Вiзiя Києва	8	1	
— Розмова з пiашкою		6	22	А що з народними строями? ..	10	6	Дiма: З листа ровесницi	9	1		
— Антошко		8	22	Бойкiвщина:			— Тополi	9	1		
П. Кiзко: Моторизованi санчата		2	23	Сорочка	1	17	В. Гуртовенко: Кобзарєва доля	6	1		
У. Кравченко: Поклiн Тарасовi		3	27	Поясна одежа	3	21	Л. Забашта: * ..	6	1		
Н. Наркевич: Найкращий дарунок		1	23	Головний покрив i взуття ..	5	21	І. Ірлявський: Моя весна	4	1		
— Казочка про ялинку		2	23	Лемкiвщина:			М. Калиговська: Вiчнiсть	2	1		
— Весняна новина		3	27	Сорочка	7	21	— Шукання	2	1		
— Олесинi писанки		4	22	Спiдниця	9	17	— Львiв	9	1		
— Чия мама краща?		5	24	Покрив голови	11	21	— Юр	9	1		
— Про голуба-запорожця		7	25	Порадник:			П. Кiзко: Радiсть матерi	5	1		
— Галинка — праля		8	22	Завiски	2	18	О. Лубська: Передрiздвяне ..	11	1		
— Перша подорож ровером ..		9	22	Нар. стрiй	3	22	— Свят-Вечiр	11	1		
— Снiп пшеницi		11	14	Дитячi нар. стрiй	5	22	М. Тарнавська: 27. червня 1964	6	обг.		
Ой, ти коте-коточок		6	23	Вишванi завiски	5	22	П. Тичина: Пам'ятi тридцяти ..	1	1		
Л. Полтава: Заспiваймо гуртом		3	28	Буковинський стрiй	6	18	— Мадонно моя	1	1		
— Три матусi		6	22	Затягуваний шов	7	22	М. Шашкевич: Моє небо	7	1		
— Над океаном		7	22	Хлоп'яча сорочка	9	18	— А знаєш ти?	7	1		
О. Цегельська: А мед солодкий		3	28	Технiка батiку	10	18	І. Шуварська: I не кришки я	3	1		
— У нас щось страшить... ..		4	23	Крiй чоловiчої сорочки	10	18	— Квiтна недiля	3	1		
— Наша киця-миця		5	24	Н. Стефанiв: Форми керамiчно-го посуду	3	13	ПОСМЕРТНI ЗГАДКИ				
— Такий то школяр Грицько..		8	23	Вишивка: Занизування	2	17	Надiя Бiлецька	8	12		
— Пригода пiд лiском		9	23	Низинка	4	17	Анна Бiлашко	5	12		
— Гiсть iз далекої краiни		11	13	Настилування	6	17	Марiя Бюлов	10	12		
Г. Чернобицька: Колицова ..		1	23	Яворiвський шов	8	17	Меланiя Витвицька	3	10		
— Малi городники		3	27	Вирiзування	10	17	Нiна Горленко	6	12		
— Гостинцi зайчиковi		4	22	К. Ластiвка: Основи укр. нар. орнаменту	ч. 2, ст. 3, ч. 3, ст. 2,	4	3	Ірина Домбчевська	9	12	
— Примовки		6	22	НОВI КНИЖКИ				Марiя Заблоцька	10	12	
— Улюбленi вiршi Роксолянки		6	22	О. Войцєнко: Лiтопис українського життя	6	6	Катерина Комаринець	10	12		
П. Шквал: Мати до немовляти		1	24	В. Волицький: На Львiв i Киiв	9	11	Йосипа Кiх	10	12		
— Весна		3	27	Н. Polonska Vasylenko: Ukraine and Western Europe	11	6	Анна Когутанич	4	12		
Г. Черiнь: Сiм раз одмир... ..		7	24	Дiма: Третiй берег	9	11	Василина Козачок	2	12		
ЖИНОЧА ПРАЦЯ, ЖIН. РУХ								Стефанiя Кузь	5	12	
Л. Б.: Наша обрядовiсть		11	2					Текля Кузик	7	12	
І. В. П.: Зудар поколiнь		6	3					Гали Лагодинська	11	12	
Великi свiдки		5	1					Наталiя Левинська	3	12	
Готуємось до виборiв		9	1								
Дитячi світлички СУА		8	1								
Дитяче Рiздво		11	1								
З'їзд Ген. Федерацiї Жiночих Клубiв		4	8								

	ч.	ст.
Олена Левицька	3	12
Параскева Лушчинська	10	12
Марія Мартин	7	12
Євгенія Орлян	1	12
Ольга Ощипко	1	12
Параскева Павчак	10	12
Софія Попик	1	12
Єлисавета Прокопович	4	12
Анастасія Сліпак	10	12
Петро Слободюк	3	12
Станіславська Гарнавська	5	12
Агафія Фединишин	3	12
Ганна Чикаленко	10	12
Софія Шкраба	2	12
Ніна Янова	11	12

ПОСТАТІ

Л. Б.: Кандидатка на президента	4	7
— Два контрасти	7	6
Л. Бура: Наша Наталка Полтавка	2	9
— Хвилини з Галіною Андреадіс	5	9
— Про мистецький переклад	6	9
— Маларка водної стихії	7	9
М. де Воблян: Дещо про себе	8	9
Т. Данилів: Майстер перекладів	3	9
Марія Дейко	4	4
О. Залізник: Про Ол. Степанів	1	10
— Перша й остання зустріч	4	6
О. Керч: Дебют Ніни Климовської	1	9
О. Л.: Талант, уміння, енергія	9	9
М. Ла-а: Доля одного оповідання	2	10
М. Логуш: Мистець неспокоїної душі	4	9
Д-р В. Лев: Жінки в житті М. Шашкевича	7	3
Дарія Навроцька	4	4
Наша анкета:		
Література	2	8
Малярство	3	8
Спів	4	8
Театр	5	8
Жіночий рух	6	8
Наука	7	8
Господарство	8	8
Професіоналістки	9	8
Спортовки	10	8
Закінчення	11	8
С. Наумович: Паризька зустріч	11	9
ч. 10, ст. 9, ...		
М. Оришук: Перша українська публіцистика	10	3
Є. Прокопович	1	11

РЕПОРТАЖІ, СПОГАДИ

Г. Дмитерко: Під Лисовичами	10	5
С. Жуківська: Із похорону Ольги Кобилянської	5	7
О. Залізник: Із моїх спогадів про О. Степанів	1	10
Х. Зелінська: Із подорожі на Крету	8	7
Т. М-ра: Поворотці розказують	3	7
О. На-ка: Світлий приклад	2	5
С. Парфанович: Обличчям до минулого	1	5
Г. Синенька: У підніжжі Альп	6	7
О. Трофимовська: Зустріч із Гнатом Галайдою	5	9
ст. 5		

УСПИХИ ЖІНОК

Віра Фовк	10	2
Марія Галун-Блак	8	4

	ч.	ст.
Оленка Глібович	6	6
Звенислава Ізю	5	4
Оксана Крипе	6	6
Мати Клявдія Федаш	10	2

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

Централа:

А. Богачевська: Наша виховна програма	11	27
— Роль виховної референтки	11	28
М. Величко: Наші пляни	4	24
А. Вокер: Наші пляни	2	25
О. Грабовенська: Наш ювілейний дарунок	1	2
— Наші пляни	3	29
— 27. червня 1964 р.	7	7
Дім СУА	5	11
Д-р Є. Єржківська: Наші пляни	10	24
І. Кашубинська: Наші пляни	9	24
— Що нам дає організація? ..	10	11
О. Лотоцька: Вісті з Централа	8	24
ч. 5, ст. 26, ч. 6, ст. 24, ..		
Н. Лужницька: Наші пляни	10	24
О. Макар: Наші пляни	1	25
На Конвенції Ген. Федерації Жін. Клубів	7	27
Об'їздка голови Централа	6	10
Присуття: Ювілей пані голови У 20-ліття	1	1
Школи українознавства в Бельгії	10	10

Округи:

Вітаємо:		
Округа Філадельфія ч. 1, ст. 25, ..	8	24
” Нью Йорк.. ч. 2, ст. 25, ..	8	24
” Ньюарк	3	29
” Рочестер	4	24
” Клівленд	5	26
” Мішиген	6	24
” Шикаго	7	26
” Підсумки	11	27
Округа Дітройт:		
Окр. З'їзд	4	24
Показ нар. носі	9	24
Градuantки	10	10
Округа Клівленд:		
Свято Лесі Українки	5	27
Градuantки	8	10
Виставка	10	25
Дитяча Світличка	11	29
Округа Ньюарк:		
Градuantки	11	10
Свято Жінки-Героїні	7	30
Дитяча самодіяльність	11	30
Округа Нью Йорк:		
Вишивані Вечерниці	4	25
Окр. З'їзд	5	27
П'ятнадцятиліття СФУЖО..	6	25
Двадцятиліття Н. Ж.	10	26
Зустріч Градuantів	11	30
Зустріч на Світ. Виставі ...	11	31
Округа Рочестер:		
П'ятнадцятиліття СФУЖО..	7	28
Свято Жінки-Героїні	8	26
Градuantки	9	10
Виховна Комісія	11	29
Окр. З'їзд	11	32
Округа Філадельфія:		
Окр. З'їзд	1	26
П'ятнадцятиліття СФУЖО..	2	27
Конференція Референток ..	5	28
Градuantки	11	10
Міжнародний Фестиваль	7	29
Зустріч Градuantів	8	25
20-ліття Нашого Життя	10	25

Округа Шикаго:

Окр. З'їзд	2	26
3 діяльності	3	30
П'ятнадцятиліття СФУЖО..	6	26
Градuantки	8	10, 11
Зустріч із молоддю	11	11
Радіопередачі	11	27

Відділи:

1 Відділ	3	30, ч. 8, ст. 26	11	33
3 Відділ	6		6	26
4 Відділ	1	27, ч. 4, ст. 25, ..	10	26
5 Відділ	6	27, ..	9	24
7 Відділ	2	27	6	27
8 Відділ	6	27	6	27
10 Відділ	3	31, ..	7	30
11 Відділ	5	30, ..	9	25
13 Відділ	6	27	6	27
16 Відділ	1	27, ч. 2, ст. 27, ч. 8, ст. 24, ст. 27, ч. 11, ст. 10, ..	33	
17 Відділ	1	28, ч. 3, ст. 31, ч. 5, ст. 30, ч. 6, ст. 28, ч. 7, ст. 38, ч. 9, ст. 24, ст. 25, ..	11	34
19 Відділ	6	28	6	28
20 Відділ	1	28, ч. 3, ст. 31, ч. 4, ст. 26, ..	7	38
22 Відділ	3	32, ..	9	26
23 Відділ	1	29, ч. 2, ст. 28, ч. 3, ст. 32, ч. 4, ст. 26, ч. 5, ст. 30, ч. 8, ст. 27, ..	10	27
24 Відділ	5	31	5	31
25 Відділ	7	38, ч. 8, ст. 24, ..	9	27
26 Відділ	3	33, ..	4	27
27 Відділ	2	28, ч. 6, ст. 28, ч. 8, ст. 24, ..	11	34
28 Відділ	5	31	5	31
29 Відділ	11	34	11	34
33 Відділ	2	28, ч. 5, ст. 32, ч. 6, ст. 28, ..	7	31
34 Відділ	5	32, ..	11	35
38 Відділ	5	33, ..	11	35
41 Відділ	4	27, ч. 6, ст. 29, ч. 10, ст. 27, ..	11	35
42 Відділ	2	29, ч. 3, ст. 33, ч. 5, ст. 33, ч. 7, ст. 32, ..	9	27
43 Відділ	1	29, ч. 2, ст. 29, ч. 3, ст. 33, ч. 4, ст. 27, ч. 5, ст. 33, ч. 6, ст. 29, ч. 7, ст. 33, ч. 8, ст. 27, ..	9	27
44 Відділ	4	28, ..	10	28
46 Відділ	7	34, ..	11	36
47 Відділ	1	30, ч. 2, ст. 11, ч. 5, ст. 34, ч. 7, ст. 34, ..	9	28
48 Відділ	1	30, ч. 2, ст. 30, ..	9	29
49 Відділ	5	34, ..	7	35
51 Відділ	5	34	5	34
54 Відділ	3	35, ч. 4, ст. 28, ч. 5, ст. 35, ч. 7, ст. 11, ..	8	28
55 Відділ	1	31, ч. 7, ст. 35, ч. 8, ст. 24, ст. 28, ..	11	10
56 Відділ	1	31, ..	10	28
57 Відділ	1	32, ч. 3, ст. 36, ч. 4, ст. 11, ч. 5, ст. 36, ч. 6, ст. 30, ч. 7, ст. 36, ..	8	29
59 Відділ	2	30, ..	11	36
61 Відділ	10	29	10	29
62 Відділ	3	36, ..	9	29
63 Відділ	2	31, ч. 3, ст. 11, ч. 8, ст. 29, ..	10	30
64 Відділ	6	30	6	30
65 Відділ	3	37, ч. 5, ст. 37, ч. 10, ст. 30, ..	11	37

ЗМІСТ ХХІ. РІЧНИКА

66	Відділ ч. 2, ст. 31, ч. 4, ст. 29,	11	37
67	Відділ	4	29
69	Відділ	7	36
70	Відділ	11	30
71	Відділ	4	30
72	Відділ	1	11
73	Відділ .... ч. 3, ст. 38, ч. 8,		
	ст. 30, ч. 9, ст. 24, ...	11	38
74	Відділ .... ч. 3, ст. 38, ч. 5,		
	ст. 37, ч. 6, ст. 11, ч. 7, ст. 37,		
	ч. 8, ст. 11	11	38
75	Відділ .... ч. 5, ст. 38, ч. 7,		
	ст. 37, ч. 9, ст. 11	11	38
76	Відділ	8	30
77	Відділ	9	24
78	Відділ .... ч. 1, ст. 32, ч. 2,		
	ст. 32, ч. 4, обг., ч. 6, обг.,		
	ч. 7, ст. 37, ...	10	24
79	Відділ	5	38
81	Відділ	7	37
82	Відділ	7	38
83	Відділ	11	10
84	Відділ	11	10
85	Відділ	11	10

Городництво

Р. Коцик: Шпилькові в наших	
городах	III
— Великі кімнатні рослини	VI
Добір рослин	IX
— Чому кімнатні рослини зле	
виглядають?	X
Порадник:	
Африканська фіялка	I, II, III
Клопіт із фікусом	IV
Далі не цвітуть	IV
Клопіт із пальмами	V
Півонії	V
Мірт	VI
Пальма	VII
Мушки на мірті	X

СНІП ПШЕНИЦІ

(Докінчення зі ст. 14)

„То куди ж вони ділися? Не інакше, як ти їх сховав, злидарюго погана! Знаємо ми вас! А ну, веди нас до хати та дивись, як знайдемо, то не тільки це щеня заб'ємо, але й твоя голова полетить з пліч!“ — зі злістю кричав начальник загону.

Вся ватага полетіла до вбогої хатини Аврама; все поперевертали, налякали Аврамову жінку, перекинули солому в хліві, лазили під стрих та нічого не знайшли.

„Нам сказали, що вони мусіли тут переїжджати. Покажи, куди поїхали!“ — трусив за плечі, шарпав за бороду бідного Аврама начальник загону. Але старий твердо відмовляв: „Нікого тут не було. Я нічого не знаю“. — А тоді додав: „Гляньте на це поле, тут же ні стежки нема, ні сліду, що хтось проїздив. Дивіться, яка рівна густа пшениця! Нема ні однієї зім'ятої стеблинки!“

Увага! Читачки Нашого Життя! Увага!

1964 рік уже за нами. Чи Ви розглянулись у своїй околиці між молодим жіноцтвом? Хто з них має осягти в мистецькій, професійній, громадській чи науковій діяльності? Подайте їх життєпис разом із світлиною. У січневому числі проголосимо вибір найкращого молодого таланту на 1964 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ДЕНВЕР, КОЛО.

(Докінчення зі ст. 38)

майже щоденно ходила дивитися на прапор, що гордо маяв на львівському ратуші.

Деклямації — „Іванові“ Степана Чарнецького виголосив Тарас Чайківський, „Українка я маленька“ сказала 4-літня Зеня Коритко, а вірш „Ніби сниться“ Р. Купчинського перечитала п-ні Марія Горчаківська.

На окрему увагу заслуговує виступ кращих співачок із церковного хору: пп. Стефанія Дутчак, Марія Нижник, Анна Чайківська і Марія Горчаківська, що при супроводі піаніна (Ст. Левченко) відспівали кілька стрілецьких пісень. Вище згадані пані творять милий для ока й слуху квартет, що під проводом п. Ярослава Нижника, свого довголітнього диригента, завжди беруть участь у національних і культурних імпрезах Денверу. Миліою несподіванкою вечора був виступ Зені Коритко, обдарованої незвичайним музичним слухом, що при супроводі піаніна дуже вміло відспівала „Ой, у лузі“ — і з огляду на її вік (4 роки) здобула собі загальне признание і симпатію.

До кінцевого слова зголосився присутній на салі полк. Степан Глушко, що згадав про жертвенну працю жіноцтва у часі листопадових боїв, як також заохочував наш Відділ до дальшої праці, під патронатом Олени Степанівни. Многолітствіям п. Ст. Глушкови та гимном „Ще не вмерла Україна“ закінчено нашу програму.

Стефанія Левченко, голова

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СУА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

При зміні Вашої адреси...

Коли міняєте свою адресу, не забудьте повідомити про це адміністрацію нашого журналу. А то число блукає і спричинює кошти Вам і нам. При зміні адреси подайте й свою давню та залучить 10 ц. на кошт зміни адреси в друкарні.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to: "OUR LIFE Magazine"
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 5, ст. 1 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з жіночих сорочок Калушини, Зах. Україна

Printed by "AMERICA"—817 N. Franklin St., Phila. 23, Pa.